

Lovtidende A

2018

Udgivet den 17. november 2018

14. november 2018.

Nr. 1282.

Bekendtgørelse af lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af visse udenlandske retsafgørelser m.v. på det civil- og handelsretlige område

Herved bekendtgøres lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af visse udenlandske retsafgørelser m.v. på det civil- og handelsretlige område, jf. lov nr. 1563 af 20. december 2006, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 518 af 28. maj 2013 og § 2 i lov nr. 670 af 8. juni 2017.

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Bestemmelserne i aftale af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, jf. bilag 1 til denne lov, samt bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen, jf. bilag 2 til denne lov, Luganokonventionen, jf. bilag 3 til denne lov, underholdspligtforordningen, jf. bilag 4 til denne lov, og værnetingsaftalekonventionen, jf. bilag 5 til denne lov, gælder her i landet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Uanset stk. 1 gælder bestemmelserne i underholdspligtforordningens kapitel III om lovvalg og kapitel VII om samarbejde mellem centralmyndigheder ikke her i landet. Bestemmelserne i forordningens artikel 2 om definitioner og kapitel IX om almindelige og afsluttende bestemmelser gælder kun, i det omfang de vedrører kompetence, anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser samt adgang til domstolsprøvelse.

Kapitel 2

Anerkendelse og fuldbyrdelse efter Bruxelles I-forordningen

§ 2. Anmodning om, at en udenlandsk retsafgørelse, som er omfattet af Bruxelles I-forordningen, skal fuldbyrdes, indgives til fogedretten. Anmodningen skal være skriftlig.

Stk. 2. Fuldbyrdelse af en udenlandsk retsafgørelse omfattet af Bruxelles I-forordningen sker med de ændringer, der følger af denne lov, efter retsplejelovens regler.

Stk. 3. Den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kan efter forordningens artikel 41, stk. 2, og artikel 46 anmode om, at fuldbyrdelse af en retsafgørelse efter stk. 2 afslås.

Stk. 4. Fogedrettens afgørelse efter stk. 3 om, hvorvidt fuldbyrdelse af en retsafgørelse skal afslås, træffes ved kendelse.

§ 3. Fogedrettens afgørelse om, hvorvidt en fuldbyrdelse af en retsafgørelse efter § 2, stk. 3, skal afslås, kan med de

ændringer, der følger af denne lov, kæres til landsretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

Stk. 2. Landsrettens afgørelse kan med de ændringer, der følger af denne lov, og med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet kæres til Højesteret efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

Stk. 3. Den ret, hvortil afgørelsen kæres, giver parterne adgang til at udtale sig. Retten kan bestemme, at der skal foretages mundtlig forhandling.

§ 4. (Ophævet)

§ 5. En afgørelse om et borgerligt krav, der er truffet i en anden EU-medlemsstat i forbindelse med retsforfølgning mod en person for en uagtsom lovovertrædelse, kan ikke anerkendes eller fuldbyrdes her i landet, såfremt den pågældende person

- 1) hverken har bopæl eller er statsborger i afgørelsesstaten,
- 2) er udeblevet, efter at retten i afgørelsesstaten har bestemt, at den pågældende skal møde personligt, og
- 3) ikke har haft mulighed for at varetage sine interesser under sagen.

§ 6. Der kan ikke her i landet fastsættes eller fuldbyrdes forvandlingsstraf for en udenlandsk tvangsbøde. Det samme gælder med hensyn til afgørelser om afsoning af underholdsbidrag, der er pålagt i udlandet.

§ 7. En fordringshaver, der helt eller delvis har haft fri proces i domsstaten eller været fritaget for gebyrer og omkostninger, har fri proces eller er fritaget for at betale gebyrer og omkostninger i samme omfang under fuldbyrdelsesagen.

§ 8. Reglerne i dette kapitel finder tilsvarende anvendelse på

- 1) anmodninger om, at fuldbyrdelse af et officielt bekræftet dokument eller et retsforlig skal afslås efter artikel 58 og 59 i Bruxelles I-forordningen, og

- 2) anmodninger om, at en udenlandsk retsafgørelse skal anerkendes efter artikel 36, stk. 2, i Bruxelles I-forordningen.

Kapitel 2 a

Anerkendelse og fuldbyrdelse efter Luganokonventionen

§ 8 a. Anmodning om, at en udenlandsk retsafgørelse, som er omfattet af Luganokonventionen, erklæres eksigibel, indgives til fogedretten. Anmodningen skal være skriftlig.

Stk. 2. Der kan samtidig med en anmodning efter stk. 1 anmodes om fuldbyrdelse af afgørelsen efter retsplejelovens regler.

Stk. 3. Fogedrettens afgørelse om, hvorvidt retsafgørelsen er eksigibel, træffes ved kendelse.

§ 8 b. Fogedrettens afgørelse om eksigibilitet kan med de ændringer, der følger af denne lov, kæres til landsretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

Stk. 2. Landsrettens afgørelse kan med de ændringer, der følger af denne lov, og med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet kæres til Højesteret efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

Stk. 3. Den ret, hvortil afgørelsen kæres, giver parterne adgang til at udtale sig. Retten kan bestemme, at der skal foretages mundtlig forhandling.

§ 8 c. En retsafgørelse, der er erklæret eksigibel, kan med de ændringer, der følger af denne lov, fuldbyrdes efter de regler, der gælder for fuldbyrdelse af danske afgørelser.

Stk. 2. I tiden indtil fristen for kære af afgørelsen om eksigibilitet er udløbet, eller indtil en eventuel kære er afgjort, kan der uanset fristen i retsplejelovens § 480 foretages udlæg eller andre fuldbyrdelseskridt. Der kan dog ikke foretages tvangsauktion over udlagt gods eller i øvrigt foretages skridt, der går videre end til at sikre tilstedeværelsen af gods, hvori fuldbyrdelse kan ske. Et udlægs plads i rækkefølgen mellem flere udlæg i samme aktiv, jf. retsplejelovens § 526, regnes tidligst fra tidspunktet for afgørelsen om, at den udenlandske retsafgørelse er eksigibel.

§ 8 d. En afgørelse om et borgerligt krav, der er truffet i en anden EU-medlemsstat i forbindelse med retsforfølgning mod en person for en uagtsom lovovertrædelse, kan ikke anerkendes eller fuldbyrdes her i landet, såfremt den pågældende person

- 1) hverken har bopæl eller er statsborger i afgørelsesstaten,
- 2) er udeblevet, efter at retten i afgørelsesstaten har bestemt, at den pågældende skal møde personligt, og
- 3) ikke har haft mulighed for at varetage sine interesser under sagen.

§ 8 e. Der kan ikke her i landet fastsættes eller fuldbyrdes forvandlingsstraf for en udenlandsk tvangsbøde. Det samme gælder med hensyn til afgørelser om afsoning af underholdsbidrag, der er pålagt i udlandet.

§ 8 f. En fordringshaver, der helt eller delvis har haft fri proces i domsstaten eller været fritaget for gebyrer og omkostninger, har fri proces eller er fritaget for at betale geby-

rer og omkostninger i samme omfang under fuldbyrdelses-sagen.

§ 8 g. Reglerne i dette kapitel finder tilsvarende anvendelse på

- 1) anmodninger om, at et officielt bekræftet dokument eller et retsforlig erklæres for eksigibelt efter artikel 57 og 58 i Luganokonventionen, og
- 2) anmodninger om, at en retsafgørelse skal anerkendes efter artikel 33, stk. 2, i Luganokonventionen.

Kapitel 2 b

Anerkendelse og fuldbyrdelse efter underholdspligtforordningen

§ 8 h. Anmodning om, at en udenlandsk retsafgørelse, som er omfattet af underholdspligtforordningen, jf. § 1, skal anerkendes, erklæres eksigibel og fuldbyrdes, behandles her i landet, jf. stk. 2.

Stk. 2. Børne- og socialministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere bestemmelser om gennemførelsen af de bestemmelser i underholdspligtforordningen, der gælder her i landet, jf. § 1, herunder om retshjælp og fri proces i sådanne sager.

Stk. 3. For de bestemmelser i underholdspligtforordningen, der gælder her i landet, jf. § 1, omfatter forordningens henvisning til medlemsstat også Danmark.

Kapitel 2 c

Anerkendelse og fuldbyrdelse efter værnetingsaftalekonventionen

§ 8 i. Anmodning om, at en udenlandsk retsafgørelse, som er omfattet af værnetingsaftalekonventionen, erklæres eksigibel, indgives til fogedretten. Anmodningen skal være skriftlig.

Stk. 2. Der kan samtidig med en anmodning efter stk. 1 anmodes om fuldbyrdelse af retsafgørelsen efter retsplejelovens regler.

Stk. 3. Den, der fremsætter anmodning efter stk. 1, skal, hvis vedkommende ikke har bopæl her i landet, udpege en procesfuldmægtig.

Stk. 4. En retsafgørelse erklæres eksigibel, når kravene i konventionens artikel 13 er opfyldt, uden prøvelse af de grunde til afvisning af anerkendelse og fuldbyrdelse, der er opregnet i konventionen. Den, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kan ikke på dette tidspunkt af sagens behandling fremsætte bemærkninger.

Stk. 5. Retsplejelovens § 149, stk. 2, finder anvendelse på den dokumentation, der er nævnt i konventionens artikel 13.

Stk. 6. Fogedrettens afgørelse om, hvorvidt retsafgørelsen er eksigibel, træffes ved kendelse.

Stk. 7. Fogedrettens afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres eksigibel, skal forkyndes for den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse. Retsafgørelsen vedlægges forkyndelsen.

§ 8 j. Fogedrettens afgørelse om eksigibilitet kan med de ændringer, der følger af denne lov, kæres til landsretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

Stk. 2. Landsrettens afgørelse kan med de ændringer, der følger af denne lov, og med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet kæres til Højesteret efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

Stk. 3. Kære efter stk. 1 og 2 sker ved indlevering af kærskrift til den ret, hvortil afgørelsen kæres.

Stk. 4. Fristen for kære af en afgørelse om, at en udenlandsk retsafgørelse erklæres eksigibel, er 1 måned fra det tidspunkt, hvor afgørelsen blev forkyndt.

Stk. 5. Den ret, hvortil afgørelsen kæres, giver parterne adgang til at udtale sig. Retten kan bestemme, at der skal foretages mundtlig forhandling.

Stk. 6. Den ret, hvortil afgørelsen kæres, kan kun afslå at erklære retsafgørelsen eksigibel eller ophæve afgørelsen om eksigibilitet efter de grunde, der er opregnet i konventionen.

§ 8 k. En retsafgørelse, der er erklæret eksigibel, kan med de ændringer, der følger af denne lov, fuldbyrdes efter de regler, der gælder for fuldbyrdelse af danske afgørelser.

Stk. 2. Indtil fristen for kære af afgørelsen om eksigibilitet er udløbet, eller indtil en eventuel kære er afgjort, kan der foretages udlæg eller andre fuldbyrdelsesskridt. Der kan dog ikke foretages tvangsauktion over udlagt gods eller i øvrigt foretages skridt, der går videre end til at sikre tilstedeværelsen af gods, hvori fuldbyrdelse kan ske. Et udlægs plads i rækkefølgen mellem flere udlæg i samme aktiv, jf. retsplejelovens § 526, regnes tidligst fra tidspunktet for afgørelsen om, at den udenlandske retsafgørelse er eksigibel.

§ 8 l. Bestrides anerkendelsen af en udenlandsk retsafgørelse, kan en berettiget part, der som det væsentligste påberåber sig anerkendelsen, efter reglerne i dette kapitel få fastslået, om retsafgørelsen skal anerkendes.

Stk. 2. Gøres anerkendelsen gældende under en verserende retssag, og har den betydning for afgørelsen af sagen, kan retten behandle spørgsmålet om anerkendelsen.

Kapitel 3

Bemyndigelse

§ 9. Justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om gennemførelse af lovens § 1.

Stk. 2. Justitsministeren kan bestemme, at loven med de nødvendige ændringer finder anvendelse på ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til Bruxelles I-forordningen, Luganokonventionen eller værnetingsaftalekonventionen.

Stk. 3. Justitsministeren kan bestemme, at loven med de nødvendige ændringer finder anvendelse på konventioner om andre landes og territoriers tilknytning til reglerne i Bruxelles I-forordningen eller Luganokonventionen eller bestemmelser, der i det væsentlige svarer hertil.

Stk. 4. Justitsministeren kan bestemme, hvilke lande lovens kapitel 2 a finder anvendelse i forhold til.

§ 9 a. Børne- og socialministeren kan efter forhandling med justitsministeren bestemme, at loven med de nødvendige ændringer finder anvendelse på ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til de bestemmelser i underholdspligtforordningen, der gælder her i landet, jf. § 1.

Stk. 2. Børne- og socialministeren kan efter forhandling med justitsministeren bestemme, at loven med de nødvendige ændringer finder anvendelse på konventioner om andre landes og territoriers tilknytning til de bestemmelser i underholdspligtforordningen, der gælder her i landet, jf. § 1.

Kapitel 4

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 10. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter dog tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 13, nr. 1 og 2.

§ 11. I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1001 af 5. oktober 2006, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 247, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»I sager, der er omfattet af en international overenskomst, som er gennemført i dansk ret ved lov om EF-domskonventionen m.v. eller lov om Bruxelles I-forordningen m.v., herunder ved bekendtgørelse i medfør af de nævnte love, anvendes overenskomstens værnetingsregler.«

2. I § 247, stk. 2, ændres »konvention« til: »international overenskomst«.

§ 12. I lov om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 936 af 8. september 2006, som ændret ved § 7 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, foretages følgende ændring:

1. I § 20 indsættes som nr. 9:

»9) afgørelser efter lov om Bruxelles I-forordningen m.v. eller lov om EF-domskonventionen m.v. om, at en udenlandsk retsafgørelse skal anerkendes eller er eksigibel her i landet, eller at et udenlandsk officielt bekræftet dokument eller retsforlig er eksigibelt her i landet.«

§ 13. I søloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 538 af 15. juni 2004, som ændret bl.a. ved lov nr. 599 af 24. juni 2005 og senest ved § 39 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 190 indsættes som 2. pkt.:

»Domme, der er afsagt af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendes og fuldbyrdes dog i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler, som Danmark er omfattet af, herunder tilknyttet ved mellemstatslig aftale.«

2. I § 226 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Domme, der er afsagt af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendes og fuldbyrdes dog i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler, som Danmark er omfattet af, herunder tilknyttet ved mellemstatslig aftale.«

3. § 310, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Stk. 1 og 4 gælder ikke, hvis hverken det aftalte leveringssted eller det aftalte eller faktiske udleveringssted efter § 252, stk. 3, ligger i Danmark, Finland, Norge eller

Sverige, eller hvis andet følger af lov om Bruxelles I-forordningen m.v. eller lov om EF-domskonventionen m.v., herunder bekendtgørelser udstedt i medfør af disse love.«

4. § 429, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder dog ikke, hvis andet følger af lov om Bruxelles I-forordningen m.v. eller lov om EF-domskonventionen m.v., herunder bekendtgørelser udstedt i medfør af disse love.«

§ 14. I sømandsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 742 af 18. juli 2005, som ændret ved § 2 i lov nr. 547 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 1, nr. 7, affattes således:

»7) i strid med § 64 indbringer en tvist om tjenesteforholdet for udenlandsk myndighed.«

2. I § 64, stk. 4, 3. pkt., ændres »dansk domstol« til: »retten«.

3. I § 64 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Stk. 2 og 3 gælder ikke, hvis andet følger af lov om Bruxelles I-forordningen m.v., herunder bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov.«

§ 15. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lovens § 13 og § 14 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, der følger af de særlige færøske og grønlandske forhold.

Lov nr. 518 af 28. maj 2013 (Gennemførelse af omarbejdet forordning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2013.

Stk. 2. For sager, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig omfattet af Bruxelles I-forordningen finder § 1, nr. 1, 3-9 og 15, anvendelse for sager, som er anlagt den 10. januar 2015 eller senere, for officielt bekræftede dokumenter, som er udstedt eller registreret den 10. januar 2015 eller senere, og for retsforlig, som er godkendt eller indgået den 10. januar 2015 eller senere. For sager anlagt, for officielt bekræftede dokumenter, som er udstedt eller registreret, og for retsforlig, som er godkendt eller indgået i henhold til Bruxelles I-forordningen inden den 10. januar 2015, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. For sager, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig, som er omfattet af stk. 2, 2. pkt., vil fogedforretninger vedrørende afgørelser om, at en udenlandsk retsafgørelse skal anerkendes eller er eksigibel her i landet, eller at et udenlandsk officielt bekræftet dokument eller retsforlig er eksigibelt her i landet, være afgiftsfri.

Stk. 4. Bestemmelser om anvendelse af Bruxelles I-forordningen og underholdspligtforordningen fastsat med hjemmel i § 9, stk. 1 og 2, i lov nr. 1563 af 20. december 2006 om Bruxelles I-forordningen m.v. forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Lov nr. 670 af 8. juni 2017 (Ændring af reglerne for lægdommere, gennemførelse af værnetingsaftalekonventionen m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 9, og §§ 2 og 9-11.¹⁾

Justitsministeriet, den 14. november 2018

SØREN PAPE POULSEN

/ Lars Solskov Lind

¹⁾ Ved bekendtgørelse nr. 1063 af 21. august 2018 er det bestemt, at lovens § 1, nr. 9, og §§ 2 og 9-11 træder i kraft den 1. september 2018.

Bilag 1**AFTALE mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område**

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »Fællesskabet«,

på den ene side, og

KONGERIGET DANMARK, i det følgende benævnt »Danmark«,

på den anden side –

SOM ØNSKER at gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede og forenkle formaliteterne med henblik på en hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser inden for Fællesskabet,

SOM KONSTATERER, at medlemsstaterne den 27. september 1968 på grundlag af artikel 293, fjerde led, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab indgik Bruxelles-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, senere ændret ved konventionerne om nye medlemsstaters tiltrædelse af denne konvention¹⁾ (i det følgende benævnt »Bruxelles-konventionen«). Den 16. september 1988 indgik medlemsstaterne og EFTA-staterne Lugano-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager²⁾ (i det følgende benævnt »Lugano-konventionen«), som er en parallelkonvention til Bruxelles-konventionen,

SOM KONSTATERER, at Bruxelles-konventionens indhold i stor udstrækning er overtaget i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område³⁾ (i det følgende benævnt »Bruxelles I-forordningen«),

SOM HENVISER til protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, (i det følgende benævnt »protokollen om Danmarks stilling«), i medfør af hvilken Bruxelles I-forordningen ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark,

SOM UNDERSTREGER, at der må findes en løsning på den utilfredsstillende juridiske situation, der er opstået som følge af, at der inden for Fællesskabet gælder forskellige regler for retternes kompetence og for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser,

SOM ØNSKER, at bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen, fremtidige ændringer heraf og gennemførelsesforanstaltningerne hertil på folkeretligt grundlag skal finde anvendelse i forbindelserne mellem Fællesskabet og Danmark som medlemsstat med en særlig stilling med hensyn til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

SOM UNDERSTREGER, at kontinuiteten mellem Bruxelles-konventionen og denne aftale bør sikres, og at der også for denne aftale bør gælde overgangsbestemmelser svarende til dem i Bruxelles I-forordningen. Samme kontinuitet bør gælde med hensyn til De Europæiske Fællesskabers Domstols fortolkning af Bruxelles-konventionen, og endvidere bør protokollen af 1971⁴⁾ fortsat finde anvendelse på sager, der allerede er anlagt ved denne aftales ikrafttræden,

SOM UNDERSTREGER, at Bruxelles-konventionen tillige fortsat bør finde anvendelse for så vidt angår de af medlemsstaternes territorier, som er omfattet af Bruxelles-konventionens geografiske anvendelsesområde, og som ikke er omfattet af denne aftale,

SOM UNDERSTREGER betydningen af god koordination mellem Fællesskabet og Danmark for så vidt angår forhandling og indgåelse af internationale aftaler, der kan berøre eller ændre anvendelsesområdet for Bruxelles I-forordningen,

SOM UNDERSTREGER, at Danmark bør bestræbe sig på at tiltræde internationale aftaler, som Fællesskabet har indgået, når Danmarks deltagelse i sådanne aftaler er relevant for en sammenhængende anvendelse af Bruxelles I-forordningen og nærværende aftale,

SOM PÅPEGER, at De Europæiske Fællesskabers Domstol bør have kompetence til at sikre en ensartet anvendelse og fortolkning af denne aftale, inklusive de bestemmelser i Bruxelles I-forordningen og alle EF-gennemførelsesforanstaltninger, der udgør en del af denne aftale,

SOM HENVISER til den kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner på grundlag af traktatens afsnit IV, herunder gyldigheden og fortolkningen af denne aftale, som er tillagt De Europæiske Fællesskabers Domstol ved artikel 68, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og til det forhold, at nævnte bestemmelse ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark som følge af protokollen om Danmarks stilling,

SOM FINDER, at De Europæiske Fællesskabers Domstol bør have kompetence til på samme betingelser at afgøre præjudicielle spørgsmål om gyldigheden og fortolkningen af denne aftale, som rejses af en dansk ret, og at danske retter følgelig bør anmode om præjudicielle afgørelser på samme betingelser som retter i andre medlemsstater for så vidt angår fortolkningen af Bruxelles I-forordningen og gennemførelsesforanstaltningerne hertil,

SOM HENVISER til, at Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og medlemsstaterne i medfør af artikel 68, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab kan anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at afgøre spørgsmål om fortolkning af retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner på grundlag af traktatens afsnit IV, herunder fortolkning af denne aftale, og til det forhold, at nævnte bestemmelse ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark som følge af protokollen om Danmarks stilling,

SOM FINDER, at Danmark på samme betingelser som andre medlemsstater for så vidt angår Bruxelles I-forordningen og gennemførelsesforanstaltningerne hertil bør have mulighed for at anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at afgøre spørgsmål om fortolkning af denne aftale,

SOM UNDERSTREGER, at retterne i Danmark – ved fortolkningen af denne aftale, inklusive de bestemmelser i Bruxelles I-forordningen og alle EF-gennemførelsesforanstaltninger, der udgør en del af denne aftale – efter dansk ret bør tage behørigt hensyn til retspraksis ved De Europæiske Fællesskabers Domstol og ved retterne i De Europæiske Fællesskabers medlemsstater for så vidt angår bestemmelserne i Bruxelles-konventionen og Bruxelles I-forordningen og alle EF-gennemførelsesforanstaltninger,

SOM FINDER, at det bør være muligt at anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at afgøre spørgsmål om overholdelse af forpligtelser i medfør af denne aftale i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedrørende sager for Domstolen,

SOM KONSTATERER, at denne aftale er bindende for medlemsstaterne i medfør af artikel 300, stk. 7, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab; det er derfor hensigtsmæssigt, at Danmark i tilfælde af, at en medlemsstat ikke overholder denne aftale, skal kunne indbringe sagen for Kommissionen i dennes egenskab af traktatens vogter –

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Formål

1. Formålet med denne aftale er at anvende bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen og gennemførelsesforanstaltningerne hertil i forbindelserne mellem Fællesskabet og Danmark i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i denne aftale.
2. Det er de kontraherende parter mål at nå frem til en ensartet anvendelse og fortolkning af bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen og gennemførelsesforanstaltningerne hertil i alle medlemsstater.
3. Bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i denne aftale følger af protokolten om Danmarks stilling.

Artikel 2

Retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

1. Bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen, der er knyttet som bilag til denne aftale og udgør en del heraf, samt de gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i medfør af forordningens artikel 74, stk. 2, og – for så vidt angår gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages efter denne aftales ikrafttræden – som Danmark har gennemført efter artikel 4 i denne aftale, og de foranstaltninger, som er vedtaget i medfør af forordningens artikel 74, stk. 1, finder anvendelse på folkeretligt grundlag i forbindelserne mellem Fællesskabet og Danmark.
2. Med henblik på gennemførelsen af denne aftale ændres anvendelsen af bestemmelserne i Bruxelles I-forordningen dog som følger:

a) Artikel 1, stk. 3, finder ikke anvendelse.

b) I artikel 50 indsættes følgende som stk. 2:

»2. Den, som fremsætter anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdspligt, der er truffet af en administrativ myndighed i Danmark, kan i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, påberåbe sig de i stk. 1 nævnte fordele, såfremt han fremlægger en erklæring fra det danske justitsministerium, som bekræfter, at han opfylder de økonomiske betingelser for helt eller delvis at få meddelt fri proces eller blive fritaget for gebyrer og omkostninger.«

c) I artikel 62 indsættes følgende som stk. 2:

»2. I sager om underholdspligt omfatter udtrykket »ret« også de danske administrative myndigheder.«

d) Artikel 64 finder anvendelse på søgående skibe, der er indregistreret i Danmark og i Grækenland og Portugal.

e) Datoen for denne aftales ikrafttræden finder anvendelse i stedet for datoen for forordningens ikrafttræden omhandlet i forordningens artikel 70, stk. 2, og artikel 72 og 76.

f) Overgangsbestemmelserne i denne aftale finder anvendelse i stedet for forordningens artikel 66.

g) I bilag I tilføjes følgende: »i Danmark: § 246, stk. 2 og 3, i lov om rettens pleje «.

h) I bilag II tilføjes følgende: »i Danmark: byretten «.

i) I bilag III tilføjes følgende: »i Danmark: landsretten «.

j) I bilag IV tilføjes følgende: »i Danmark: ved appel til Højesteret med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet «.

Artikel 3

Ændringer til Bruxelles I-forordningen

1. Danmark deltager ikke i vedtagelsen af ændringer til Bruxelles I-forordningen, og sådanne ændringer er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

2. Når der vedtages ændringer til forordningen, meddeler Danmark Kommissionen, hvorvidt Danmark vil gennemføre indholdet af ændringerne. Meddelelsen skal gives på tidspunktet for vedtagelsen af ændringerne eller inden 30 dage herefter.

3. Hvis Danmark beslutter at gennemføre indholdet af ændringerne, anføres det i meddelelsen, om gennemførelsen kan ske administrativt eller kræver godkendelse i Folketinget.

4. Hvis det i meddelelsen anføres, at gennemførelsen kan ske administrativt, angives det desuden, at alle de nødvendige administrative foranstaltninger træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af ændringerne til forordningen eller er trådt i kraft på datoen for meddelelsen, afhængigt af hvilket tidspunkt der ligger senest.

5. Hvis det i meddelelsen anføres, at gennemførelsen kræver godkendelse i Folketinget, finder følgende bestemmelser anvendelse:

a) Lovgivningsmæssige foranstaltninger i Danmark træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af ændringerne til forordningen eller inden seks måneder efter datoen for meddelelsen, afhængigt af hvilket tidspunkt der ligger senest.

b) Danmark giver Kommissionen meddelelse om datoen for de lovgivningsmæssige gennemførelsesforanstaltningers ikrafttræden.

6. En meddelelse fra Danmark om, at indholdet af ændringerne er blevet gennemført i Danmark, jf. stk. 4 og 5, skaber gensidige folkeretlige forpligtelser mellem Danmark og Fællesskabet. Ændringerne til forordningen udgør derefter ændringer til denne aftale og betragtes som bilag knyttet hertil.

7. Hvis

a) Danmark meddeler, at Danmark ikke vil gennemføre indholdet af ændringerne, eller

b) Danmark ikke fremsender nogen meddelelse inden for den frist på 30 dage, der er fastsat i stk. 2, eller

c) de lovgivningsmæssige foranstaltninger i Danmark ikke træder i kraft inden for de frister, der er fastsat i stk. 5,

betraktes denne aftale som opsagt, medmindre parterne beslutter andet inden 90 dage, eller i den situation, der er omhandlet i litra c), medmindre de lovgivningsmæssige foranstaltninger i Danmark træder i kraft inden for samme tidsrum. Opsigelsen får virkning tre måneder efter udløbet af de 90 dage.

8. Retssager, der er anlagt, og officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt inden den dato, hvor opsigelsen får virkning, jf. stk. 7, berøres ikke heraf.

Artikel 4

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Danmark deltager ikke i vedtagelsen af udtalelser fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 75 i Bruxelles I-forordningen.

Gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i medfør af forordningens artikel 74, stk. 2, er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

2. Når der vedtages gennemførelsesforanstaltninger i medfør af forordningens artikel 74, stk. 2, skal disse meddeles Danmark. Danmark meddeler Kommissionen, hvorvidt Danmark vil gennemføre indholdet af gennemførelsesforanstaltningerne. Meddelelsen skal gives ved modtagelsen af gennemførelsesforanstaltningerne eller inden 30 dage herefter.

3. I meddelelsen anføres det, at alle de nødvendige administrative foranstaltninger i Danmark træder i kraft på datoen for gennemførelsesforanstaltningernes ikrafttræden eller er trådt i kraft på datoen for meddelelsen, afhængigt af hvilket tidspunkt der ligger senest.

4. En meddelelse fra Danmark om, at indholdet af gennemførelsesforanstaltningerne er blevet gennemført i Danmark, skaber gensidige folkeretlige forpligtelser mellem Danmark og Fællesskabet. Gennemførelsesforanstaltningerne udgør derefter en del af denne aftale.

5. Hvis

a) Danmark meddeler, at Danmark ikke vil gennemføre indholdet af gennemførelsesforanstaltningerne, eller

b) Danmark ikke fremsender nogen meddelelse inden den frist på 30 dage, der er fastsat i stk. 2,

betragtes denne aftale som opsagt, medmindre parterne træffer anden afgørelse inden 90 dage. Opsigelsen får virkning tre måneder efter udløbet af de 90 dage.

6. Retssager, der er anlagt, og officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt inden den dato, hvor opsigelsen får virkning, jf. stk. 5, berøres ikke heraf.

7. Hvis gennemførelsen undtagelsesvis kræver godkendelse i Folketinget, anføres dette i Danmarks meddelelse efter stk. 2, og bestemmelserne i artikel 3, stk. 5-8, finder anvendelse.

8. Danmark meddeler Kommissionen tekster, der indebærer ændring af oplysningerne i artikel 2, stk. 2, litra g)-j), i denne aftale. Kommissionen ændrer artikel 2, stk. 2, litra g)-j), i overensstemmelse hermed.

Artikel 5

Internationale aftaler, der berører Bruxelles I-forordningen

1. Internationale aftaler, som Fællesskabet indgår på grundlag af reglerne i Bruxelles I-forordningen, er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

2. Danmark afholder sig fra at indgå internationale aftaler, som kan berøre eller ændre anvendelsesområdet for Bruxelles I-forordningen, der er knyttet som bilag til denne aftale, medmindre det sker efter aftale

med Fællesskabet, og der er fundet tilfredsstillende ordninger med hensyn til forholdet mellem nærværende aftale og den pågældende internationale aftale.

3. Når Danmark forhandler internationale aftaler, der kan berøre eller ændre anvendelsesområdet for Bruxelles I-forordningen, der er knyttet som bilag til denne aftale, koordinerer Danmark sin holdning med Fællesskabet og afholder sig fra enhver handling, der vil kunne skade målsætningerne i en holdning fastlagt af Fællesskabet inden for dets kompetenceområde i forbindelse med sådanne forhandlinger.

Artikel 6

De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence med hensyn til fortolkning af denne aftale

1. Når et spørgsmål om gyldigheden eller fortolkningen af denne aftale rejses i forbindelse med en sag, der verserer ved en dansk ret, anmoder denne ret Domstolen om at afgøre spørgsmålet, når en ret i en anden EU-medlemsstat under de samme omstændigheder ville være forpligtet hertil med hensyn til Bruxelles I-forordningen samt de gennemførelsesforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i denne aftale.

2. Efter dansk ret tager retterne i Danmark ved fortolkningen af denne aftale behørigt hensyn til Domstolens retspraksis med hensyn til bestemmelserne i Bruxelles-konventionen og Bruxelles I-forordningen samt alle EF-gennemførelsesforanstaltninger.

3. Danmark kan i lighed med Rådet, Kommissionen og enhver medlemsstat anmode Domstolen om at afgøre spørgsmål om fortolkning af denne aftale. Domstolens afgørelse som svar på en sådan anmodning finder ikke anvendelse på domme afsagt af medlemsstaternes retter, som har fået retskraft.

4. Danmark har ret til at indgive udtalelser til Domstolen, hvis en ret i en medlemsstat har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål om fortolkningen af en bestemmelse, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1.

5. Protokollen vedrørende statuten for De Europæiske Fællesskabers Domstol og Domstolens procesreglement finder anvendelse.

6. Hvis bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedrørende afgørelser truffet af Domstolen ændres, og dette får følger for afgørelser, der træffes med hensyn til Bruxelles I-forordningen, kan Danmark meddele Kommissionen, at Danmark ikke vil anvende ændringerne for så vidt angår denne aftale. Meddelelsen skal gives på tidspunktet for ændringernes ikrafttræden eller inden 60 dage herefter.

I så fald betragtes denne aftale som opsagt. Opsigelsen får virkning tre måneder efter meddelelsen.

7. Retssager, der er anlagt, og officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt inden den dato, hvor opsigelsen får virkning, jf. stk. 6, berøres ikke heraf.

Artikel 7

De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence med hensyn til overholdelsen af denne aftale

1. Kommissionen kan anlægge sag ved Domstolen mod Danmark for manglende overholdelse af forpligtelserne i medfør af denne aftale.
2. Danmark kan klage til Kommissionen over en medlemsstats manglende overholdelse af forpligtelserne i medfør af denne aftale.
3. De relevante bestemmelser vedrørende sager for Domstolen i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab samt protokollen vedrørende statuten for De Europæiske Fællesskabers Domstol og Domstolens procesreglement finder anvendelse.

*Artikel 8***Geografisk anvendelsesområde**

1. Denne aftale finder anvendelse på de territorier, der er omhandlet i artikel 299 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
2. Hvis Fællesskabet beslutter at udvide anvendelsen af Bruxelles I-forordningen til at omfatte territorier, der på nuværende tidspunkt er underlagt Bruxelles-konventionen, samarbejder Fællesskabet og Danmark med henblik på at sikre, at en sådan anvendelse også kommer til at omfatte Danmark.

*Artikel 9***Overgangsbestemmelser**

1. Denne aftale finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, og på officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt efter aftalens ikrafttræden.
2. I forbindelse med retssager, der er anlagt i domsstaten før denne aftales ikrafttræden, skal retsafgørelser, som er truffet efter aftalens ikrafttræden, dog anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med denne aftale:
 - a) såfremt retssagen i domsstaten er anlagt efter Bruxelles-konventionens eller Lugano-konventionens ikrafttræden i både domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen er rettet til
 - b) i alle andre tilfælde, såfremt de anvendte kompetenceregler er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i denne aftale eller i en konvention, der, da sagen blev anlagt, var gældende mellem domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen er rettet til.

*Artikel 10***Forholdet til Bruxelles I-forordningen**

1. Denne aftale mellem Fællesskabet og Danmark berører ikke de øvrige medlemsstaters anvendelse af Bruxelles I-forordningen.

2. Denne aftale finder dog altid anvendelse:

a) i spørgsmål om retternes kompetence, såfremt sagsøgte har bopæl i Danmark, eller såfremt retterne i Danmark er tillagt kompetence i henhold til forordningens artikel 22 eller 23, der finder anvendelse i forbindelserne mellem Fællesskabet og Danmark i medfør af artikel 2 i denne aftale

b) i spørgsmål om litispendens eller indbyrdes sammenhængende krav som omhandlet i artikel 27 og 28 i Bruxelles I-forordningen, der finder anvendelse i forbindelserne mellem Fællesskabet og Danmark i medfør af artikel 2 i denne aftale, når der er anlagt sag i en anden medlemsstat end Danmark og i Danmark

c) i spørgsmål om anerkendelse og fuldbyrdelse, hvor Danmark enten er domsstaten eller den stat, som anmodningen er rettet til.

Artikel 11

Ophør af denne aftale

1. Denne aftale ophører, hvis Danmark underretter de øvrige medlemsstater om, at Danmark ikke længere ønsker at benytte sig af bestemmelserne i del I i protokollen om Danmarks stilling, jf. artikel 7 i nævnte protokol.

2. Hver af de kontraherende parter kan bringe denne aftale til ophør ved at give den anden kontraherende part meddelelse herom. Aftalen ophører seks måneder efter datoen for en sådan meddelelse.

3. Retssager, der er anlagt, og officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt inden den dato, hvor aftalen ophører, jf. stk. 1 eller 2, berøres ikke heraf.

Artikel 12

Ikrafttræden

1. Denne aftale vedtages af de kontraherende parter i overensstemmelse med deres respektive procedurer.

2. Denne aftale træder i kraft den første dag i den sjette måned efter de kontraherende parters meddelelse om, at de har afsluttet de nødvendige procedurer.

Artikel 13

Teksternes gyldighed

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de octubre del dos mil cinco.

V Bruselu dne devatenáctého října dva tisíce pět

Udfærdiget i Bruxelles den nittende oktober to tusind og fem.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Oktober zweitausendfünf.

Kahe tuhande viienda aasta oktoobrikuu üheksateistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Οκτωβρίου δύο χιλιάδες πέντε.

Done at Brussels on the nineteenth day of October in the year two thousand and five.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf octobre deux mille cinq.

Fatto a Bruxelles, addì diciannove ottobre duemilacinque

Briselē, divtūkstoš piektā gada deviņpadsmitajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai penktų metų spalio devynioliktą dieną Briuselyje

Kelt Brüsszelben, a kettőezer ötödik év október tizenkilencedik napján.

Magħmul fi Brussel, fid-dsatax jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u hamsa

Gedaan te Brussel, de negentiende oktober tweeduizend vijf.

Sporządzono w Brukseli dnia dziewiętnastego października roku dwa tysiące piątego.

Feito em Bruxelas, em dezanove de Outubro de dois mil e cinco.

V Bruseli dňa devätnásteho októbra dvetisícpäť.

V Bruslju, devetnajstega oktobra leta dva tisoč pet

Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaviisi.

Som skedde i Bryssel den nittonde oktober tjugohundrafem.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1496/2002 af 21. august 2002 om ændring af bilag I (de kompetenceregler, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2) og bilag II (listen over kompetente retter og myndigheder) til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område samt ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2004 af 27. december 2004 om ændring af bilag I, II, III og IV til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om ret-

ternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

-
- ¹⁾ EFT L 299 af 31.12.1972, s. 32 (dansk udgave i EFT L 304 af 30.10.1978, s. 17), EFT L 304 af 30.10.1978, s. 1, EFT L 388 af 31.12.1982, s. 1, EFT L 285 af 3.10.1989, s. 1, EFT C 15 af 15.1.1997, s. 1. Se konsolideret udgave i EFT C 27 af 26.1.1998, s. 1.
- ²⁾ EFT L 319 af 25.11.1988, s. 9.
- ³⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2004 (EUT L 381 af 28.12.2004, s. 10).
- ⁴⁾ EFT L 204 af 2.8.1975, s. 28 (dansk udgave i EFT L 304 af 30.10.1978, s. 31), EFT L 304 af 30.10.1978, s. 1, EFT L 388 af 31.12.1982, s. 1, EFT L 285 af 3.10.1989, s. 1, EFT C 15 af 15.1.1997, s. 1. Se konsolideret udgave i EFT C 27 af 26.1.1998, s. 28.

Bilag 2**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdning)*)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 67, stk. 4, og artikel 81, stk. 2, litra a), c) og e),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 21. april 2009 vedtog Kommissionen en rapport om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område³⁾. I rapporten konkluderedes det, at nævnte forordning generelt fungerer tilfredsstillende, men at anvendelsen af visse af bestemmelserne burde forbedres, at den frie bevægelighed for retsafgørelser burde fremmes yderligere, og at adgangen til retlig prøvelse burde forbedres yderligere. Da der skal foretages en række ændringer af forordningen, bør den omarbejdes af hensyn til klarheden.

(2) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde i Bruxelles den 10.-11. december 2009 et nyt flerårigt program med titlen »Stockholmprogrammet — Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse«⁴⁾. I Stockholmprogrammet fandt Det Europæiske Råd, at processen med at afskaffe alle mellemiggende foranstaltninger (eksekvatur) bør fortsættes i løbet af den periode, som programmet dækker. Samtidig med afskaffelsen af eksekvatur bør der tilvejebringes en række garantier.

(3) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, bl.a. ved at lette adgangen til domstolene, navnlig på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og udenretslige afgørelser om civilretlige spørgsmål. Med henblik på gradvis at indføre et sådant område skal Unionen vedtage foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, navnlig når de er nødvendige for det indre markeds funktion.

(4) Visse forskelle mellem de nationale regler for retternes kompetence og anerkendelse af retsafgørelser virker hæmmende for det indre markeds funktion. Det er tvingende nødvendigt at have bestemmelser, der kan gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede og sikre hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i en medlemsstat.

(5) Sådanne bestemmelser falder ind under samarbejdet om civilretlige spørgsmål efter artikel 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(6) For at virkeliggøre målet om fri bevægelighed for retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at reglerne for retternes kompetence og for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser fastlægges i en bindende og umiddelbart gældende EU-retsakt.

(7) De daværende medlemsstater af De Europæiske Fællesskaber indgik den 27. september 1968 på grundlag af artikel 220, fjerde led, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab Bruxelles-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, senere ændret ved konventionerne om nye medlemsstaters tiltrædelse af denne konvention⁵⁾ (»Bruxelles-konventionen af 1968«). Den 16. september 1988 indgik de daværende medlemsstater af De Europæiske Fællesskaber og visse EFTA-stater Lugano-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager⁶⁾ (»Lugano-konventionen af 1988«), som er en parallelkonvention til Bruxelles-konventionen af 1968. Lugano-konventionen af 1988 fik virkning for Polen den 1. februar 2000.

(8) Den 22. december 2000 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 44/2001, der træder i stedet for Bruxelles-konventionen af 1968, for så vidt angår de medlemsstatsterritorier, der er omfattet af TEUF, og som gælder mellem medlemsstaterne, undtagen Danmark. Ved Rådets afgørelse 2006/325/EF⁷⁾ indgik Fællesskabet en aftale med Danmark, der sikrede, at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 44/2001 kom til at finde anvendelse i Danmark. Lugano-konventionen af 1988 blev revideret ved konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager⁸⁾, undertegnet den 30. oktober 2007 i Lugano af Fællesskabet, Danmark, Island, Norge og Schweiz (»Lugano-konventionen af 2007«).

(9) Bruxelles-konventionen af 1968 finder fortsat anvendelse for så vidt angår de af medlemsstaternes territorier, som er omfattet af Bruxelles-konventionens geografiske anvendelsesområde, og som ikke er omfattet af denne forordning i medfør af artikel 355 i TEUF.

(10) Denne forordnings anvendelsesområde bør omfatte alle de vigtigste spørgsmål på det civil- og handelsretlige område, bortset fra visse velafgrænsede spørgsmål, navnlig underholdspligt, som ikke bør være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde efter vedtagelsen af Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt⁹⁾.

(11) Med henblik på denne forordning bør retter i medlemsstaterne omfatte retter, som er fælles for flere medlemsstater, som f.eks. Beneluxdomstolen, når den udøver sin kompetence i spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Retsafgørelser, der er truffet af sådanne retter, bør derfor anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med denne forordning.

(12) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på voldgift. Intet i denne forordning bør være til hinder for, at retterne i en medlemsstat, hvor en sag er blevet anlagt vedrørende et forhold, hvorom parterne har indgået en voldgiftsaftale, henviser parterne til voldgift, udsætter eller afviser sagen eller undersøger, hvorvidt voldgiftsaftalen er ugyldig, ude af kraft eller ikke kan gennemføres i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

En afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat om, hvorvidt en voldgiftsaftale er ugyldig, ude af kraft eller ikke kan gennemføres, bør ikke være underlagt bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse i denne forordning, uanset om retten afgjorde dette som et hovedspørgsmål eller som et bispørgsmål.

På den anden side såfremt en ret i en medlemsstat, der har udøvet sin kompetence i henhold til denne forordning eller national lovgivning, har besluttet, at en voldgiftsaftale er ugyldig, ude af kraft eller ikke kan gennemføres, bør dette ikke være til hinder for, at rettens afgørelse om sagens realitet anerkendes eller alt efter omstændighederne fuldbyrdes i overensstemmelse med denne forordning. Dette bør ikke berøre den kompetence, som medlemsstaternes retter har til at træffe afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser i overensstemmelse med konventionen om anerkendelse og fuldbyrdelse af

udenlandske voldgiftskendelser udfærdiget den 10. juni 1958 i New York («New York-konventionen af 1958»), som har forrang i forhold til denne forordning.

Denne forordning bør ikke finde anvendelse på søgsmål eller tilknyttede sager navnlig vedrørende etablering af en voldgiftsret, voldgiftsmændenes beføjelser, varetagelse af en voldgiftsprocedure eller af andre aspekter af en sådan procedure, eller på sager eller afgørelser vedrørende annullering, fornyet prøvelse, appel, anerkendelse eller fuldbyrdelse af en voldgiftskendelse.

(13) Der skal være en tilknytning mellem de sager, denne forordning finder anvendelse på, og medlemsstaternes område. De fælles regler for retternes kompetence bør derfor principielt anvendes, når sagsøgte har bopæl på en medlemsstats område.

(14) En sagsøgt, der ikke har bopæl på en medlemsstats område, bør som hovedregel være underlagt de nationale kompetenceregler, der gælder på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt.

Med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og arbejdstagere, beskytte medlemsstaternes retters kompetence i situationer, hvor de har enekompetence, og respektere parternes aftalefrihed bør visse kompetenceregler i denne forordning imidlertid finde anvendelse uanset sagsøgtes bopæl.

(15) Kompetencereglerne bør frembyde en høj grad af forudsigelighed og være baseret på sagsøgtes bopæl som det principielle kriterium. Dette kompetencekriterium bør altid kunne gøres gældende, undtagen i enkelte velafgrænsede tilfælde, hvor det på grund af tvistens genstand eller af hensyn til parternes aftalefrihed er berettiget at lægge et andet tilknytningsmoment til grund. For at gøre de fælles regler mere gennemsigtige og undgå kompetencekonflikter bør juridiske personers bopæl defineres selvstændigt.

(16) Som kompetencekriterium bør sagsøgtes bopæl suppleres med alternative kriterier baseret på en sags nære tilknytning til en bestemt ret eller på hensynet til god retspleje. Kriteriet nær tilknytning bør tjene til at skabe retssikkerhed og undgå muligheden for, at sagsøgte indstævnes for en ret i en medlemsstat, som vedkommende ikke med rimelighed kunne forudse. Dette er navnlig vigtigt i tvister angående forpligtelser uden for kontrakt, der er opstået i forbindelse med krænkelse af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser.

(17) Ejeren af et kulturgode som defineret i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område¹⁰⁾, bør inden for rammerne af denne forordning kunne anlægge civilt søgsmål med henblik på tilbagelevering, baseret på ejerskab, af et kulturgode ved retten på det sted, hvor kulturgodet befinder sig på tidspunktet for sagens anlæggelse ved retten. Sådanne sager berører ikke sager anlagt i henhold til direktiv 93/7/EØF.

(18) For forsikringsaftaler, forbrugerftaler og arbejdsaftaler er det ønskeligt at beskytte den svage part ved hjælp af kompetenceregler, der er gunstigere for denne parts interesser end de almindelige kompetenceregler.

(19) Friheden til at indgå aftaler om værneting for parter i andre aftaler end forsikrings-, forbruger- og arbejdsaftaler, hvor en sådan aftalefrihed er begrænset, bør respekteres, dog med forbehold af de bestemmelser om enekompetence, der er fastsat i denne forordning.

(20) Opstår der spørgsmål om, hvorvidt en værnetingsaftale til fordel for en ret eller retterne i en medlemsstat er materielt ugyldig, bør spørgsmålet afgøres i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor den ret eller de retter, der er valgt i aftalen, er beliggende, herunder den pågældende medlemsstats lovvalsregler.

(21) Af hensyn til en harmonisk retspleje er det nødvendigt at mindske risikoen for parallelle retssager mest muligt og undgå, at der træffes indbyrdes uforenelige retsafgørelser i forskellige medlemsstater. Der bør være en klar, effektiv mekanisme til at afgøre tilfælde af litis pendens og indbyrdes sammenhængende krav og til at afhjælpe problemer som følge af forskellene mellem de enkelte medlemsstaters lovgivning med hensyn til, på hvilket tidspunkt en sag anses for anlagt. Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør dette tidspunkt defineres selvstændigt.

(22) Med henblik på at gøre eksklusive værnetingsaftaler mere effektive og på at undgå misbrug af retssager i taktisk øjemed er det imidlertid nødvendigt at fastsætte bestemmelse om, at der kan gøres undtagelse fra den almindelige litis pendens-bestemmelse for på tilfredsstillende vis at håndtere en særlig situation, hvor der kan opstå parallelle retssager. Der er tale om en sådan situation, såfremt der er anlagt sag ved en ret, der ikke er valgt i en eksklusiv værnetingsaftale, og de samme parter herefter ved den valgte ret fremsætter krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag. I en sådan situation bør det være et krav, at den ret, hvor sagen først anlægges, udsætter sagen, så snart samme sag er indbragt for den valgte ret, og indtil sidstnævnte ret erklærer, at den ikke har kompetence i henhold til den eksklusive værnetingsaftale. Formålet er i en sådan situation at sikre, at den valgte ret har fortrinsret til at træffe afgørelse om aftalens gyldighed og om det omfang, hvori aftalen finder anvendelse på den sag, der verserer ved den. Den valgte ret bør kunne fortsætte sin behandling af sagen, uanset om den ikke valgte ret allerede har truffet afgørelse om udsættelse af sagen.

Denne undtagelse bør ikke omfatte situationer, hvor parterne har indgået modstridende eksklusive værnetingsaftaler, eller hvor sagen først er anlagt ved en ret valgt i en eksklusiv værnetingsaftale. I sådanne tilfælde bør denne forordnings generelle litis pendens-bestemmelse finde anvendelse.

(23) Der bør i denne forordning fastsættes bestemmelse om en fleksibel ordning, hvor retterne i medlemsstaterne kan tage i betragtning, om der verserer en sag ved en ret i et tredjeland, og herunder navnlig tage hensyn til en ordnet retspleje og til, om en eventuel retsafgørelse fra et tredjeland kan anerkendes og fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat i henhold til denne medlemsstats lovgivning.

(24) Når der tages hensyn til en ordnet retspleje, skal retten i den berørte medlemsstat vurdere alle omstændigheder i den sag, der verserer ved den. Sådanne omstændigheder kan omfatte forbindelserne mellem de faktiske omstændigheder og parterne og det pågældende tredjeland, den fase, som sagen i tredjelandet har nået på det tidspunkt, sagen indledes i retten i den pågældende medlemsstat, og hvorvidt retten i tredjelandet kan forventes at træffe en retsafgørelse inden for en rimelig frist.

Denne vurdering kan også omfatte hensyntagen til spørgsmålet om, hvorvidt retten i tredjelandet har enekompetence i den enkelte sag under omstændigheder, hvor en ret i en medlemsstat ville have enekompetence.

(25) Begrebet foreløbige, herunder sikrende, retsmidler bør f.eks. omfatte sikrende kendelser med henblik på at fremskaffe oplysninger og sikre beviser, jf. artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder¹¹⁾. Begrebet bør ikke omfatte foranstaltninger, der ikke er sikrende, såsom foranstaltninger til afhøring af vidner. Dette bør ikke berøre anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter for så vidt angår bevisoptagelse i sager om civile og kommercielle spørgsmål¹²⁾.

(26) Den gensidige tillid til retsplejen i Unionen berettiger princippet om, at retsafgørelser truffet i en medlemsstat bør anerkendes i alle medlemsstater, uden at der er behov for en særlig procedure. Desuden gør målet om at gøre det mindre langsommeligt og mindre dyrt at føre retssager på tværs af landegrænserne det berettiget at afskaffe den erklæring om eksigibilitet, der skal afgives, inden der kan ske fuldbyrdelse i den medlemsstat, som anmodningen rettes til. En retsafgørelse, der er truffet af en ret i en medlems-

stat, bør derfor behandles på samme måde, som hvis den var blevet truffet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

(27) Med henblik på fri bevægelighed for retsafgørelser bør en retsafgørelse truffet i en medlemsstat anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat, selv om den er truffet mod en person, der ikke har bopæl på en medlemsstats område.

(28) Såfremt en retsafgørelse indeholder et retsmiddel eller en kendelse, der er ukendt i lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, tilpasses retsmidlet eller kendelsen, herunder enhver heri anført rettighed, i det omfang det er muligt, til det, der i henhold til denne medlemsstats nationale lovgivning har tilsvarende retsvirkninger og varetager lignende formål og hensyn. Det bør være op til de enkelte medlemsstater selv at afgøre, hvorledes og af hvem tilpasningen skal foretages.

(29) Direkte fuldbyrdelse i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat uden en erklæring om eksigibilitet bør ikke bringe respekten for retten til forsvar i fare. Derfor bør den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kunne indgive begæring om, at anerkendelse eller fuldbyrdelse afslås, hvis den pågældende finder, at en af grundene til at afslå anerkendelse af retsafgørelsen er til stede. Dette bør omfatte den grund, at den pågældende ikke havde haft mulighed for at varetage sine interesser under sagen, da der blev afsagt afgørelse uden personligt fremmøde med hensyn til et borgerligt krav i en straffesag. Det bør også omfatte de grunde, en person kan påberåbe sig på grundlag af en aftale indgået mellem den medlemsstat, som anmodningen rettes til, og en tredjestat i medfør af artikel 59 i Bruxelles-konventionen af 1968.

(30) En part, der bestrider fuldbyrdelsen af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, bør, i det omfang det er muligt, og i overensstemmelse med retssystemet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, være i stand til i den samme sag ud over de grunde til afslag, der er fastsat i denne forordning, at påberåbe sig de grunde til afslag, der findes i henhold til national lovgivning, inden for de frister, der er fastsat i denne lovgivning. Anerkendelse af en retsafgørelse bør imidlertid kun afslås, hvis en eller flere af de grunde til afslag, der er fastsat i denne forordning, foreligger.

(31) Indtil der er truffet afgørelse om en indsigelse mod fuldbyrdelsen af en retsafgørelse, bør retterne i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, under hele behandlingen af en sådan indsigelse, herunder en eventuel appel, kunne tillade, at fuldbyrdelsen fortsætter med forbehold af en begrænsning af fuldbyrdelsen eller af, at der stilles en sikkerhed.

(32) For at underrette den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, om fuldbyrdelsen af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat, bør den attest, der indføres med denne forordning, om nødvendigt ledsaget af retsafgørelsen forkyndes for den pågældende i rimelig tid inden den første fuldbyrdelsesforanstaltning. I denne sammenhæng bør der ved første fuldbyrdelsesforanstaltning forstås den første fuldbyrdelsesforanstaltning efter forkyndelse.

(33) Når foreløbige, herunder sikrende, retsmidler iværksættes af en ret, der har kompetence med hensyn til sagens realitet, bør deres frie bevægelighed sikres inden for rammerne af denne forordning. Imidlertid bør foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som en sådan ret har truffet afgørelse om, uden at sagsøgte forinden er blevet indkaldt, ikke anerkendes og fuldbyrdes inden for rammerne af denne forordning, medmindre den retsafgørelse, der indeholder retsmidlet, er blevet forkyndt for sagsøgte forud for fuldbyrdelsen. Dette bør ikke være til hinder for anerkendelse og fuldbyrdelse af sådanne retsmidler i henhold til national lovgivning. Når foreløbige, herunder sikrende, retsmidler iværksættes af en ret, der ikke har kompetence med hensyn til sagens realitet, bør deres virkning inden for denne forordnings rammer være begrænset til den pågældende medlemsstat.

(34) Kontinuiteten mellem Bruxelles-konventionen af 1968, forordning (EF) nr. 44/2001 og nærværende forordning bør sikres, og i den forbindelse bør der fastsættes overgangsbestemmelser. Samme kontinuitet bør gælde med hensyn til Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af Bruxelles-konventionen af 1968 og de forordninger, der er trådt i stedet for den.

(35) For at respektere medlemsstaternes internationale forpligtelser bør denne forordning ikke berøre de konventioner vedrørende særlige områder, som medlemsstaterne er parter i.

(36) Med forbehold af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til traktaterne bør denne forordning ikke berøre anvendelsen af bilaterale konventioner og aftaler, der er indgået mellem et tredjeland og en medlemsstat inden datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 44/2001, og som omfatter spørgsmål, der er reguleret ved nærværende forordning.

(37) For at sikre løbende ajourføring af de attester, der skal benyttes i forbindelse med anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig i henhold til denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændringer af bilag I og II til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(38) Denne forordning respekterer grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til adgang til effektive retsmidler og til retfærdig rettergang, der er sikret ved chartrets artikel 47.

(39) Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(40) Det Forenede Kongerige og Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til den daværende traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltaget i vedtagelsen og anvendelsen af forordning (EF) nr. 44/2001. I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.

(41) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark, idet Danmark dog kan anvende ændringerne til forordning (EF) nr. 44/2001 i medfør af artikel 3 i aftalen af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område¹³⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

1. Denne forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset rettens art. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (acta jure imperii).

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne, formueforholdet mellem ægtefæller eller mellem parterne i et forhold, der ifølge den lov, der finder anvendelse på sådanne forhold, anses for at have virkninger svarende til et ægteskabs
- b) konkurs, akkord og andre lignende ordninger
- c) social sikring
- d) voldgift
- e) underholdspligt, der er opstået i forbindelse med et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab
- f) arv efter loven eller testamente, herunder underholdspligt som følge af dødsfald.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- a) »retsafgørelse«: enhver retsafgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan afgørelsen betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten. I kapitel III anses »retsafgørelse« for at omfatte foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som en ret, der i henhold til denne forordning har kompetence med hensyn til sagens realitet, har truffet afgørelse om. Det omfatter ikke foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, der er truffet afgørelse om af en sådan ret, uden at den sagsøgte er blevet indkaldt, medmindre retsafgørelsen indeholdende retsmidlet er blevet forkyndt for sagsøgte forud for fuldbyrdelsen
- b) »retsforlig«: forlig, der er blevet godkendt af en ret i en medlemsstat, eller som er indgået for en ret i en medlemsstat under retssagen
- c) »officielt bekræftet dokument«: et dokument, der er udstedt eller registreret som et officielt bekræftet dokument i domsstaten, og hvor den officielle bekræftelse:
 - i) vedrører underskriften og dokumentets indhold og
 - ii) er foretaget af en offentlig myndighed eller et andet organ, som er bemyndiget hertil
- d) »domsstat«: efter omstændighederne den medlemsstat, hvor retsafgørelsen er blevet truffet, hvor retsforliget er blevet godkendt eller indgået, eller hvor det officielt bekræftede dokument er blevet udstedt eller registreret
- e) »medlemsstat, som anmodningen rettes til«: den medlemsstat, hvor anerkendelsen af retsafgørelsen påberåbes, eller hvor retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument søges fuldbyrdet
- f) »den oprindelige ret«: retten, som har truffet den retsafgørelse, hvis anerkendelse påberåbes, eller søges fuldbyrdet.

Artikel 3

Med henblik på denne forordning omfatter »ret« følgende myndigheder, i det omfang de har kompetence til at afgøre spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde:

- a) for så vidt angår Ungarn, en notar (közjegyző) i forbindelse med hurtig retsforfølgning i sager om pengekrav (fizetési meghagyásos eljárás)
- b) for så vidt angår Sverige, det svenske fogedvæsen (Kronofogdemyndigheten) i forbindelse med hurtig retsforfølgning i sager om pengekrav (betalningsföreläggande) og visse andre krav (handräckning)

KAPITEL II

KOMPETENCE

AFDELING 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 4

1. Med forbehold af denne forordning skal personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne medlemsstat.
2. Personer, som ikke er statsborgere i den medlemsstat, på hvis område de har bopæl, er undergivet de kompetenceregler, der gælder for statsborgere i den pågældende medlemsstat.

Artikel 5

1. Personer, der har bopæl på en medlemsstats område, kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af de regler, der er fastsat i dette kapitels afdeling 2-7.
2. I særdeleshed kan de nationale kompetenceregler, som medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om i henhold til artikel 76, stk. 1, litra a), ikke gøres gældende imod de i stk. 1 omhandlede personer.

Artikel 6

1. Har en sagsøgt ikke bopæl på en medlemsstats område, afgøres retternes kompetence i hver enkelt medlemsstat efter medlemsstatens egen lovgivning, jf. dog artikel 18, stk. 1, artikel 21, stk. 2, samt artikel 24 og 25.
2. Over for en sagsøgt, der ikke har bopæl på en medlemsstats område, kan enhver, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset sin nationalitet, i lighed med medlemsstatens egne statsborgere påberåbe sig de kompetenceregler, som gælder dér, herunder navnlig de regler, som medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om i henhold til artikel 76, stk. 1, litra a).

AFDELING 2

Specielle kompetenceregler

Artikel 7

En person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges i en anden medlemsstat:

- 1)
 - a) i sager om kontraktforhold ved retten på det sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes
 - b) ved anvendelsen af denne bestemmelse, og medmindre andet er aftalt, er opfyldelsesstedet for den forpligtelse, der ligger til grund for sagen:
 - ved salg af varer, det sted i en medlemsstat, hvor varerne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret
 - ved levering af tjenesteydelser, det sted i en medlemsstat, hvor tjenesteydelserne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret
 - c) er litra b) ikke relevant, finder litra a) anvendelse.
- 2) i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjelser er foregået eller vil kunne foregå

- 3) i sager, i hvilke der påstås erstatning eller genoprettelse af en tidligere tilstand i anledning af en strafbar handling, ved den ret, hvor straffesagen er anlagt, såfremt denne ret i henhold til sin egen lovgivning kan påkende borgerlige krav
- 4) i sager, i hvilke der påstås tilbagelevering, baseret på ejerskab, af et kulturgode som defineret i artikel 1, nr. 1), i direktiv 93/7/EØF, og som er anlagt af den person, der påberåber sig ret til at få et sådant gode tilbageleveret, ved retterne på det sted, hvor kulturgodet befinder sig på tidspunktet for sagens anlæggelse ved retten
- 5) i sager vedrørende driften af en filial, et agentur eller en anden virksomhed ved retten på det sted, hvor filialen, agenturet eller virksomheden er beliggende
- 6) i sager, der er anlagt mod en stifter af en trust, trustee eller begunstiget ved en trust oprettet enten i henhold til loven eller skriftligt eller ved en mundtlig aftale, der er bekræftet skriftligt, ved retterne i den medlemsstat, på hvis område trusten har hjemsted
- 7) i sager om indsigelse mod betaling af den bjærgeløn, der forlanges for bjærgning, som er kommet en skibsladning eller fragt til gode, ved den ret, i hvis retskreds der i den nævnte ladning eller i den dertil knyttede fragt:
 - a) er gjort arrest for at sikre sådan betaling, eller
 - b) kunne have været gjort arrest, men hvor der er ydet kaution eller stillet anden sikkerhed

Denne bestemmelse finder kun anvendelse, såfremt det gøres gældende, at sagsøgte har rettigheder i den nævnte skibsladning eller fragt, eller at han på bjærgningstidspunktet havde sådanne rettigheder.

Artikel 8

En person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan endvidere sagsøges:

- 1) såfremt der er flere sagsøgte, ved retten i den retskreds, hvor en af de sagsøgte har bopæl, forudsat at kravene er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige retsafgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig
- 2) når der er tale om en sag om opfyldelse af en garantiforpligtelse eller andre krav mod den pågældende som tredjemand, ved den ret, hvor den oprindelige sag er anlagt, medmindre denne kun er anlagt for at unddrage den pågældende det værning, der ville være kompetent i hans sag
- 3) når der er tale om et modkrav, der udspringer af den samme aftale eller det samme forhold, som hovedkravet støttes på, ved den ret, hvor sagen om hovedkravet er anlagt
- 4) i sager om kontraktforhold, såfremt sagen kan forenes med en sag om rettigheder over fast ejendom mod samme sagsøgte, ved retten i den medlemsstat, på hvis område ejendommen er beliggende.

Artikel 9

Hvis en ret i en medlemsstat i henhold til denne forordning har kompetence til at afgøre sager om ansvar i forbindelse med brugen eller driften af et skib, har denne ret eller enhver anden ret, som i henhold til den interne lovgivning i den pågældende medlemsstat træder i stedet for førstnævnte ret, også kompetence til at afgøre krav om begrænsning af dette ansvar.

AFDELING 3

Kompetence i forsikringssager

Artikel 10

I forsikringssager afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog artikel 6 og artikel 7, nr. 5).

Artikel 11

1. En forsikringsgiver, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges:
 - a) ved retterne i den medlemsstat, på hvis område forsikringsgiveren har bopæl
 - b) i en anden medlemsstat i tilfælde, hvor sagen anlægges af forsikringstageren, den sikrede eller den begunstigede, ved retten på det sted, hvor sagsøger har bopæl, eller
 - c) såfremt det drejer sig om en coassurandør, ved den ret i en medlemsstat, ved hvilken der er anlagt sag mod den ledende assurandør.
2. Har forsikringsgiveren ikke bopæl på en medlemsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en anden virksomhed i en medlemsstat, anses forsikringsgiveren i sager vedrørende driften af filialen, agenturet eller virksomheden som havende bopæl på denne medlemsstats område.

Artikel 12

I sager om ansvarsforsikring eller forsikring af fast ejendom kan forsikringsgiveren endvidere sagsøges ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået. Det samme gælder, når fast ejendom og løsøre er omfattet af samme forsikringsaftale og er genstand for samme skadestilfælde.

Artikel 13

1. I sager om ansvarsforsikring kan forsikringsgiveren endvidere sagsøges ved den ret, hvor skadelidte har anlagt sag mod den sikrede, såfremt den lovgivning, der gælder for denne ret, indeholder hjemmel dertil.
2. Artikel 10, 11 og 12 finder anvendelse i tilfælde, hvor skadelidte anlægger sag direkte mod forsikringsgiveren, såfremt der er hjemmel for et direkte sagsanlæg.
3. Såfremt lovgivningen om et sådant direkte sagsanlæg indeholder hjemmel til at inddrage forsikringstageren eller den sikrede i sagen, er den samme ret også kompetent i forhold til disse personer.

Artikel 14

1. En forsikringsgiver kan kun anlægge sag ved retterne i den medlemsstat, på hvis område sagsøgte har bopæl, hvad enten sagsøgte er forsikringstager, sikret eller begunstiget, jf. dog artikel 13, stk. 3.
2. Denne afdeling berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 15

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale om værneting:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået
- 2) der giver forsikringstageren, den sikrede eller den begunstigede ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling
- 3) der er indgået mellem en forsikringstager og en forsikringsgiver, som på tidspunktet for forsikringsaftalens indgåelse havde deres bopæl eller sædvanlige opholdssted på samme medlemsstats område, og hvorved retterne i denne medlemsstat tillægges kompetence også i tilfælde af, at skadetilføjelsen er foregået i udlandet, medmindre en sådan aftale om værneting ikke er tilladt efter lovgivningen i den pågældende medlemsstat
- 4) der er indgået af en forsikringstager, som ikke har bopæl på en medlemsstats område, medmindre det drejer sig om en lovpligtig forsikring eller en forsikring vedrørende en fast ejendom, som er beliggende på en medlemsstats område, eller
- 5) der vedrører en forsikringsaftale, som dækker en eller flere af de i artikel 16 nævnte risici.

Artikel 16

De i artikel 15, nr. 5), omhandlede risici er følgende:

- 1) enhver skade
 - a) på søgående skibe, på offshoreanlæg og anlæg i rum sø eller på luftfartøjer, der skyldes begivenheder, som indtræffer i forbindelse med anvendelse til erhvervsmæssige formål af disse skibe, anlæg og luftfartøjer
 - b) på gods bortset fra passagerers bagage, når forsendelsen sker helt eller delvis som transport med nævnte skibe eller luftfartøjer
- 2) ethvert ansvar, bortset fra ansvar for fysisk skade på passagerer eller for skade på disses bagage
 - a) hidrørende fra brugen eller driften af skibe, anlæg eller luftfartøjer i henhold til nr. 1, litra a), med hensyn til luftfartøjer dog kun for så vidt lovgivningen i den medlemsstat, i hvilken luftfartøjet er registreret, ikke forbyder aftaler om værneting ved forsikring af sådanne risici
 - b) for skade forårsaget af gods under transport som anført i nr. 1, litra b)
- 3) ethvert økonomisk tab i forbindelse med brugen eller driften af skibe, anlæg eller luftfartøjer i henhold til nr. 1), litra a), navnlig tab af fragt eller befragtningsindtægter
- 4) enhver risiko i forbindelse med en af de i nr. 1)-3) nævnte risici
- 5) uanset nr. 1)-4), alle store risici som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)¹⁴⁾.

AFDELING 4

Kompetence i sager om forbrugeraftaler

Artikel 17

1. I sager om aftaler indgået af en person (forbrugeren) med henblik på brug, der må anses at ligge uden for hans erhvervsmæssige virksomhed, afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog artikel 6 og artikel 7, nr. 5):

- a) når sagen vedrører køb af løsørestande, hvor købesummen skal betales i rater
- b) når sagen vedrører lån, der skal tilbagebetales i rater, eller andre kreditdispositioner, som er bestemt til finansiering af køb af sådanne genstande, eller
- c) i alle andre tilfælde, når aftalen er indgået med en person, der udøver erhvervsmæssig virksomhed i den medlemsstat, på hvis område forbrugeren har bopæl, eller på en hvilken som helst måde retter sådan virksomhed mod denne medlemsstat eller mod flere stater inklusive denne medlemsstat, og aftalen er omfattet af den pågældende virksomhed.

2. Har forbrugeren medkontrahent ikke bopæl på en medlemsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en anden virksomhed i en medlemsstat, anses han i sager vedrørende driften af filialen, agenturet eller virksomheden som havende bopæl på denne medlemsstats område.

3. Denne afdeling finder ikke anvendelse på transportaftaler, bortset fra aftaler, hvorved der for en samlet pris ydes en kombination af rejse og ophold.

Artikel 18

1. Sager, som en forbruger agter at rejse mod sin medkontrahent, kan anlægges enten ved retterne i den medlemsstat, på hvis område medkontrahenten har bopæl, eller, uanset medkontrahentens bopæl, ved retten på det sted, hvor forbrugeren har bopæl.

2. Sager, som agtes rejst mod forbrugeren af forbrugerens medkontrahent, kan kun anlægges ved retterne i den medlemsstat, på hvis område forbrugeren har bopæl.

3. Denne artikel berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 19

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale om værneting:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået
- 2) der giver forbrugeren ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling, eller
- 3) der er indgået mellem en forbruger og dennes medkontrahent, som på tidspunktet for forbrugeraftalens indgåelse havde deres bopæl eller sædvanlige opholdssted på samme medlemsstats område, og tillægger retterne i denne medlemsstat kompetence, medmindre en sådan aftale om værneting ikke er tilladt efter lovgivningen i den pågældende medlemsstat.

AFDELING 5

Kompetence i sager om individuelle arbejdsaftaler

Artikel 20

1. I sager om individuelle arbejdsaftaler afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog artikel 6, artikel 7, nr. 5), og, i tilfælde, hvor sagen anlægges mod en arbejdsgiver, artikel 8, nr. 1).

2. Når en arbejdstager har indgået en individuel arbejdskontrakt med en arbejdsgiver, der ikke har bopæl på en medlemsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en anden virksomhed i en medlemsstat, anses arbejdsgiveren i sager vedrørende driften af filialen, agenturet eller virksomheden som havende bopæl på denne medlemsstats område.

Artikel 21

1. En arbejdsgiver, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges:

- a) ved retterne i den medlemsstat, på hvis område han har bopæl, eller
- b) i en anden medlemsstat:
 - i) ved retten på det sted, hvor eller hvorfra arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde, eller ved retten på det sidste sted, hvor han sædvanligvis udførte sit arbejde, eller
 - ii) såfremt arbejdstageren ikke sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde i et bestemt land, ved retten på det sted, hvor den virksomhed, som har antaget arbejdstageren, er eller var beliggende.

2. En arbejdsgiver, der ikke har bopæl på en medlemsstats område, kan i overensstemmelse med stk. 1, litra b), sagsøges ved en ret i en medlemsstat.

Artikel 22

1. En arbejdsgiver kan kun anlægge sag ved retterne i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren har bopæl.

2. Denne afdeling berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 23

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået, eller
- 2) der giver arbejdstageren ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling.

AFDELING 6

Enekompetence

Artikel 24

Enekompetente er følgende retter i en medlemsstat uden hensyn til parternes bopæl:

- 1) i sager om rettigheder over fast ejendom samt om leje eller forpagtning af fast ejendom retterne i den medlemsstat, på hvis område ejendommen er beliggende. I sager om leje- og forpagtningsaftaler vedrørende fast ejendom, der er indgået med henblik på midlertidig privat brug for et tidsrum af højst seks på hinanden følgende måneder, er dog også retterne i den medlemsstat, på hvis område sagsøgte har bopæl, kompetente, under forudsætning af, at lejer eller forpagter er en fysisk person, og at ejer og lejer eller forpagter har bopæl på samme medlemsstats område
- 2) i sager om gyldighed, ugyldighed eller opløsning af selskaber og andre juridiske personer, der har deres hjemsted på en medlemsstats område, eller om gyldighed af beslutninger truffet af disses organer retterne i den pågældende medlemsstat. Ved afgørelsen af, hvor dette hjemsted er beliggende, skal retten anvende de internationalprivatretnlige regler, som gælder for den
- 3) i sager om gyldigheden af indførelsen i offentlige registre, retterne i den medlemsstat, på hvis område registrene føres
- 4) i sager om registrering eller gyldighed af patenter, varemærker, design samt andre lignende rettigheder, der forudsætter deponering eller registrering, uanset om spørgsmålet rejses ved, at der nedlægges påstand herom, eller i form af en indsigelse, retterne i den medlemsstat, på hvis område der er ansøgt om deponering eller registrering, eller hvor deponering eller registrering er foretaget eller i henhold til en EU-retsakt eller en international konvention anses for at være foretaget. Med forbehold af den kompetence, der i henhold til konventionen om meddelelse af europæiske patenter, undertegnet i München den 5. oktober 1973, er tillagt Den Europæiske Patentmyndighed, har retterne i hver medlemsstat enekompetence for så vidt angår registreringen og gyldigheden af et europæisk patent, der er meddelt for denne medlemsstat
- 5) i sager om fuldbyrdelse af retsafgørelser, retterne i den medlemsstat, på hvis område fuldbyrdelsesstedet er beliggende.

AFDELING 7

Aftaler om værneting

Artikel 25

1. Såfremt parterne, uanset deres bopæl, har aftalt, at en ret eller retterne i en medlemsstat skal være kompetente til at påkende allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i anledning af et bestemt retsforhold, er denne ret eller disse retter kompetente, medmindre aftalen er materielt ugyldig efter loven i den pågældende medlemsstat. Medmindre parterne har aftalt andet, er denne ret eller disse retter enekompetente. Værnetingsaftalen skal være indgået:

- a) skriftligt eller mundtligt med skriftlig bekræftelse
- b) i en form, der er i overensstemmelse med den skik og brug, som parterne følger i deres indbyrdes forhold, eller

c) inden for international handel i en form, der er i overensstemmelse med en sædvane, som parterne har eller burde have kendskab til, og som inden for sådan handel er almindelig kendt og regelmæssigt fulgt af parter i aftaler af samme type inden for den pågældende handelsbranche.

2. Med »skriftligt« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen om værneting.

3. Den eller de retter i en medlemsstat, som har fået tillagt kompetence i henhold til et dokument om oprettelse af en trust, har enekompetence i sager mod en stifter af en trust, en trustee eller en ved en trust begunstiget person, såfremt det drejer sig om forholdet mellem disse personer eller om deres rettigheder og pligter inden for trustens rammer.

4. Aftaler om værneting samt tilsvarende bestemmelser i et dokument om oprettelse af en trust er ugyldige, såfremt de er i strid med artikel 15, 19 eller 23 eller udelukker kompetencen for de retter, som i medfør af artikel 24 er enekompetente.

5. En værnetingsaftale, der indgår som en del af en kontrakt, anses for at være en selvstændig aftale, der er uafhængig af kontraktens øvrige bestemmelser.

Gyldigheden af en værnetingsaftale kan ikke bestrides alene under henvisning til, at kontrakten ikke er gyldig.

Artikel 26

1. For så vidt en ret i en medlemsstat ikke allerede er kompetent i medfør af andre bestemmelser i denne forordning, bliver den kompetent, når sagsøgte giver møde for den. Denne regel finder ikke anvendelse, såfremt sagsøgte giver møde for at bestride rettens kompetence, eller såfremt en anden ret i medfør af artikel 24 er enekompetent.

2. Med hensyn til spørgsmål omfattet af afdeling 3, 4 eller 5 skal retten, såfremt forsikringstageren, den sikrede, en begunstiget i henhold til forsikringsaftalen, den skadelidte, forbrugeren eller arbejdstageren er den sagsøgte, inden den fastslår, at den har kompetence i henhold til stk. 1, sikre sig, at sagsøgte er orienteret om sin ret til at bestride rettens kompetence og om retsvirkningerne af at give møde eller af ikke at give møde.

AFDELING 8

Prøvelse af kompetencen og af formaliteten

Artikel 27

En ret i en medlemsstat, for hvilken der indbringes en retstvist, der hovedsagelig vedrører spørgsmål, hvor retterne i en anden medlemsstat er enekompetente i medfør af artikel 24, skal på embeds vegne erklære sig inkompetent.

Artikel 28

1. Såfremt en person, der har bopæl på en medlemsstats område, sagsøges ved en ret i en anden medlemsstat, men ikke giver møde, erklærer retten sig på embeds vegne inkompetent, medmindre den er kompetent efter bestemmelserne i denne forordning.

2. Retten udsætter sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument i så god tid, at sagsøgte har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle hertil fornødne foranstaltninger har været truffet.

3. Artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter)¹⁵⁾ anvendes i stedet for nærværende artikels stk. 2, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes fra en medlemsstat til en anden i medfør af nævnte forordning.

4. Finder forordning (EF) nr. 1393/2007 ikke anvendelse, anvendes artikel 15 i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal sendes til udlandet i medfør af nævnte konvention.

AFDELING 9

Litis pendens og indbyrdes sammenhængende krav

Artikel 29

1. Såfremt krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, fremsættes mellem de samme parter for retter i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, på embeds vegne sagen, indtil denne rets kompetence er fastslået, jf. dog artikel 31, stk. 2.

2. I de i stk. 1 omhandlede sager på begæring fra en ret, for hvilken tvisten er indbragt, giver enhver anden ret, for hvilken tvisten er indbragt, uden ophold førstnævnte ret meddelelse om, hvornår tvisten blev indbragt for den i overensstemmelse med artikel 32.

3. Når det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den første.

Artikel 30

1. Såfremt sager vedrørende krav, som er indbyrdes sammenhængende, verserer for retter i forskellige medlemsstater, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, udsætte sagen.

2. Når sagen for den ret, hvor sagen først blev anlagt, verserer i første instans, kan enhver anden ret ligeledes efter anmodning fra en af parterne erklære sig inkompetent, forudsat at den ret, hvor sagen først blev anlagt, har kompetence til at påkende det pågældende krav, og dens lovgivning tillader forening heraf.

3. Ved indbyrdes sammenhængende krav forstås i denne artikel krav, der er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige afgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig.

Artikel 31

1. Såfremt sagerne henhører under flere retters enekompetence, skal enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, erklære sig inkompetent til fordel for denne ret.

2. Når en sag anlægges ved en ret i en medlemsstat, som er tillagt enekompetence ved en aftale omhandlet i artikel 25, skal enhver ret i en anden medlemsstat udsætte sagen, indtil den ret, hvor sagen er anlagt på grundlag af aftalen, erklærer, at den ikke har kompetence i henhold til aftalen, jf. dog artikel 26.

3. Når den ret, der er udpeget i aftalen, har fastslået sin kompetence i henhold til aftalen, erklærer enhver ret i en anden medlemsstat sig inkompetent til fordel for denne ret.

4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på spørgsmål, der er omhandlet i afdeling 3, 4 eller 5, når forsikringstageren, den sikrede, en begunstiget i henhold til forsikringsaftalen, den skadelidte, forbrugeren eller arbejdstageren er sagsøgeren, og aftalen ikke er gyldig i henhold til en bestemmelse i nævnte afdelinger.

Artikel 32

1. Ved anvendelsen af denne afdeling anses en sag for anlagt ved en ret:

- a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indleveres til retten, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte, eller
- b) hvis det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor dette dokument modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet indleveret til retten.

Den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, jf. litra b), skal være den første myndighed, der modtager de dokumenter, der skal forkyndes.

2. Den ret eller myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, jf. stk. 1, anfører datoen for indgivelse af det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument eller datoen for modtagelse af de dokumenter, der skal forkyndes.

Artikel 33

1. Er kompetencen baseret på artikel 4 eller på artikel 7, 8 eller 9, og verserer der en sag ved en ret i et tredjeland på det tidspunkt, hvor der ved en ret i en medlemsstat anlægges en sag, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, mellem de samme parter, som sagen ved retten i tredjelandet, kan retten i medlemsstaten udsætte sagen, hvis:

- a) det forventes, at retten i tredjelandet vil træffe en retsafgørelse, der kan anerkendes og eventuelt fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, og
- b) retten i medlemsstaten anser det for godtgjort, at det er nødvendigt at udsætte sagen af hensyn til en ordnet retspleje.

2. Retten i medlemsstaten kan til enhver tid genoptage sagen, hvis:

- a) sagen ved retten i tredjelandet er blevet udsat eller hævet
- b) retten i medlemsstaten på det foreliggende grundlag finder, at det er usandsynligt, at sagen ved retten i tredjelandet vil blive afsluttet inden en rimelig frist, eller
- c) det er nødvendigt at genoptage sagen af hensyn til en ordnet retspleje.

3. Retten i medlemsstaten afviser sagen, hvis sagen ved retten i tredjelandet er afsluttet og har resulteret i en retsafgørelse, der kan anerkendes og eventuelt fuldbyrdes i medlemsstaten.

4. Retten i medlemsstaten anvender denne artikel efter anmodning fra en af parterne eller på embeds vegne, hvis dette er muligt i henhold til national lovgivning.

Artikel 34

1. Er kompetencen baseret på artikel 4 eller på artikel 7, 8 eller 9, og verserer der en sag ved retten i et tredjeland på det tidspunkt, hvor der ved en ret i en medlemsstat anlægges en sag, der er indbyrdes sammenhængende med sagen ved retten i tredjelandet, kan retten i medlemsstaten udsætte sagen, hvis:

- a) det er ønskeligt at behandle og påkende de indbyrdes sammenhængende krav samtidig for at undgå uforenelige retsafgørelser i tilfælde af, at kravene påkendes hver for sig

- b) det forventes, at retten i tredjelandet vil træffe en retsafgørelse, der kan anerkendes og eventuelt fuldbyrdes i medlemsstaten, og
- c) retten i medlemsstaten anser det for godtgjort, at det er nødvendigt at udsætte sagen af hensyn til en ordnet retspleje.

2. Retten i medlemsstaten kan til enhver tid fortsætte sagen, hvis:

- a) retten i medlemsstaten finder, at der ikke længere er risiko for uforenelige retsafgørelser
- b) sagen ved retten i tredjelandet er blevet udsat eller hævet
- c) retten i medlemsstaten på det foreliggende grundlag finder, at det er usandsynligt, at sagen ved retten i tredjelandet vil blive afsluttet inden en rimelig frist, eller
- d) det er nødvendigt at genoptage sagen af hensyn til en ordnet retspleje.

3. Retten i medlemsstaten kan afvise sagen, hvis sagen ved retten i tredjelandet er afsluttet og har resulteret i en retsafgørelse, der kan anerkendes og eventuelt fuldbyrdes i medlemsstaten.

4. Retten i medlemsstaten anvender denne artikel efter anmodning fra en af parterne eller på embeds vegne, hvis dette er muligt i henhold til national lovgivning.

AFDELING 10

Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler

Artikel 35

Der kan over for en medlemsstats retter anmodes om anvendelse af sådanne foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som er fastsat i den pågældende medlemsstats lovgivning, selv om en ret i en anden stat er kompetent til at påkende sagens realitet.

KAPITEL III

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

AFDELING 1

Anerkendelse

Artikel 36

1. Retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure.

2. Enhver berettiget part kan i overensstemmelse med proceduren i afdeling 3, underafdeling 2, fremsætte en anmodning om at få fastslået, at der ikke findes grunde til at afslå anerkendelse som omhandlet i artikel 45.

3. Afhænger udfaldet af en sag ved en ret i en medlemsstat af afgørelsen af et bispørgsmål angående afslag på anerkendelse, er denne ret kompetent til at afgøre spørgsmålet om anerkendelse.

Artikel 37

1. En part, der i en medlemsstat ønsker at påberåbe sig en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat, skal fremlægge:

- a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå dens ægthed, og
- b) attesten udstedt i medfør af artikel 53.

2. Retten eller myndigheden, ved hvilken en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, kan om nødvendigt kræve, at den part, der påberåber sig den, i overensstemmelse med artikel 57 forelægger en oversættelse eller en translitteration af indholdet af attesten i stk. 1, litra b). Retten eller myndigheden kan kræve, at parten forelægger en oversættelse af selve afgørelsen i stedet for oversættelsen af indholdet af attesten, hvis retten eller myndigheden ikke kan fortsætte behandlingen uden en sådan oversættelse.

Artikel 38

Retten eller en myndighed, ved hvilken en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, kan udsætte sagen helt eller delvis, hvis:

- a) retsafgørelsen bliver anfægtet i domsstaten, eller
- b) der er fremsat en anmodning om at få fastslået, at der ikke findes grunde til at afslå anerkendelse som omhandlet i artikel 45, eller om at få fastslået, at anerkendelse skal afslås på basis af en af disse grunde.

AFDELING 2

Fuldbyrdelse

Artikel 39

En retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, og som er eksigibel i den pågældende medlemsstat, skal være eksigibel i de øvrige medlemsstater uden krav om en erklæring om eksigibilitet.

Artikel 40

En eksigibel retsafgørelse giver uden videre adgang til at anvende ethvert sikrende retsmiddel, der findes i henhold til loven i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Artikel 41

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne afdeling finder loven i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, anvendelse på proceduren for fuldbyrdelse af retsafgørelser, der er truffet i en anden medlemsstat. En retsafgørelse truffet i en medlemsstat, der er eksigibel i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, skal fuldbyrdes dér på samme betingelser som en retsafgørelse, der er truffet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

2. Uanset stk. 1 finder grundene til at afslå eller udsætte fuldbyrdelse i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, anvendelse, for så vidt som de ikke er uforenelige med de i artikel 45 omhandlede grunde.

3. Det kan ikke kræves af den part, der anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, at de har en postadresse i den medlemsstat, som anmodningen rettes til. Det kan heller ikke kræves af disse parter, at de har en autoriseret repræsentant i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, medmindre en sådan repræsentant er obligatorisk uanset parternes nationalitet eller bopæl.

Artikel 42

1. For i en medlemsstat at få fuldbyrdet en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, skal den, der fremsætter anmodningen herom, fremlægge følgende for den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed:

- a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå dens ægthed, og

b) en attest udstedt i medfør af artikel 53, som bekræfter, at retsafgørelsen er eksigibel, og som indeholder et uddrag af retsafgørelsen og alt efter omstændighederne de relevante oplysninger om, hvilke sagsomkostninger der kan tilbagesøges, og oplysninger om beregning af renter.

2. For i en medlemsstat at få fuldbyrdet en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, om anvendelse af foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, fremlægger den, der fremsætter anmodningen, følgende for den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed:

- a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå dens ægthed
- b) en attest udstedt i medfør af artikel 53, som indeholder en beskrivelse af retsmidlet, og som bekræfter,
 - i) at retten har kompetence med hensyn til sagens realitet
 - ii) at retsafgørelsen er eksigibel i domsstaten, og
- c) bevis for forkyndelsen af retsafgørelsen, hvis der blev truffet afgørelse om retsmidlet, uden at sagsøgte forinden var blevet indkaldt.

3. Den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed kan om nødvendigt kræve, at den, der har fremsat anmodningen, i overensstemmelse med artikel 57 forelægger en oversættelse eller en translitteration af attesten.

4. Den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed kan kun kræve, at den, der har fremsat anmodningen, forelægger en oversættelse af retsafgørelsen, hvis den ikke kan fortsætte behandlingen uden en sådan oversættelse.

Artikel 43

1. Når der begæres fuldbyrdelse af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat, forkyndes attesten udstedt i henhold til artikel 53 for den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, inden den første fuldbyrdelsesforanstaltning. Attesten ledsages af retsafgørelsen, hvis den ikke allerede er forkyndt for den pågældende.

2. Har den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, bopæl i en anden medlemsstat end domsstaten, kan den pågældende for at bestride fuldbyrdelsen af retsafgørelsen anmode om en oversættelse af retsafgørelsen, hvis retsafgørelsen ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til et af følgende sprog:

- a) et sprog, som vedkommende forstår, eller
- b) det officielle sprog i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har bopæl, eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor vedkommende har bopæl.

Anmodes der om en oversættelse af retsafgørelsen i overensstemmelse med første afsnit, er sikrende retsmidler de eneste fuldbyrdelsesforanstaltninger, der må anvendes, indtil den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, modtager oversættelsen.

Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis retsafgørelsen allerede er forkyndt den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, på et af de sprog, der er omhandlet i første afsnit, eller ledsages af en oversættelse til et af disse sprog.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på fuldbyrdelsen af et sikrende retsmiddel i en retsafgørelse, eller når den person, der anmoder om fuldbyrdelse, anvender sikrende retsmidler i overensstemmelse med artikel 40.

Artikel 44

1. Hvis der fremsættes en anmodning om afslag på fuldbyrdelse af en retsafgørelse i medfør af afdeling 3, underafdeling 2, kan retten i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, efter anmodning fra den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse:

- a) begrænse fuldbyrdelsesproceduren til de sikrende retsmidler
- b) gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten, eller
- c) enten helt eller delvis udsætte fuldbyrdelsesproceduren.

2. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, udsætter efter anmodning fra den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, fuldbyrdelsesproceduren, hvis eksigibiliteten af retsafgørelsen er udsat i domsstaten.

AFDELING 3

Afslag på anerkendelse og fuldbyrdelse

Underafdeling 1

Afslag på anerkendelse

Artikel 45

1. Efter anmodning fra en berettiget part afslås anerkendelse af en retsafgørelse:

- a) såfremt en sådan anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den medlemsstat, som anmodningen rettes til
- b) såfremt det er en udeblivelsesafgørelse, og det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke var blevet forkyndt for sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at sagsøgte kunne varetage sine interesser under sagen, medmindre sagsøgte undlod at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om vedkommende havde mulighed for at gøre det
- c) såfremt afgørelsen er uforenelig med en retsafgørelse truffet mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen rettes til
- d) såfremt afgørelsen er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i en anden medlemsstat eller i et tredjeland mellem de samme parter i en tvist, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, og denne tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, eller
- e) såfremt afgørelsen strider mod:
 - i) kapitel II, afdeling 3, 4 eller 5, såfremt forsikringstageren, den sikrede, en begunstiget i henhold til forsikringsaftalen, den skadelidte, forbrugeren eller arbejdstageren er den sagsøgte, eller
 - ii) kapitel II, afdeling 6.

2. Ved prøvelsen af de i stk. 1, litra e), nævnte kompetenceregler er den ret, som anmodningen rettes til, bundet af de faktiske omstændigheder, på hvilke den oprindelige ret har støttet sin kompetence.

3. Den oprindelige rets kompetence kan ikke efterprøves, jf. dog stk. 1, litra e). Den i stk. 1, litra a), omhandlede efterprøvelse vedrørende grundlæggende retsprincipper kan ikke foretages i forhold til kompetencereglerne.

4. Anmodningen om afslag på anerkendelse skal fremsættes efter procedurerne i underafdeling 2 og, hvis det er relevant, afdeling 4.

Underafdeling 2

Afslag på fuldbyrdelse

Artikel 46

Efter anmodning fra den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, afslås fuldbyrdelse af en retsafgørelse, når det konstateres, at en af de i artikel 45 omhandlede grunde foreligger.

Artikel 47

1. Anmodningen om afslag på fuldbyrdelse fremsættes over for den ret, som den pågældende medlemsstat har givet Kommissionen meddelelse om i henhold til artikel 75, litra a), som værende den ret, hvortil anmodningen skal indgives.
2. Fremgangsmåden ved afslag på fuldbyrdelse afgøres, for så vidt den ikke er omfattet af denne forordning, efter lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.
3. Den, der fremsætter anmodningen, skal forelægge retten en kopi af retsafgørelsen og om nødvendigt en oversættelse eller translitteration deraf.

Retten kan fritage for forelæggelse af de dokumenter, der er nævnt i første afsnit, hvis den allerede er i besiddelse af dem, eller hvis den finder det urimeligt at kræve, at den, der fremsætter anmodningen, skal forelægge dem. I sidstnævnte tilfælde kan retten kræve, at den anden part forelægger dokumenterne.

4. Det kan ikke kræves af parter, der anmoder om afslag på fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, at de har en postadresse i den medlemsstat, som anmodningen rettes til. Det kan heller ikke kræves af disse parter, at de har en autoriseret repræsentant i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, medmindre en sådan repræsentant er obligatorisk uanset parternes nationalitet eller bopæl.

Artikel 48

Retten træffer straks afgørelse om anmodningen om afslag på fuldbyrdelse.

Artikel 49

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om afslag på fuldbyrdelse, kan appelleres af begge parter.
2. Appel indgives til den ret, som den pågældende medlemsstat har givet Kommissionen meddelelse om i henhold til artikel 75, litra b) som værende den ret, hvortil en sådan appel indgives.

Artikel 50

Den afgørelse, der træffes i appelsagen, kan kun anfægtes ved appel, såfremt den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 75, litra c) har givet Kommissionen meddelelse herom.

Artikel 51

1. Den ret, hvortil der fremsættes en anmodning om afslag på fuldbyrdelse, eller den ret, som behandler en appelsag indgivet i henhold til artikel 49 eller 50, kan udsætte sagen, hvis der er iværksat en ordinær appel eller genoptagelse af retsafgørelsen i domsstaten, eller hvis fristen herfor endnu ikke er udløbet. I sidstnævnte tilfælde kan retten fastsætte en frist for iværksættelse af en sådan appel eller genoptagelse.
2. Såfremt retsafgørelsen er truffet i Irland, Cypern eller Det Forenede Kongerige, anses enhver form for appel i den pågældende domsstat for at være en ordinær appel eller genoptagelse med henblik på stk. 1.

AFDELING 4

Fælles bestemmelser

Artikel 52

Retsafgørelser truffet i en medlemsstat kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Artikel 53

Den oprindelige ret udsteder på begæring af enhver berettiget part attesten ved brug af formularen i bilag I.

Artikel 54

1. Indeholder en retsafgørelse et retsmiddel eller en kendelse, der er ukendt i lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, tilpasses retsmidlet eller kendelsen, i det omfang det er muligt, til et retsmiddel eller en kendelse, der er kendt i denne medlemsstats lovgivning, og som har tilsvarende retsvirkninger, og som varetager lignende formål og hensyn.

En sådan tilpasning må ikke have retsvirkninger, der går ud over dem, der er fastlagt i domsstatens lovgivning.

2. Enhver part kan anfægte tilpasningen af retsmidlet eller kendelsen ved en ret.

3. Om nødvendigt kan det kræves, at den part, der påberåber sig retsafgørelsen eller anmoder om fuldbyrdelse heraf, forelægger en oversættelse eller en translitteration af retsafgørelsen.

Artikel 55

Retsafgørelser, der er afsagt i en medlemsstat, og hvorved der fastsættes en tvangsbøde, er kun eksigible i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, hvis bødens størrelse er endeligt fastsat af den oprindelige ret.

Artikel 56

Det kan ikke pålægges den part, som i en medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at han er udlænding eller ikke har bopæl eller opholdssted i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Artikel 57

1. Når der i henhold til denne forordning kræves en oversættelse eller en translitteration, skal denne oversættelse eller translitteration ske til det officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller, når der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, til det eller et af de officielle sprog ved retterne på det sted, hvor en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, eller der indgives en anmodning, i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat.

2. For så vidt angår de formularer, der er nævnt i artikel 53 og 60, kan oversættelser eller translitterationer også ske til alle andre officielle sprog ved Unionens institutioner, som den pågældende medlemsstat har meddelt, at den accepterer.

3. Oversættelser i henhold til denne forordning skal foretages af personer, der er kvalificeret til at oversætte i en af medlemsstaterne.

KAPITEL IV

OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER OG RETSFORLIG

Artikel 58

1. Officielt bekræftede dokumenter, der er eksigible i domsstaten, er eksigible i de andre medlemsstater uden krav om en erklæring om eksigibilitet. Fuldbgyrdelse af officielt bekræftede dokumenter kan kun afslås, hvis fuldbgyrdelsen åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Kapitel III, henholdsvis afdeling 2, underafdeling 2 i afdeling 3, og afdeling 4, finder, hvis det er relevant, anvendelse på officielt bekræftede dokumenter.

2. Det fremlagte officielt bekræftede dokument skal med hensyn til godtgørelse af dets ægthed opfylde de betingelser, der stilles i domsstaten.

Artikel 59

Retsforlig, der er eksigible i domsstaten, fuldbgyrdes i de andre medlemsstater på samme betingelser som officielt bekræftede dokumenter.

Artikel 60

Den kompetente myndighed eller retten i domsstaten udsteder efter anmodning fra en berettiget part attesten ved brug af formularen i bilag II indeholdende et sammendrag af den eksigible forpligtelse i det officielt bekræftede dokument eller af aftalen mellem parterne i retsforliget.

KAPITEL V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 61

Inden for rammerne af denne forordning kræves der ikke legalisering eller andre lignende formaliteter for dokumenter udstedt i en medlemsstat.

Artikel 62

1. Ved afgørelsen af, om en part har bopæl på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt, skal retten anvende denne stats interne lovgivning.

2. Har en part ikke bopæl på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt, skal retten ved afgørelsen af, om parten har bopæl på en anden medlemsstats område, anvende denne anden medlemsstats lovgivning.

Artikel 63

1. Selskaber og andre juridiske personer har ved anvendelsen af denne forordning bopæl det sted, hvor de har:

- a) deres vedtægtsmæssige hjemsted
- b) deres hovedkontor, eller
- c) deres hovedvirksomhed.

2. For Irlands, Cyperns og Det Forenede Kongeriges vedkommende forstås ved »vedtægtsmæssigt hjemsted« »registered office« eller, hvis et sådant ikke findes nogen steder, »place of incorporation« eller, hvis et sådant ikke findes nogen steder, det sted, i henhold til hvis lovgivning stiftelsen fandt sted.

3. Ved afgørelsen af, om en trust har bopæl på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt, skal retten anvende de internationalprivatretnlige regler, som gælder for den.

Artikel 64

Med forbehold af mere gunstige nationale bestemmelser kan personer, der har bopæl på en medlemsstats område, og mod hvem der indledes retsforfølgning for en uagtsom lovovertrædelse, ved retter kompetente i straffesager i en anden medlemsstat, hvor de pågældende ikke er statsborgere, selv når de ikke personligt giver møde, vælge personer, der er beføjede hertil, til at varetage deres forsvar. Den ret, der behandler sagen, kan dog bestemme, at den pågældende skal give møde personligt; har personligt fremmøde ikke fundet sted, kan de øvrige medlemsstater afslå at anerkende eller fuldbyrde den afgørelse, der er truffet med hensyn til det borgerlige krav, uden at den pågældende har haft mulighed for at varetage sine interesser under sagen.

Artikel 65

1. Den i artikel 8, nr. 2), og artikel 13 fastsatte kompetence for krav angående opfyldelse af en garantiforpligtelse eller andre krav mod tredjemand kan kun gøres gældende i de medlemsstater, der er opført på listen udarbejdet af Kommissionen i henhold til artikel 76, stk. 1, litra b), og stk. 2, for så vidt det er tilladt i henhold til national lovgivning. En person med bopæl i en anden medlemsstat kan blive opfordret til at indtræde i sagen ved disse medlemsstaters retter i henhold til reglerne om procesunderretning, jf. nævnte liste.

2. De retsafgørelser, der træffes i en medlemsstat i medfør af artikel 8, nr. 2), og artikel 13, anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med kapitel III i enhver anden medlemsstat. De retsvirkninger, som retsafgørelser truffet i de medlemsstater, der er opført på den i stk. 1 nævnte liste, har i overensstemmelse med disse medlemsstaters lovgivning over for tredjemand i henhold til stk. 1, anerkendes i alle medlemsstater.

3. De medlemsstater, der er opført på den i stk. 1 nævnte liste, giver inden for rammerne af Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område oprettet ved Rådets beslutning 2001/470/EF¹⁶⁾ (»det europæiske retlige netværk«) oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de retsafgørelser, der er omhandlet i stk. 2, andet punktum, skal fastlægges i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

KAPITEL VI

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 66

1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, som er anlagt, på officielt bekræftede dokumenter, som er udstedt eller registreret, og på retsforlig, som er godkendt eller indgået på eller efter den 10. januar 2015.

2. Uanset artikel 80 finder forordning (EF) nr. 44/2001 fortsat anvendelse på retsafgørelser truffet i retssager, som er anlagt, på dokumenter, som er udstedt eller registreret, og på retsforlig, som er godkendt eller indgået inden den 10. januar 2015, og som falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 44/2001.

KAPITEL VII

FORHOLDET TIL ANDRE INSTRUMENTER

Artikel 67

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af bestemmelser, som på særlige områder fastsætter regler for retternes kompetence samt for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, og som er indeholdt i EU-retsakter eller i de harmoniserede nationale lovgivninger til gennemførelse af disse retsakter.

Artikel 68

1. I forholdet mellem medlemsstaterne træder denne forordning i stedet for Bruxelles-konventionen af 1968, dog ikke for så vidt angår de af medlemsstaternes territorier, som er omfattet af konventionens geografiske anvendelsesområde, og som ikke er omfattet af denne forordning i medfør af artikel 355 i TEUF.

2. I den udstrækning denne forordning i forholdet mellem medlemsstaterne træder i stedet for Bruxelles-konventionen af 1968, skal henvisninger til konventionen forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikel 69

I forholdet mellem medlemsstaterne træder denne forordning i stedet for konventioner, der regulerer samme spørgsmål som denne forordning, jf. dog artikel 70 og 71. Særlig træder denne forordning i stedet for de konventioner, der er opført på den liste, Kommissionen har udarbejdet i henhold til artikel 76, stk. 1, litra c) og stk. 2.

Artikel 70

1. De konventioner, der er nævnt i artikel 69, bevarer deres virkning på de områder, hvor denne forordning ikke finder anvendelse.

2. De bevarer ligeledes deres virkning for så vidt angår retsafgørelser, der er truffet, officielt bekræftede dokumenter, som er udstedt eller registreret, og retsforlig, der er godkendt eller indgået inden datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 44/2001.

Artikel 71

1. Denne forordning berører ikke konventioner, hvori medlemsstaterne er parter, og som på særlige områder fastsætter regler for retternes kompetence samt for anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser.

2. Med henblik på at sikre en ensartet fortolkning anvendes stk. 1 på følgende måde:

- a) denne forordning er ikke til hinder for, at en ret i en medlemsstat, der er part i en konvention vedrørende et særligt område, kan anse sig for kompetent i medfør af den pågældende konvention, også selv om sagsøgte har bopæl på en medlemsstats område, der ikke er part i den pågældende konvention. Den ret, ved hvilken sagen er anlagt, anvender under alle omstændigheder denne forordnings artikel 28
- b) retsafgørelser, der i en medlemsstat er truffet af en ret, som har anset sig for kompetent i medfør af en konvention vedrørende et særligt område, anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning.

Såfremt både domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen rettes til, er parter i en konvention vedrørende et særligt område, som fastsætter betingelser for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, anvendes disse betingelser. Under alle omstændigheder kan bestemmelserne i denne forordning vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser finde anvendelse.

Artikel 71 a

1. Med henblik på denne forordning anses en ret, der er fælles for flere medlemsstater som omhandlet i stk. 2 (en »fælles ret«), som værende en ret i en medlemsstat, når en sådan fælles ret i henhold til det instrument, ved hvilket den blev oprettet, udøver kompetence i spørgsmål, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
2. Med henblik på denne forordning anses hver af de følgende retter som en fælles ret:
 - a) Den Fælles Patentdomstol oprettet ved aftalen om en fælles patentdomstol, som blev undertegnet den 19. februar 2013 (»patentdomstolsaftalen«), og
 - b) Beneluxdomstolen oprettet ved traktaten af 31. marts 1965 om oprettelsen af en Beneluxdomstol og dennes kompetence (»Beneluxdomstolstraktaten«).

Artikel 71 b

Kompetencen for en fælles ret fastlægges som følger:

- 1) en fælles ret har kompetence i tilfælde, hvor retterne i en medlemsstat, der er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet, i henhold til denne forordning ville have kompetence på et område, som er reguleret ved det pågældende instrument
- 2) hvis sagsøgte ikke har bopæl i en , og der ved denne forordning i øvrigt ikke tillægges nogen kompetence over for vedkommende, finder kapitel II anvendelse, hvor dette er relevant, uanset sagsøgtes bopæl.

Der kan over for en fælles ret anmodes om foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, selv om en ret i et tredjeland er kompetent til at påkendes sagens realitet
- 3) hvis en fælles ret har kompetence over en sagsøgt i henhold til nr. 2) i en tvist vedrørende krænkelse af et europæisk patent, hvorved der opstår grundlag for krav om skadeserstatning i Unionen, kan denne ret også udøve kompetence vedrørende krav om skadeserstatning uden for Unionen som følge af en sådan krænkelse.

En sådan kompetence kan kun fastlægges, hvis et formuegode, der tilhører sagsøgte, befinder sig i en medlemsstat, der er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet, og tvisten har tilstrækkelig tilknytning til en sådan medlemsstat.

Artikel 71 c

1. Artikel 29-32 finder anvendelse, når der anlægges søgsmål ved en fælles ret og ved en ret i en medlemsstat, der ikke er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet.
2. Artikel 29-32 finder anvendelse, når der i den overgangsperiode, der er omhandlet i patentdomstolsaftalens artikel 83, anlægges søgsmål ved Den Fælles Patentdomstol og ved en ret i en medlemsstat, der er part i patentdomstolsaftalen.

Artikel 71 d

Denne forordning finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af:

- a) retsafgørelser truffet af en fælles ret, som skal anerkendes og fuldbyrdes i en medlemsstat, der ikke er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet, og
- b) retsafgørelser truffet af retter i en medlemsstat, der ikke er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet, som skal anerkendes og fuldbyrdes i en medlemsstat, der er part i dette instrument.

Såfremt der i en medlemsstat, der er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet, søges anerkendelse og fuldbyrdelse af en retsafgørelse truffet af en fælles ret, finder nævnte instruments be-

stemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse dog anvendelse i stedet for bestemmelserne i denne forordning

Artikel 72

Denne forordning berører ikke aftaler, hvorved medlemsstaterne før ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 44/2001 i medfør af artikel 59 i Bruxelles-konventionen af 1968 har forpligtet sig til ikke at anerkende retsafgørelser, navnlig retsafgørelser, som er truffet i en anden stat, der er kontraherende part i konventionen, mod en sagsøgt, der har bopæl eller sædvanligt opholdssted på et tredjeland's område, såfremt retsafgørelsen i et tilfælde omhandlet i artikel 4 i konventionen kun har kunnet støttes på en af de kompetence-regler, der er anført i artikel 3, stk. 2, i konventionen.

Artikel 73

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af Lugano-konventionen af 2007.
2. Denne forordning berører ikke anvendelsen af New York-konventionen af 1958.
3. Denne forordning berører ikke anvendelsen af bilaterale konventioner og aftaler, der er indgået mellem et tredjeland og en medlemsstat inden datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 44/2001, og som omfatter spørgsmål, der er reguleret af nærværende forordning.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 74

Medlemsstaterne skal inden for rammerne af det europæiske retlige netværk og med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige for offentligheden, tilvejebringe en beskrivelse af nationale regler om fuldbyrdelse og procedurer herfor med angivelse af, hvilke myndigheder der er ansvarlige for fuldbyrdelse, samt oplysninger om eventuelle begrænsninger med hensyn til fuldbyrdelse, navnlig regler om debitorbeskyttelse og forældelsesfrister.

Medlemsstaterne skal sikre, at disse oplysninger til stadighed bliver ajourført.

Artikel 75

Senest den 10. januar 2014 meddeler medlemsstaterne Kommissionen:

- a) til hvilke retter anmodningen om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 47, stk. 1
- b) til hvilke retter appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2
- c) til hvilke retter yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50, og
- d) hvilke sprog der kan anvendes ved oversættelse af de formularer, der henvises til i artikel 57, stk. 2.

Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for offentligheden på passende vis, navnlig gennem det europæiske retlige netværk.

Artikel 76

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om:

- a) de kompetenceregler, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2
- b) de regler om procesunderretning, der er omhandlet i artikel 65, og

c) de konventioner, der er omhandlet i artikel 69.

2. Kommissionen udarbejder på grundlag af de i stk. 1 nævnte underretninger fra medlemsstaterne de tilsvarende lister.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver efterfølgende ændring der skal foretages af disse lister. Kommissionen ændrer listerne i overensstemmelse hermed.

4. Kommissionen offentliggør listerne og eventuelle følgende ændringer heraf i Den Europæiske Unions Tidende.

5. Kommissionen gør alle de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1 og 3, offentligt tilgængelige på enhver anden hensigtsmæssig måde, navnlig via det europæiske retlige netværk.

Artikel 77

Kommissionen tillægges beføjelse til efter artikel 78 at vedtage delegerede retsakter vedrørende ændringer af bilag I og II.

Artikel 78

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 77, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 9. januar 2013.

3. Den i artikel 77 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 77 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 79

Senest den 11. januar 2022 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten skal omfatte en evaluering af det mulige behov for en yderligere udvidelse af kompetencereglerne til at omfatte sagsøgte, som ikke har bopæl på en medlemsstats område, under hensyntagen til anvendelsen af denne forordning og mulige udviklinger på internationalt niveau. Rapporten ledsages om nødvendigt af et forslag til ændring af denne forordning.

Artikel 80

Denne forordning ophæver forordning (EF) nr. 44/2001. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 81

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 10. januar 2015 med undtagelse af artikel 75 og 76, der anvendes fra den 10. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2012.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
A. D. MAVROYIANNIS
Formand

BILAG

»BILAG I

ATTEST ANGÅENDE EN RETSAFGØRELSE PÅ DET CIVIL- OG HANDELSRETlige OMRÅDE

Artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

1. DEN OPRINDELIGE RET
 - 1.1. Betegnelse:
 - 1.2. Betegnelse:
 - 1.2.1. Vej og nummer/postboks:
 - 1.2.2. By og postnummer:
 - 1.2.3. Medlemsstat:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐
 LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐
 - 1.3. Telefon:
 - 1.4. Fax:
 - 1.5. E-mail (eventuelt):
2. SAGSØGER(E) ⁽¹⁾
 - 2.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen:
 - 2.2. Identifikationsnummer (hvis relevant og hvis kendt):
 - 2.3. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested eller, hvis der er tale om en juridisk person, dato og sted for etablering/stiftelse/registrering (hvis relevant og hvis kendt):
 - 2.4. Adresse:
 - 2.4.1. Vej og nummer/postboks:
 - 2.4.2. By og postnummer:
 - 2.4.3. Land:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐
 LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ andet (angiv venligst ISO-kode) ☐
 - 2.5. E-mail (eventuelt):
3. SAGSØGTE ⁽²⁾
 - 3.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen:
 - 3.2. Identifikationsnummer (hvis relevant og hvis kendt):
 - 3.3. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested eller, hvis der er tale om en juridisk person, dato og sted for etablering/stiftelse/registrering (hvis relevant og hvis kendt):
 - 3.4. Adresse:
 - 3.4.1. Vej og nummer/postboks:
 - 3.4.2. By og postnummer:
 - 3.4.3. Land:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐
 LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ andet (angiv venligst ISO-kode) ☐
 - 3.5. E-mail (eventuelt):

4. RETSAFGØRELSEN
- 4.1. Retsafgørelsens afsigelsesdato (dd/mm/åååå):
- 4.2. Retsafgørelsens sagsnummer:
- 4.3. Retsafgørelsen blev truffet for en udebleven sagsøgt:
- 4.3.1. ☐ Nej
- 4.3.2. ☐ Ja (angiv venligst datoen (dd/mm/åååå) for forkyndelsen for sagsøgte af det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument):
- 4.4. Retsafgørelsen er eksigibel i domsstaten uden behov for opfyldelse af yderligere betingelser:
- 4.4.1. ☐ Ja (angiv venligst datoen (dd/mm/åååå) for erklæringen om eksigibilitet, hvis relevant):
- 4.4.2. ☐ Ja, men kun i forhold til følgende sagsøgte (angiv nærmere):
- 4.4.3. ☐ Ja, men kun for så vidt angår en del/dele af retsafgørelsen (angiv nærmere):
- 4.4.4. ☐ Retsafgørelsen indeholder ikke nogen eksigibel forpligtelse
- 4.5. På datoen for attestens udstedelse er retsafgørelsen blevet forkyndt for sagsøgte:
- 4.5.1. ☐ Ja (angiv venligst datoen for forkyndelse (dd/mm/åååå), hvis kendt):
- 4.5.1.1. Retsafgørelsen blev forkyndt på følgende sprog:
- BG ☐ ES ☐ CS ☐ DK ☐ DE ☐ ET ☐ EL ☐ EN ☐ FR ☐ HR ☐ GA ☐ IT ☐ LV ☐ LT ☐ HU ☐ MT ☐
 NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SL ☐ FI ☐ SV ☐ andet (angiv venligst ISO-kode) ☐
- 4.5.2. ☐ Ikke så vidt det er retten bekendt
- 4.6. Retsafgørelsens konklusioner og renter:
- 4.6.1. Retsafgørelse angående et pengekrav⁽³⁾
- 4.6.1.1. Kort beskrivelse af sagens genstand:
- 4.6.1.2. Retten har pålagt:
- (efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) ⁽⁴⁾
- at erlægge en betaling til:
- (efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen)
- 4.6.1.2.1. Hvis flere personer er fundet ansvarlige for ét og samme krav, kan hele beløbet opkræves hos en hvilken som helst af disse:
- 4.6.1.2.1.1. ☐ Ja
- 4.6.1.2.1.2. ☐ Nej
- 4.6.1.3. Valuta:
- ☐ euro (EUR) ☐ bulgarsk lev (BGN) ☐ tjekkisk koruna (CZK) ☐ dansk krone (DKK) ☐ Kuna (HRK)
☐ ungarsk forint (HUF) ☐ polsk zloty (PLN) ☐ pund sterling (GBP) ☐ rumænsk leu (RON) ☐ svensk krone (SEK) ☐ andet (angiv venligst ISO-kode):
- 4.6.1.4. Hovedstol:
- 4.6.1.4.1. ☐ Beløbet skal betales som en samlet sum

4.6.1.4.2. ☐ Beløbet skal betales ratevis ⁽⁶⁾

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

4.6.1.4.3. ☐ Beløbet skal betales periodisk

4.6.1.4.3.1. ☐ dagligt

4.6.1.4.3.2. ☐ ugentligt

4.6.1.4.3.3. ☐ andet (angiv hyppighed):

4.6.1.4.3.4. Fra dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed:

4.6.1.4.3.5. Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

4.6.1.5. Renter, hvis relevant:

4.6.1.5.1. Renter:

4.6.1.5.1.1. ☐ Ikke angivet i retsafgørelsen

4.6.1.5.1.2. ☐ Ja, angivet i retsafgørelsen som følger:

4.6.1.5.1.2.1. Beløb:

eller:

4.6.1.5.1.2.2. Procentsats ... %

4.6.1.5.1.2.3. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (ddato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽⁶⁾

4.6.1.5.2. ☐ Lovbestemt rente (hvis relevant) beregnet i overensstemmelse med (angiv venligst den relevante forskrift):

4.6.1.5.2.1. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽⁶⁾

4.6.1.5.3. ☐ Kapitalisering af renter (hvis relevant, præcisér venligst):

4.6.2. Retsafgørelse om anvendelse af foreløbige, herunder sikrende, retsmidler:

4.6.2.1. Kort beskrivelse af sagens genstand og den trufne foranstaltning:

4.6.2.2. Foranstaltningen er truffet af en ret, der har kompetence med hensyn til sagens realitet:

4.6.2.2.1. ☐ Ja

4.6.3. Andre typer retsafgørelser:

4.6.3.1. Kort beskrivelse af sagens genstand og rettens afgørelse:

4.7. Sagsomkostninger ⁽⁷⁾:

4.7.1. Valuta:

☐ euro (EUR) ☐ bulgarsk lev (BGN) ☐ tjekkisk koruna (CZK) ☐ dansk krone (DKK) ☐ Kuna (HRK)
☐ ungarsk forint (HUF) ☐ polsk zloty (PLN) ☐ pund sterling (GBP) ☐ rumænsk leu (RON) ☐ svensk krone (SEK) ☐ andet (angiv venligst ISO-kode):

4.7.2. Følgende person(er), mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, er blevet pålagt at betale sagsomkostningerne:

4.7.2.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisati: ⁽⁸⁾

4.7.2.2. Hvis flere personer er blevet pålagt at betale sagsomkostningerne, kan hele beløbet opkræves hos en hvilken som helst af disse:

- 4.7.2.2.1. ☐ Ja
- 4.7.2.2.2. ☐ Nej
- 4.7.3. De sagsomkostninger, der søges dækket, er følgende: ⁽⁴⁾
- 4.7.3.1. ☐ Sagsomkostningerne er fastsat i retsafgørelsen som et samlet beløb (angiv venligst beløb):
- 4.7.3.2. ☐ Sagsomkostningerne er fastsat i retsafgørelsen som en procentsats af de samlede omkostninger (angiv venligst beløb):
- 4.7.3.3. ☐ Ansvar for sagsomkostningerne er fastlagt ved retsafgørelsen og de nøjagtige beløb er som følger:
- 4.7.3.3.1. ☐ Retsgebyrer:
- 4.7.3.3.2. ☐ Advokatsalær:
- 4.7.3.3.3. ☐ Omkostninger ved forkyndelse:
- 4.7.3.3.4. ☐ Andet:
- 4.7.3.4. ☐ Andet (præcisér venligst):
- 4.7.4. Renter på sagsomkostninger:
- 4.7.4.1. ☐ Ikke relevant
- 4.7.4.2. ☐ Renterne er angivet i retsafgørelsen
- 4.7.4.2.1. ☐ Beløb:
- eller
- 4.7.4.2.2. ☐ Procentsats ... %
- 4.7.4.2.2.1. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽⁵⁾
- 4.7.4.3. ☐ Lovbestemt rente (hvis relevant) beregnet i overensstemmelse med (angiv venligst den relevante forskrift):
- 4.7.4.3.1. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽⁶⁾
- 4.7.4.4. ☐ Kapitalisering af renter (hvis relevant, præcisér venligst):
- Udfærdiget i ...
- Underskrift og/eller stempel fra den oprindelige ret:

⁽¹⁾ Indsæt oplysninger om alle sagsøgere, hvis retsafgørelsen vedrører mere end én.

⁽²⁾ Indsæt oplysninger om alle sagsøgte, hvis retsafgørelsen vedrører mere end én.

⁽³⁾ Såfremt retsafgørelsen kun vedrører sagsomkostninger i forbindelse med et krav, der er truffet afgørelse om i en tidligere retsafgørelse, udfyldes punkt 4.6.1 ikke, og der går videre til punkt 4.7

⁽⁴⁾ Indsæt oplysninger om alle personer, hvis mere end én person har fået pålagt at foretage en betaling.

⁽⁵⁾ Indsæt oplysninger om alle rater.

⁽⁶⁾ Indsæt oplysninger om alle perioder, hvis der er tale om mere end én.

⁽⁷⁾ Dette punkt omfatter også situationer, hvor sagsomkostningerne tilkendes ved en særskilt retsafgørelse.

⁽⁸⁾ Indsæt oplysninger om alle personer, hvis der er mere end én.

⁽⁹⁾ Tilføj beløbet for hver enkelt person, hvis sagsomkostningerne dækkes af flere personer.

BILAG II

ATTEST ANGÅENDE OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER/RETSFORLIG ⁽¹⁾ PÅ DET CIVIL- OG HANDELSRETTLIGE OMRÅDE**Artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område**

1. RET ELLER KOMPETENT MYNDIGHED, DER UDSTEDER ATTESTEN
 - 1.1. Betegnelse:
 - 1.2. Adresse:
 - 1.2.1. Vej og nummer/postboks:
 - 1.2.2. By og postnummer:
 - 1.2.3. Medlemsstat:
 AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐
 LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐
 - 1.3. Telefon:
 - 1.4. Fax:
 - 1.5. E-mail (eventuelt):
2. OFFICIELT BEKRÆFTET DOKUMENT
 - 2.1. Myndighed, der har udarbejdet det officielt bekræftede dokument (hvis forskellig fra den attestudstedende myndighed)
 - 2.1.1. Myndighedens navn og betegnelse:
 - 2.1.2. Adresse:
 - 2.2. Dato (dd/mm/åååå) på hvilken det officielt bekræftede dokument udarbejdedes af den i punkt 2.1 omhandlede myndighed:
 - 2.3. Det officielt bekræftede dokumentets sagsnummer (hvis relevant):
 - 2.4. Det officielt bekræftede dokumentets registreringsdato (dd/mm/åååå) i domsstaten (udfyldes kun, hvis registreringsdatoen er bestemmende for dokumentets retsvirkning, og denne dato adskiller sig fra datoen i punkt 2.2):
 - 2.4.1. Sagsnummer i registret (hvis relevant):
3. RETSFORLIG
 - 3.1. Ret, der godkendte retsforliget, eller ved hvilken retsforliget blev indgået (hvis forskellig fra den attestudstedende ret)
 - 3.1.1. Rettens navn:
 - 3.1.2. Adresse:
 - 3.2. Retsforligets indgåelsesdato (dd/mm/åååå):
 - 3.3. Retsforligets sagsnummer:
4. PARTERNE I DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT/RETSFORLIGET:
 - 4.1. Fordringshavers navn/fordringshavernes navne (efternavn, fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) ⁽²⁾:
 - 4.1.1. Identifikationsnummer (hvis relevant og hvis kendt):
 - 4.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested eller, hvis der er tale om en juridisk person, dato og sted for etablering/stiftelse/registrering (hvis relevant og hvis kendt):
 - 4.2. Debtors navn/debitorenes navne (efternavn, fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) ⁽³⁾:
 - 4.2.1. Identifikationsnummer (hvis relevant og hvis kendt):
 - 4.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested eller, hvis der er tale om en juridisk person, dato og sted for etablering/stiftelse/registrering (hvis relevant og hvis kendt):
 - 4.3. Navne på eventuelle andre parter (efternavn, fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) ⁽⁴⁾:

- 4.3.1. Identifikationsnummer (hvis relevant og hvis kendt):
- 4.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested eller, hvis der er tale om en juridisk person, dato og sted for etablering/stiftelse/registrering (hvis relevant og hvis kendt):
5. EKSIGIBILITET AF DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT/RETSFORLIGET I DOMSSTATEN
- 5.1. Det officielt bekræftede dokument/retsforliget er eksigibelt i domsstaten:
- 5.1.1. ☐ Ja
- 5.2. Det officielt bekræftede dokument/retsforligets konklusioner og renter
- 5.2.1. Officielt bekræftet dokument/retsforlig angående et pengekrav
- 5.2.1.1. Kort beskrivelse af sagens genstand:
- 5.2.1.2. I henhold til det officielt bekræftede dokument/retsforliget skal:
- (efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) ⁽⁵⁾
- erlægge en betaling til:
- (efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen)
- 5.2.1.2.1. Hvis flere personer er fundet ansvarlige for ét og samme krav, kan hele beløbet opkræves hos en hvilken som helst af disse:
- 5.2.1.2.1.1. ☐ Ja
- 5.2.1.2.1.2. ☐ Nej
- 5.2.1.3. Valuta:
- ☐ euro (EUR) ☐ bulgarsk lev (BGN) ☐ tjekkisk koruna (CZK) ☐ dansk krone (DKK) ☐ Kuna (HRK)
- ☐ ungarsk forint (HUF) ☐ polsk zloty (PLN) ☐ pund sterling (GBP) ☐ rumænsk leu (RON) ☐ svensk krone (SEK) ☐ andet (angiv venligst ISO-kode):
- 5.2.1.4. Hovedstol:
- 5.2.1.4.1. ☐ Beløbet skal betales som en samlet sum
- 5.2.1.4.2. ☐ Beløbet skal betales ratevis ⁽⁶⁾
Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb
- 5.2.1.4.3. ☐ Beløbet skal betales periodisk
- 5.2.1.4.3.1. ☐ dagligt
- 5.2.1.4.3.2. ☐ ugentligt
- 5.2.1.4.3.3. ☐ andet (angiv hyppighed):
- 5.2.1.4.3.4. Fra dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed:
- 5.2.1.4.3.5. Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)
- 5.2.1.5. Renter, hvis relevant
- 5.2.1.5.1. Renter:
- 5.2.1.5.1.1. ☐ Ikke angivet i det officielt bekræftede dokument/retsforliget
- 5.2.1.5.1.2. ☐ Ja, angivet i det officielt bekræftede dokument/retsforliget som følger:

5.2.1.5.1.2.1. Beløb:

eller

5.2.1.5.1.2.2. Procentsats ... %

5.2.1.5.1.2.3. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽¹⁾5.2.1.5.2. ☐ Lovbestemt rente (hvis relevant) beregnet i overensstemmelse med (angiv venligst den relevante forskrift):5.2.1.5.2.1. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽¹⁾5.2.1.5.3. ☐ Kapitalisering af renter (hvis relevant, præcisér venligst):

5.2.2. Officielt bekræftet dokument/retsførlig angående en ikkemonetær eksigibel forpligtelse:

5.2.2.1. Kort beskrivelse af den eksigible forpligtelse

5.2.2.2. Den i punkt 5.2.2.1 omhandlede forpligtelse er eksigibel i forhold til følgende person(er) (efternavn, fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen):

Udfærdiget i : ...

Underskrift og/eller stempel fra den attestudstedende ret eller attestudstedende kompetente myndighed:

-
- (1) Det ikke relevante overstreges i hele attesten.
(1) Indsæt oplysninger om alle fordringshavere, hvis der er mere end én.
(1) Indsæt oplysninger om alle debitorer, hvis der er mere end én.
(1) Indsæt oplysninger om eventuelle andre parter.
(1) Indsæt oplysninger om alle personer, hvis mere end én person har fået pålagt at foretage en betaling.
(1) Indsæt oplysninger om alle rater.
(1) Indsæt oplysninger om alle perioder, hvis der er tale om mere end én.
(1) Indsæt oplysninger om alle personer, hvis der er mere end én.x
-

*) Som ændret ved:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 542/2014 af 15. maj 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 1215/2012 med hensyn til de regler, der skal anvendes for så vidt angår Den Fælles Patentdomstol og Beneluxdomstolen, EU-tidende 2014, nr. L 163, side 1, jf. bekendtgørelse nr. 639 af 12. juni 2014 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af den omarbejdede Bruxelles I-forordning med hensyn til de regler, der skal anvendes for så vidt angår den fælles patentdomstol og Beneluxdomstolen.

- Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/281 af 26. november 2014 om indsættelse af et nyt bilag I og II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012, EU-tidende 2015, nr. L 54, side 1, jf. bekendtgørelse nr. 1246 af 30. oktober 2018 om gennemførelse af Kommissionens delegerede forordning om indsættelse af et nyt bilag I og II i den omarbejdede Bruxelles I-forordning og af ændringer til bilag til Luganokonventionen.

1) EUT C 218 af 23.7.2011, s. 78.

2) Europa-Parlamentets holdning af 20.11.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.12.2012.

3) EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

4) EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

5) EFT L 299 af 31.12.1972, s. 32, EFT L 304 af 30.10.1978, s. 1, EFT L 388 af 31.12.1982, s. 1, EFT L 285 af 3.10.1989, s. 1, EFT C 15 af 15.1.1997, s. 1.
Se konsolideret udgave i EFT C 27 af 26.1.1998, s. 1.

6) EFT L 319 af 25.11.1988, s. 9.

7) EUT L 120 af 5.5.2006, s. 22.

8) EUT L 147 af 10.6.2009, s. 5.

9) EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.

10) EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74.

11) EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45.

12) EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1.

13) EUT L 299 af 16.11.2005, s. 62.

14) EFT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

15) EFT L 324 af 10.12.2007, s. 79.

16) EUT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

Bilag 3**Konvention om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ^{*)**)}****PRÆAMBEL**

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER I DENNE KONVENTION HAR

I BESTRÆBELSERNE FOR inden for deres område at styrke retsbeskyttelsen for de der bosiddende personer,

UD FRA DEN BETRAGTNING, at det med henblik herpå er nødvendigt at fastlægge deres retters internationale kompetence, at lette anerkendelsen af retsafgørelser og at indføre en hurtig procedure for at sikre fuldbyrdelsen af sådanne afgørelser samt af officielt bekræftede dokumenter og retsforlig,

I ERKENDELSE AF de indbyrdes forbindelser, der på det økonomiske område har fundet udtryk i de frihandelsoverenskomster, som er indgået mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og de stater, der er medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning,

UNDER HENSYN TIL:

- Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved tiltrædelseskonventionerne i forbindelse med de senere udvidelser af Den Europæiske Union,
- Lugano-konventionen af 16. september 1988 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, hvorved anvendelsen af bestemmelserne i Bruxelles-konventionen af 1968 udvides til også at omfatte visse medlemsstater i Den Europæiske Frihandelssammenslutning,
- Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, som har erstattet ovennævnte Bruxelles-konvention,
- aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet i Bruxelles den 19. oktober 2005,

I OVERBEVISNINGEN OM, at en udvidelse af de i nævnte forordning (EF) nr. 44/2001 nedfældede principper til at omfatte de kontraherende parter til dette instrument, vil styrke samarbejdet på det juridiske og økonomiske område,

I ØNSKET OM at sikre en så ensartet fortolkning som muligt af dette dokument,

i denne ånd VEDTAGET at indgå denne konvention og

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

AFSNIT I**ANVENDELSESOMRÅDE***Artikel 1*

1. Denne konvention finder anvendelse på civil- og handelsretlige sager, uanset domsmyndighedens art. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender.

2. Konventionen finder ikke anvendelse på:

- a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne, formueforhold mellem ægtefæller samt arv efter loven eller testamente
- b) konkurs, akkord og andre lignende ordninger
- c) social sikring
- d) voldgift.

3. I denne konvention forstås ved »konventionsstat« enhver stat, som er kontraherende part i denne konvention, eller en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab. Det kan også betyde Det Europæiske Fællesskab.

AFSNIT II

KOMPETENCE

AFDELING 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 2

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne konvention skal personer, der har bopæl på en konventionsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne stat.
2. Personer, som ikke er statsborgere i den konventionsstat, hvor de har bopæl, er undergivet de kompetenceregler, der gælder for landets egne statsborgere.

Artikel 3

1. Personer, der har bopæl på en konventionsstats område, kan kun sagsøges ved retterne i en anden konventionsstat i medfør af de regler, der er fastsat i afdeling 2-7 i dette kapitel.
2. I særdeleshed kan de nationale kompetenceregler, der er angivet i bilag I, ikke gøres gældende imod dem.

Artikel 4

1. Såfremt sagsøgte ikke har bopæl på en konventionsstats område, afgøres retternes kompetence i hver enkelt konventionsstat efter statens egen lovgivning, dog med forbehold af bestemmelserne i artikel 22 og 23.
2. Over for en sagsøgt, der ikke har bopæl på en konventionsstats område, kan enhver, der har bopæl på en konventionsstats område, uanset sin nationalitet, i lighed med landets egne statsborgere påberåbe sig de kompetenceregler, som gælder der, herunder navnlig de regler, der er nævnt i bilag I.

AFDELING 2

Specielle kompetenceregler

Artikel 5

En person, der har bopæl på en konventionsstats område, kan sagsøges i en anden konventionsstat:

- 1)
 - 1) a) i sager om kontraktforhold, ved retten på det sted, hvor den pågældende forpligtelse er opfyldt eller skal opfyldes

- b) ved anvendelsen af denne bestemmelse, og medmindre andet er aftalt, er opfyldelsesstedet for den forpligtelse, der ligger til grund for sagen:
 - ved salg af varer, det sted i en konventionsstat, hvor varerne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret
 - ved levering af tjenesteydelser, det sted i en konventionsstat, hvor tjenesteydelserne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret
 - c) er litra b) ikke relevant, finder litra a) anvendelse
- 2) i sager om underholdspligt,
- a) ved retten på det sted, hvor den berettigede har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, eller
 - b) ved den ret, der i henhold til den nationale lovgivning har kompetence til at påkende en sag vedrørende en persons retlige status, når anmodningen om underhold er accessorisk i forhold til denne sag, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet, eller
 - c) ved den ret, der i henhold til den nationale lovgivning har kompetence til at påkende en sag vedrørende forældreansvar, når anmodningen om underhold er accessorisk i forhold til denne sag, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet.
- 3) i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå
- 4) i sager, i hvilke der påstås erstatning eller genoprettelse af en tidligere tilstand i anledning af en strafbar handling, ved den ret, hvor straffesagen er anlagt, såfremt denne ret i henhold til sin egen lovgivning kan påkende borgerlige krav
- 5) i sager vedrørende driften af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed, ved retten på det sted, hvor virksomheden er beliggende
- 6) i sin egenskab af stifter af en trust, trustee eller begunstiget ved en trust oprettet enten i henhold til loven eller skriftligt eller ved en mundtlig aftale, der er bekræftet skriftligt, ved retterne i den konventionsstat, på hvis område trusten har bopæl
- 7) i sager om indsigelse mod betaling af den bjærgeløn, der forlanges for bjærgning, som er kommet en skibsladning eller fragt til gode, ved den ret, i hvis retskreds der i den nævnte ladning eller i den dertil knyttede fragt:
- a) er gjort arrest for at sikre sådan betaling, eller
 - b) kunne have været gjort arrest, men hvor der er ydet kaution eller stillet anden sikkerhed,
 - b) denne bestemmelse finder kun anvendelse, såfremt det gøres gældende, at sagsøgte har rettigheder i den nævnte skibsladning eller fragt, eller at han på bjærgningstidspunktet havde sådanne rettigheder.

Artikel 6

En person, der har bopæl på en konventionsstats område, kan endvidere sagsøges:

- 1) såfremt der er flere sagsøgte, ved retten i den retskreds, hvor en af de sagsøgte har bopæl, forudsat at kravene er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige afgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig
- 2) når der er tale om krav mod den pågældende som tredjemand, ved den ret, hvor den oprindelige sag er anlagt, medmindre denne kun er anlagt for at unddrage den pågældende det værning, der ville være kompetent i hans sag
- 3) når der er tale om et modkrav, der udspringer af den samme aftale eller det samme forhold, som hovedkravet støttes på, ved den ret, hvor sagen om hovedkravet er anlagt
- 4) i sager om kontraktforhold, såfremt sagen kan forenes med en sag om rettigheder over fast ejendom mod samme sagsøgte, ved retten i den konventionsstat, på hvis område ejendommen er beliggende.

Artikel 7

Hvis en ret i en konventionsstat i henhold til denne konvention har kompetence til at afgøre sager om ansvar i forbindelse med brugen eller driften af et skib, har denne ret eller enhver anden ret, som i henhold til den interne lovgivning i den pågældende stat træder i stedet for førstnævnte ret, også kompetence til at afgøre krav om begrænsning af dette ansvar.

AFDELING 3

Kompetence i forsikringssager

Artikel 8

I forsikringssager afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog artikel 4 og artikel 5, stk. 5.

Artikel 9

1. En forsikringsgiver, der har bopæl på en konventionsstats område, kan sagsøges:

- a) ved retterne i den stat, på hvis område han har bopæl, eller
- b) i en anden konventionsstat, i tilfælde, hvor sagen anlægges af forsikringstageren, den sikrede eller den begunstigede, ved retten på det sted, hvor sagsøger har bopæl, eller
- c) såfremt det drejer sig om en coassurandør, ved den ret i en konventionsstat, ved hvilken der er anlagt sag mod den ledende assurandør.

2. Har forsikringsgiveren ikke bopæl på en konventionsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed i en af konventionsstaterne, anses han i sager vedrørende driften af en sådan virksomhed som havende bopæl på denne stats område.

Artikel 10

I sager om ansvarsforsikring eller forsikring af fast ejendom kan forsikringsgiveren endvidere sagsøges ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået. Det samme gælder, når fast ejendom og løsøre er omfattet af samme forsikringsaftale og er genstand for samme skadestilfælde.

Artikel 11

1. I sager om ansvarsforsikring kan forsikringsgiveren endvidere sagsøges ved den ret, hvor skadelidte har anlagt sag mod den sikrede, såfremt den lovgivning, der gælder for denne ret, indeholder hjemmel dertil.

2. Artikel 8, 9 og 10 finder anvendelse i tilfælde, hvor skadelidte anlægger sag direkte mod forsikringsgiveren, såfremt der er hjemmel for et direkte sagsanlæg.

3. Såfremt lovgivningen om et sådant direkte sagsanlæg indeholder hjemmel til at inddrage forsikringstageren eller den sikrede i sagen, er den samme ret også kompetent i forhold til disse personer.

Artikel 12

1. En forsikringsgiver kan kun anlægge sag ved retterne i den konventionsstat, på hvis område sagsøgte har bopæl, hvad enten sagsøgte er forsikringstager, sikret eller begunstiget, jf. dog artikel 11, stk. 3.

2. Denne afdeling berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 13

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale om værneting:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået, eller
- 2) der giver forsikringstageren, den sikrede eller den begunstigede ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling, eller
- 3) der er indgået mellem en forsikringstager og en forsikringsgiver, som på tidspunktet for forsikringsaftalens indgåelse havde deres bopæl eller sædvanlige opholdssted på samme konventionsstats område, med det formål, at retterne i denne stat skal være kompetente også i tilfælde af, at skadetilføjelsen er foregået i udlandet, medmindre en sådan aftale om værneting ikke er tilladt efter lovgivningen i den pågældende stat, eller
- 4) der er indgået af en forsikringstager, som ikke har bopæl på en konventionsstats område, medmindre det drejer sig om en lovpligtig forsikring eller en forsikring vedrørende en fast ejendom, som er beliggende på en konventionsstats område, eller
- 5) der vedrører en forsikringsaftale, som dækker en eller flere af de i artikel 14 nævnte risici.

Artikel 14

De i artikel 13, stk. 5, omhandlede risici er følgende:

- 1) enhver skade:
 - a) på søgående skibe, på offshoreanlæg og anlæg i rum sø eller på luftfartøjer, der skyldes begivenheder, som indtræffer i forbindelse med anvendelse til erhvervsmæssige formål af disse skibe, anlæg og luftfartøjer
 - b) på gods bortset fra passagerers bagage, når forsendelsen sker helt eller delvis som transport med nævnte skibe eller luftfartøjer
- 2) ethvert ansvar, bortset fra ansvar for fysisk skade på passagerer eller for skade på disses bagage:
 - a) hidrørende fra brugen eller driften af skibe, anlæg eller luftfartøjer i henhold til stk. 1, litra a), med hensyn til sidstnævnte dog kun for så vidt lovgivningen i den konventionsstat, i hvilken luftfartøjet er registreret, ikke forbyder aftaler om værneting ved forsikring af sådanne risici
 - b) for skade forårsaget af gods under transport som anført i stk. 1, litra b)
- 3) ethvert økonomisk tab i forbindelse med brugen eller driften af skibe, anlæg eller luftfartøjer i henhold til stk. 1, litra a), navnlig tab af fragt eller befragtningsindtægter
- 4) enhver risiko i forbindelse med en af de i stk. 1-3 nævnte risici
- 5) uanset stk. 1-4, alle store risici.

AFDELING 4

Kompetence i sager om forbrugeraftaler

Artikel 15

1. I sager om aftaler indgået af en person (forbrugeren) med henblik på brug, der må anses at ligge uden for hans erhvervsmæssige virksomhed, afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog artikel 4 og artikel 5, stk. 5:

- a) når sagen vedrører køb af løsørestande, hvor købesummen skal betales i rater, eller
- b) når sagen vedrører lån, der skal tilbagebetales i rater, eller andre kreditdispositioner, som er bestemt til finansiering af køb af sådanne genstande, eller
- c) i alle andre tilfælde, når aftalen er indgået med en person, der udøver erhvervsmæssig virksomhed i den konventionsstat, på hvis område forbrugeren har bopæl, eller på en hvilken som helst måde retter sådan virksomhed mod denne stat eller mod flere stater inklusive denne stat, og aftalen er omfattet af den pågældende virksomhed.

2. Har forbrugerens medkontrahent ikke bopæl på en konventionsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed i en af konventionsstaterne, anses han i sager vedrørende driften af en sådan virksomhed som havende bopæl på denne stats område.

3. Denne afdeling finder ikke anvendelse på transportaftaler, bortset fra aftaler, hvorved der for en samlet pris ydes en kombination af rejse og ophold.

Artikel 16

1. Sager, som en forbruger agter at rejse mod sin medkontrahent, kan anlægges enten ved retterne i den konventionsstat, på hvis område medkontrahenten har bopæl, eller ved retten på det sted, hvor forbrugeren har bopæl.

2. Sager, som agtes rejst mod forbrugeren af forbrugerens medkontrahent, kan kun anlægges ved retterne i den konventionsstat, på hvis område forbrugeren har bopæl.

3. Denne artikel berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 17

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale om værneting:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået, eller
- 2) der giver forbrugeren ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling, eller
- 3) der er indgået mellem en forbruger og hans medkontrahent, som på tidspunktet for forbrugeraftalens indgåelse havde deres bopæl eller sædvanlige opholdssted på samme konventionsstats område, og tillægger retterne i denne stat kompetence, medmindre en sådan aftale om værneting ikke er tilladt efter lovgivningen i den pågældende stat.

AFDELING 5

Kompetence i sager om individuelle arbejdsaftaler

Artikel 18

1. I sager om individuelle arbejdsaftaler afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog artikel 4 og artikel 5, stk. 5.

2. Har arbejdsgiveren ikke bopæl på en konventionsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed i en af konventionsstaterne, anses han i sager vedrørende driften af en sådan virksomhed som havende bopæl på denne stats område.

Artikel 19

En arbejdsgiver, der har bopæl på en konventionsstats område, kan sagsøges:

- 1) ved retterne i den stat, på hvis område han har bopæl, eller
- 2) i en anden konventionsstat:
 - a) ved retten på det sted, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde, eller ved retten på det sidste sted, hvor han sædvanligvis udførte sit arbejde, eller
 - b) såfremt arbejdstageren ikke sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde i et bestemt land, ved retten på det sted, hvor den virksomhed, som har antaget arbejdstageren, er eller var beliggende.

Artikel 20

1. En arbejdsgiver kan kun anlægge sag ved retterne i den konventionsstat, på hvis område arbejdstageren har bopæl.
2. Denne afdeling berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 21

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale om værneting:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået, eller
- 2) der giver arbejdstageren ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling.

AFDELING 6

Enekompetence

Artikel 22

Enekompetente, uden hensyn til bopæl, er:

- 1) i sager om rettigheder over fast ejendom samt om leje eller forpagtning af fast ejendom, retterne i den konventionsstat, på hvis område ejendommen er beliggende. I sager om leje- og forpagtningsaftaler vedrørende fast ejendom, der er indgået med henblik på midlertidig privat brug for et tidsrum af højst seks på hinanden følgende måneder, er dog også retterne i den konventionsstat, på hvis område sagsøgte har bopæl, kompetente, under forudsætning af, at lejer eller forpagter er en fysisk person, og at ejer og lejer eller forpagter har bopæl på samme konventionsstats område
- 2) i sager om gyldighed, ugyldighed eller opløsning af selskaber og andre juridiske personer, der har deres hjemsted på en konventionsstats område, eller om gyldighed af beslutninger truffet af disses organer, retterne i den pågældende konventionsstat. Ved afgørelsen af, hvor dette hjemsted er beliggende, skal retten anvende de internationalprivatretnlige regler, som gælder for den
- 3) i sager om gyldigheden af indførelsen i offentlige registre, retterne i den konventionsstat, på hvis område registrene føres
- 4) i sager om registrering eller gyldighed af patenter, varemærker, design samt andre lignende rettigheder, der forudsætter deponering eller registrering, uanset om spørgsmålet rejses i form af sagsanlæg eller et forsvar, retterne i den konventionsstat, på hvis område der er ansøgt om deponering eller registrering, eller hvor deponering eller registrering er foretaget eller ifølge en fællesskabsretsakt eller en international konvention anses for at være foretaget. Med forbehold af den kompetence, der i henhold til konventionen om meddelelse af europæiske patenter, undertegnet i München den 5. oktober 1973, er tillagt Den Europæiske Patentmyndighed, har retterne i hver konventionsstat uanset parternes bopæl enekompetence, for så vidt angår registreringen og gyldigheden af et europæisk patent, der er meddelt for denne stat, uanset om spørgsmålet rejses i form af sagsanlæg eller et forsvar
- 5) i sager om fuldbyrdelse af retsafgørelser, retterne i den konventionsstat, på hvis område fuldbyrdesstedet er beliggende.

AFDELING 7

Aftaler om værneting

Artikel 23

1. Såfremt parterne i tilfælde, hvor mindst en af dem har bopæl på en konventionsstats område, har aftalt, at en ret eller retterne i en konventionsstat skal være kompetente til at påkende allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i anledning af et bestemt retsforhold, er denne ret eller disse retter kompetente.

Medmindre parterne har aftalt andet, er denne ret eller disse retter enekompetente. En sådan aftale om værneting skal være indgået:

- a) skriftligt eller mundtligt med skriftlig bekræftelse, eller
- b) i en form, der er i overensstemmelse med den skik og brug, som parterne følger i deres indbyrdes forhold, eller
- c) inden for international handel, i en form, der er i overensstemmelse med en sædvane, som parterne har eller burde have kendskab til, og som inden for sådan handel er almindelig kendt og regelmæssigt fulgt af parter i aftaler af samme type inden for den pågældende handelsbranche.

2. Med »skriftligt« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen om værneting.

3. Såfremt en sådan aftale om værneting er indgået af parter, hvoraf ingen har bopæl på en konventionsstats område, kan retterne i de øvrige konventionsstater ikke påkende tvisten, så længe den eller de udpegede retter ikke har erklæret sig inkompetente.

4. Den eller de retter i en konventionsstat, som har fået tillagt kompetence i henhold til et dokument om oprettelse af en trust, har enekompetence i sager mod en stifter af en trust, en trustee eller en ved en trust begunstiget person, såfremt det drejer sig om forholdet mellem disse personer eller om deres rettigheder og pligter inden for trustens rammer.

5. Aftaler om værneting samt tilsvarende bestemmelser i et dokument om oprettelse af en trust er ugyldige, såfremt de er i modstrid med artikel 13, 17 og 21 eller udelukker kompetencen for de retter, som i medfør af artikel 22 er enekompetente.

Artikel 24

For så vidt en ret i en konventionsstat ikke allerede er kompetent i medfør af andre bestemmelser i denne konvention, bliver den kompetent, når sagsøgte giver møde for den. Denne regel finder ikke anvendelse, såfremt sagsøgte giver møde for at bestride rettens kompetence, eller såfremt en anden ret i medfør af artikel 22 er enekompetent.

AFDELING 8

Prøvelse af kompetencen og af sagens antagelse til påkendelse

Artikel 25

En ret i en konventionsstat, for hvilken der som det væsentligste indbringes en retstvist, der i medfør af artikel 22 henhører under en i en anden konventionsstat beliggende rets enekompetence, skal på embeds vegne erklære sig inkompetent.

Artikel 26

1. Såfremt en person, der har bopæl på en konventionsstats område, sagsøges ved en ret i en anden konventionsstat, men ikke giver møde, erklærer den pågældende ret sig på embeds vegne inkompetent, hvis den ikke er kompetent efter reglerne i denne konvention.

2. Retten udsætter sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument i så god tid, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle hertil fornødne foranstaltninger har været truffet.

3. Artikel 15 i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle spørgsmål anvendes i stedet for stk. 2, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes i medfør af nævnte konvention.

4. Medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 eller aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om forkyndelse af inden- og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål undertegnet i Bruxelles den 19. oktober 2005, anvender i deres indbyrdes relationer bestemmelsen i nævnte forordnings artikel 19, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes i medfør af nævnte forordning eller aftale.

AFDELING 9

Litispændens og indbyrdes sammenhængende krav

Artikel 27

1. Såfremt krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, fremsættes mellem de samme parter for retter i forskellige konventionsstater, udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, på embeds vegne sagen, indtil denne rets kompetence er fastslået.

2. Når det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den første.

Artikel 28

1. Såfremt sager vedrørende krav, som er indbyrdes sammenhængende, verserer for retter i forskellige konventionsstater, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, udsætte sagen.

2. Når de pågældende sager verserer i første instans, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, ligeledes efter anmodning fra en af parterne erklære sig inkompetent, forudsat at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, har kompetence til at påkende de pågældende krav, og dens lovgivning tillader forening heraf.

3. Ved indbyrdes sammenhængende krav forstås i denne artikel krav, der er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige afgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig.

Artikel 29

Såfremt kravene henhører under flere retters enekompetence, skal enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, erklære sig inkompetent til fordel for denne ret.

Artikel 30

Ved anvendelsen af denne afdeling anses en sag for anlagt ved en ret:

- 1) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indleveres til retten, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte, eller
- 2) hvis det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor dette dokument modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet indleveret til retten.

AFDELING 10

Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler

Artikel 31

Der kan over for en konventionsstats retslige myndigheder anmodes om anvendelse af sådanne foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som er fastsat i den pågældende stats lovgivning, selv om en ret i en anden konventionsstat i medfør af denne konvention er kompetent til at påkende sagens realitet.

AFSNIT III

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

Artikel 32

I denne konvention forstås ved »retsafgørelse« enhver afgørelse truffet af en ret i en konventionsstat, uanset hvordan den betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten.

AFDELING 1

Anerkendelse

Artikel 33

1. Retsafgørelser, der er truffet i en konventionsstat, anerkendes i de øvrige konventionsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure.
2. Bestrides anerkendelsen, kan en berettiget part, der som det væsentligste påberåber sig anerkendelsen, efter proceduren i afdeling 2 og 3 i dette kapitel få fastslået, at retsafgørelsen skal anerkendes.
3. Gøres anerkendelsen gældende under en verserende sag ved en ret i en konventionsstat, og har anerkendelsen betydning for afgørelsen, er denne ret kompetent til at afgøre spørgsmålet om anerkendelse.

Artikel 34

En retsafgørelse kan ikke anerkendes:

- 1) såfremt en anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den stat, som anmodningen rettes til
- 2) såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for den udeblevne sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre sagsøgte har undladt at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om han havde mulighed for at gøre det
- 3) såfremt den er uforenelig med en retsafgørelse truffet mellem de samme parter i den stat, som anmodningen rettes til
- 4) såfremt den er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i en anden konventionsstat eller i et tredjeland mellem de samme parter i en tvist, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, og denne tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den stat, som anmodningen rettes til.

Artikel 35

1. En retsafgørelse kan endvidere ikke anerkendes, såfremt kompetencereglerne i kapitel II, afdeling 3, 4 og 6, er tilsidesat, eller der foreligger tilfælde, som omfattes af artikel 68. Desuden kan anerkendelse af en retsafgørelse afvises i de i artikel 64, stk. 3, og artikel 67, stk. 4, fastsatte tilfælde.
2. Ved prøvelsen af de i foregående stykke nævnte kompetenceregler er den myndighed, som anmodningen rettes til, bundet af de faktiske omstændigheder, på hvilke retten i domsstaten har støttet sin kompetence.
3. Kompetencen for retterne i domsstaten kan ikke efterprøves, jf. dog stk. 1. Den i artikel 34, stk. 1, omhandlede efterprøvelse vedrørende grundlæggende retsprincipper kan ikke foretages af kompetencereglerne.

Artikel 36

Den udenlandske retsafgørelse kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet.

Artikel 37

1. Gøres anerkendelse af en retsafgørelse, der er truffet i en konventionsstat, gældende ved en ret i en anden konventionsstat, kan denne udsætte sagen, såfremt afgørelsen er blevet anfægtet ved ordinær appel eller genoptagelse.
2. Gøres anerkendelse af en retsafgørelse, der er truffet i Irland eller Det Forenede Kongerige, gældende ved en ret i en anden konventionsstat, kan denne udsætte sagen, såfremt fuldbyrdelsen er udsat i domsstaten ved iværksættelse af appel eller genoptagelse.

AFDELING 2

Fuldbyrdelse

Artikel 38

1. De i en konventionsstat trufne retsafgørelser, som er eksigible i den pågældende stat, kan fuldbyrdes i en anden konventionsstat, når de efter anmodning fra en berettiget part er blevet erklæret for eksigible i sidstnævnte stat.
2. I Det Forenede Kongerige kan sådanne retsafgørelser dog fuldbyrdes i England og Wales, Skotland eller Nordirland, når afgørelserne efter anmodning fra en berettiget part med henblik på fuldbyrdelse er blevet registreret i den pågældende del af Det Forenede Kongerige.

Artikel 39

1. Anmodningen fremsættes over for den ret eller kompetente myndighed, der er angivet i bilag II.
2. Den stedlige kompetence afgøres efter den parts bopæl, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, eller efter fuldbyrdesstedet.

Artikel 40

1. Fremgangsmåden ved fremsættelse af anmodningen afgøres efter lovgivningen i den stat, som anmodningen rettes til.
2. Den, der fremsætter anmodningen, skal vælge en processuel bopæl i retskredsen for den ret, som anmodningen er indgivet til. Såfremt lovgivningen i den stat, som anmodningen rettes til, imidlertid ikke har regler for et sådant valg af bopæl, skal den, der fremsætter anmodningen, udpege en procesfuldmægtig.

3. De dokumenter, der er nævnt i artikel 53, vedlægges anmodningen.

Artikel 41

En retsafgørelse erklæres for eksigibel, så snart de i artikel 53 omhandlede formaliteter er opfyldt, uden prøvelse efter artikel 34 og 35. Den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kan ikke på dette tidspunkt af sagens behandling fremsætte bemærkninger.

Artikel 42

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal straks og på den måde, der er foreskrevet i lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, meddeles den, som har fremsat anmodningen.

2. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, forkyndes for den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, sammen med retsafgørelsen, hvis denne ikke allerede er blevet forkyndt for den pågældende.

Artikel 43

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan appelleres af begge parter.

2. Appel indgives til den ret, der er angivet i bilag III.

3. Appellen behandles i overensstemmelse med reglerne for kontradiktorisk procedure.

4. Giver den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, ikke møde for den ret, der behandler en appel rejst af den, der har fremsat anmodningen, finder artikel 26, stk. 2-4, anvendelse, selv om den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, ikke har bopæl på en konventionsstats område.

5. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal appelleres inden en måned efter, at den er blevet forkyndt. Såfremt den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, har bopæl på en anden konventionsstats område end den, hvor retsafgørelsen er blevet erklæret for eksigibel, er fristen for appel to måneder og løber fra den dag, hvor afgørelsen om eksigibilitet er blevet forkyndt for den pågældende personligt eller på hans bopæl. Denne frist kan ikke forlænges på grund af afstanden.

Artikel 44

Den afgørelse, der træffes i appelsagen, kan kun anfægtes som angivet i bilag IV.

Artikel 45

1. Den ret, der behandler en appel i medfør af artikel 43 eller 44, kan kun afslå at erklære en retsafgørelse for eksigibel eller ophæve en afgørelse om eksigibilitet af en af de i artikel 34 og 35 anførte grunde. Den træffer afgørelse så hurtigt som muligt.

2. Den udenlandske retsafgørelse kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet.

Artikel 46

1. Den ret, der behandler en appel i medfør af artikel 43 eller 44, kan efter anmodning fra den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, udsætte sagen, såfremt den udenlandske retsafgørelse i domsstaten er anfægtet ved ordinær appel eller genoptagelse, eller såfremt fristen herfor endnu ikke er udløbet; i sidstnævnte tilfælde kan retten fastsætte en frist for iværksættelse af appel eller genoptagelse.

2. Såfremt retsafgørelsen er truffet i Irland eller Det Forenede Kongerige, anses enhver form for appel eller genoptagelse i den pågældende domsstat for et ordinært retsmiddel ved anvendelsen af stk. 1.

3. Den pågældende ret kan endvidere gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten.

Artikel 47

1. Når en retsafgørelse skal anerkendes efter denne konvention, er der intet til hinder for, at den, som har fremsat anmodningen, kan bringe foreløbige, herunder sikrende, retsmidler i anvendelse i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet efter artikel 41.

2. Den afgørelse, hvorved en retsafgørelse erklæres for eksigibel, giver hjemmel til at anvende sikrende retsmidler.

3. Så længe den i artikel 43, stk. 5, fastsatte frist for appel af afgørelsen om eksigibilitet ikke er udløbet, og så længe der ikke er truffet afgørelse i appelsagen, er sikrende retsmidler det eneste mulige retsskridt over for aktiver, der tilhører den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse.

Artikel 48

1. Såfremt der ved den udenlandske retsafgørelse er taget stilling til flere krav, og ikke alle krav kan erklæres for eksigible, skal retten eller den kompetente myndighed erklære et eller flere af dem for eksigible.

2. Den, som fremsætter en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan anmode om kun at få dele af retsafgørelsen erklæret for eksigible.

Artikel 49

Udenlandske retsafgørelser, hvorved der fastsættes en tvangsbøde, er kun eksigible i den stat, som anmodningen rettes til, såfremt bødens størrelse er endeligt fastsat af retterne i domsstaten.

Artikel 50

1. Har den, som fremsætter anmodningen, i domsstaten helt eller delvis haft fri proces eller været fritaget for gebyrer og omkostninger, skal den pågældende under den i denne afdeling fastlagte procedure have meddelt fri proces eller fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger i videst muligt omfang efter lovgivningen i den stat, som anmodningen rettes til.

2. Den, som fremsætter en anmodning om, at en retsafgørelse, som er afsagt af en forvaltningsmyndighed i Danmark, Island eller Norge vedrørende underholdspligt, erklæres for eksigibel, kan imidlertid i den stat, som anmodningen rettes til, kræve de i stk. 1 nævnte fordele, såfremt den pågældende fremlægger en erklæring fra det danske, islandske eller norske justitsministerium med det formål at vise, at den pågældende opfylder de økonomiske kriterier for at være helt eller delvis berettiget til fri proces eller fritaget for gebyrer og omkostninger.

Artikel 51

Det kan ikke pålægges den part, som i en konventionsstat anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden konventionsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at han er udlænding eller ikke har bopæl eller opholdssted i det pågældende land.

Artikel 52

Ingen form for skat, afgift eller gebyr, som beregnes i forhold til sagens værdi, må i forbindelse med behandlingen af en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, opkræves i den stat, som anmodningen rettes til.

AFDELING 3**Fælles bestemmelser***Artikel 53*

1. Den part, der søger anerkendelse af en retsafgørelse eller anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal fremlægge en genpart af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed.
2. Den part, der anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal endvidere fremlægge den attest, der er omhandlet i artikel 54, jf. dog artikel 55.

Artikel 54

Retten eller den kompetente myndighed i en konventionsstat, hvor en retsafgørelse er afsagt, udsteder efter anmodning fra en berettiget part en attest, der udfærdiges på formularen i bilag V til denne konvention.

Artikel 55

1. Såfremt den i artikel 54 omhandlede attest ikke fremlægges, kan retten eller den kompetente myndighed fastsætte en frist for dens tilvejebringelse eller anerkende et tilsvarende dokument eller, såfremt den anser sagen for tilstrækkeligt oplyst, fritage for kravet om en sådan fremlæggelse.
2. Såfremt retten eller den kompetente myndighed kræver det, skal der foretages en oversættelse af dokumenterne. Oversættelsen skal bekræftes af en person, der er bemyndiget hertil i en af konventionsstaterne.

Artikel 56

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af tilsvarende formalitet med hensyn til de i artikel 53 og artikel 55, stk. 2, nævnte dokumenter eller eventuelle procesfuldmagter.

AFSNIT IV**OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER OG RETSFORLIG***Artikel 57*

1. Officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt og eksigible i en konventionsstat, skal efter anmodning erklæres for eksigible i en anden konventionsstat i overensstemmelse med den i artikel 38 og følgende fastsatte procedure. Den ret, der behandler en appel i medfør af artikel 43 eller 44, kan kun afslå at erklære et officielt bekræftet dokument for eksigibelt eller ophæve en afgørelse om eksigibilitet, såfremt en fuldbyrkelse af det officielt bekræftede dokument åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den stat, som anmodningen rettes til.
2. Som officielt bekræftede dokumenter efter stk. 1 betragtes ligeledes aftaler om underholdspligt, som er indgået over for en administrativ myndighed, eller som er bekræftet af en sådan myndighed.

3. Det fremlagte dokument skal med hensyn til godtgørelse af dets ægthed opfylde de betingelser, der stilles i den stat, hvor dokumentet er udstedt.

4. Kapitel III, afdeling 3, finder tilsvarende anvendelse. Den kompetente myndighed i en konventionsstat, hvor et officielt bekræftet dokument er blevet udstedt, udsteder efter anmodning fra en berettiget part en attest, der udfærdiges på formularen i bilag VI til denne konvention.

Artikel 58

Forlig, der er indgået for retten under en retssag, og som er eksigible i den konventionsstat, hvor de er indgået, kan fuldbyrdes i den stat, som anmodningen rettes til, på samme betingelser som officielt bekræftede dokumenter. Retten eller den kompetente myndighed i en konventionsstat, hvor et retsforlig er indgået, udsteder efter anmodning fra en berettiget part en attest, der udfærdiges på formularen i bilag V til denne konvention.

AFSNIT V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 59

1. Ved afgørelsen af, om en part har bopæl på den konventionsstats område, hvor sagen er anlagt, skal retten anvende denne stats interne lovgivning.

2. Har en part ikke bopæl på den stats område, hvor sagen er anlagt, skal retten ved afgørelsen af, om parten har bopæl på en anden konventionsstats område, anvende denne anden stats lovgivning.

Artikel 60

1. Selskaber og andre juridiske personer har ved anvendelsen af denne konvention bopæl det sted, hvor de har:

- a) deres vedtægtsmæssige hjemsted eller
- b) deres hovedkontor eller
- c) deres hovedvirksomhed.

2. For Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende forstås ved »vedtægtsmæssigt hjemsted« »registered office« eller, hvis et sådant ikke findes nogen steder, »place of incorporation« eller, hvis et sådant ikke findes nogen steder, det sted, i henhold til hvis lovgivning sammenslutningen er oprettet.

3. Ved afgørelsen af, om en trust har bopæl på den konventionsstats område, hvor sagen er anlagt, skal retten anvende de internationalprivatretnlige regler, som gælder for den.

Artikel 61

Med forbehold af mere gunstige nationale bestemmelser kan personer, der har bopæl på en konventionsstats område, og mod hvem der indledes retsforfølgning for en uagtsom lovovertrædelse, ved retter kompetente i straffesager i en anden konventionsstat, hvor de pågældende ikke er statsborgere, selv når de ikke personligt giver møde, til at varetage deres forsvar vælge personer, der er beføjede hertil. Den ret, der behandler sagen, kan dog bestemme, at den pågældende skal give møde personligt. Har personligt fremmøde ikke fundet sted, kan de øvrige konventionsstater afslå at anerkende eller fuldbyrde den afgørelse, der er truffet med hensyn til et borgerligt krav, uden at den pågældende har haft mulighed for at varetage sine interesser under sagen.

Artikel 62

I denne konvention forstås ved »ret« enhver myndighed, som af konventionsstaten er udpeget som kompetent i anliggender, der falder ind under denne konvention.

AFSNIT VI

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 63

1. Denne konvention finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, og dokumenter, der er formelt udfærdiget eller registreret som officielt bekræftede dokumenter, efter konventionens ikrafttræden i domsstaten og, hvor der søges anerkendelse eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse eller af officielt bekræftede dokumenter, i den stat, som anmodningen rettes til.

2. I forbindelse med retssager, der er anlagt i domsstaten før denne konventions ikrafttræden, skal retsafgørelser, som er truffet efter konventionens ikrafttræden, dog anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med kapitel III:

- a) såfremt retssagen i domsstaten er anlagt efter ikrafttrædelsen af Lugano-konventionen af 16. september 1988 i både domsstaten og den stat, som anmodningen er rettet til
- b) i alle andre tilfælde, såfremt de anvendte kompetenceregler er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i kapitel II eller i en konvention, der, da sagen blev anlagt, var gældende mellem domsstaten og den stat, som anmodningen er rettet til.

AFSNIT VII

FORHOLDET TIL RÅDETS FORORDNING (EF) NR. 44/2001 OG ANDRE INSTRUMENTER

Artikel 64

1. Denne konvention berører ikke Det Europæiske Fællesskabs medlemsstaters anvendelse af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, med eventuelle ændringer, af Konventionen om Retternes Kompetence og om Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Borgerlige Sager, herunder Handelssager, undertegnet i Bruxelles den 27. september 1968, og Protokollen om EF-Domstolens Fortolkning af nævnte Konvention, undertegnet i Luxembourg den 3. juni 1971, som ændret ved konventionerne om tiltrædelse af nævnte konvention og protokol af stater, der har tiltrådt De Europæiske Fællesskaber, samt af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet i Bruxelles den 19. oktober 2005.

2. Nærværende konvention finder dog altid anvendelse:

- a) i spørgsmål om retternes kompetence, såfremt sagsøgte har bopæl i en stat, hvor denne konvention, men ikke en af de i stk. 1 i denne artikel nævnte retsakter finder anvendelse, eller såfremt der i henhold til artikel 22 eller 23 i denne konvention tillægges retterne i en sådan stat kompetence
- b) i spørgsmål om litispendens eller indbyrdes sammenhængende krav som omhandlet i artikel 27 og 28, når sagen er anlagt i en stat, hvor denne konvention, men ikke en af de i stk. 1 nævnte retsakter finder anvendelse, og i en stat, hvor denne konvention finder anvendelse sammen med en af de i stk. 1 i denne artikel nævnte retsakter
- c) i spørgsmål om anerkendelse og fuldbyrdelse, hvor enten domsstaten eller den stat, som anmodningen rettes til, ikke anvender en af de i stk. 1 i denne artikel nævnte retsakter.

3. Anerkendelse eller fuldbyrdelse kan foruden af de i kapitel III nævnte grunde nægtes, hvis den kompetenceregulering, på grundlag af hvilken retsafgørelsen er truffet, er en anden end den, der følger af denne kon-

vention, og hvis anerkendelse eller fuldbyrdelse søges over for en part, der har bopæl i en stat, hvor denne konvention, men ikke en af de i stk. 1 nævnte retsakter finder anvendelse, medmindre retsafgørelsen med anden hjemmel kan anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til gældende ret i den stat, anmodningen rettes til.

Artikel 65

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 63, stk. 2, og artikel 66 og 67 træder denne konvention, for så vidt angår konventionsstaterne, i stedet for de konventioner, der er indgået mellem to eller flere af disse stater, og som omfatter de samme anliggender, som denne konvention finder anvendelse på. Navnlig træder denne konvention i stedet for de i bilag VII anførte konventioner.

Artikel 66

1. De konventioner, der er nævnt i artikel 65, bevarer deres gyldighed på de sagsområder, hvor denne konvention ikke finder anvendelse.
2. De bevarer ligeledes deres gyldighed, for så vidt angår retsafgørelser, der er truffet, og officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt før denne konventions ikrafttræden.

Artikel 67

1. Denne konvention berører ikke konventioner, hvori de kontraherende stater og/eller konventionsstaterne er parter, og som på særlige områder fastsætter regler for retternes kompetence samt for anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser. Uden at berøre forpligtelserne i medfør af andre aftaler mellem visse kontraherende parter er denne konvention ikke til hinder for, at de kontraherende parter tiltræder sådanne konventioner.
2. Denne konvention er ikke til hinder for, at en ret i en konventionsstat, der er part i en konvention vedrørende et særligt område, kan anse sig for kompetent i medfør af den pågældende konvention, også selv om sagsøgte har bopæl på en konventionsstats område, der ikke er part i den pågældende konvention. Den ret, ved hvilken sagen er anlagt, anvender under alle omstændigheder artikel 26.
3. Retsafgørelser, der i en konventionsstat er truffet af en ret, som har anset sig for kompetent i medfør af en konvention vedrørende et særligt område, anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige konventionsstater i overensstemmelse med kapitel III i denne konvention.
4. Ud over de i kapitel III nævnte grunde kan anerkendelse eller fuldbyrdelse nægtes, hvis den stat, som anmodningen rettes til, ikke er part i en konvention vedrørende et særligt område, og hvis den person, mod hvem der anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse, har bopæl på denne stats område, eller, hvis den stat, som anmodningen rettes til, er en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, og for så vidt angår konventioner, som kræver ratificering af Det Europæiske Fællesskab, på en af medlemsstaternes område, medmindre retsafgørelsen med anden hjemmel kan anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til gældende ret i den stat, anmodningen rettes til.
5. Såfremt både domsstaten og den stat, som anmodningen rettes til, er parter i en konvention vedrørende et særligt område, som fastsætter betingelser for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, anvendes disse betingelser. Under alle omstændigheder kan de bestemmelser i denne konvention, der vedrører proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, finde anvendelse.

Artikel 68

1. Denne konvention berører ikke aftaler, hvorved konventionsstaterne før denne konventions ikrafttræden har forpligtet sig til ikke at anerkende retsafgørelser, som er truffet i en anden konventionsstat mod en sagsøgt, der har bopæl eller sædvanligt opholdssted på et tredjelands område, såfremt retsafgørelsen i et tilfælde omhandlet i artikel 4 kun har kunnet støttes på en af de kompetenceregler, der er anført i artikel 3, stk. 2. Uden at berøre forpligtelserne i medfør af andre aftaler mellem visse kontraherende parter er denne konvention ikke til hinder for, at de kontraherende parter tiltræder sådanne konventioner.

2. Ingen kontraherende stat kan dog over for en tredjestat forpligte sig til ikke at anerkende en retsafgørelse truffet i en anden konventionsstat af en ret, der har kompetence som følge af, at der i denne stat befinder sig gods tilhørende sagsøgte eller af, at sagsøger har gjort udlæg eller arrest i derværende gods,

- a) såfremt begæringen vedrører ejendomsretten til eller besiddelsen af det nævnte gods, går ud på at opnå tilladelse til at råde over dette eller vedrører andre tvister om godset, eller
- b) såfremt dette gods er stillet som sikkerhed for en fordring, der er genstand for begæringen.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 69

1. Konventionen står åben for undertegnelse af Det Europæiske Fællesskab, Danmark og stater, som, når der åbnes for undertegnelse, er medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

2. Konventionen skal ratificeres af signatarstaterne. Ratifikationsdokumenterne skal deponeres hos Det Schweiziske Forbundsråd, som optræder som denne konventions opbevarer.

3. På tidspunktet for ratificeringen kan de kontraherende parter indsende erklæringer i overensstemmelse med artikel I, II og III i protokol nr. 1.

4. Konventionen træder i kraft den første dag i den sjette måned efter den dato, på hvilken Det Europæiske Fællesskab og et medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning deponerer deres ratifikationsdokumenter.

5. Konventionen skal træde i kraft i henseende til enhver anden part den første dag i den tredje måned efter den dato, på hvilken denne part deponerede sit ratifikationsdokument.

6. Med forbehold af artikel 3, stk. 3, i protokol nr. 2 erstatter denne konvention, pr. datoen for dens ikrafttræden i henhold til ovenstående stk. 4 og 5, konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, indgået i Lugano den 16. september 1988. Enhver henvisning til Lugano-konventionen af 1988 i andre dokumenter skal forstås som en henvisning til denne konvention.

7. For så vidt angår forholdet mellem medlemsstaterne i Det Europæiske Fællesskab og de i artikel 70, stk. 1, litra b), nævnte ikke-europæiske landområder, erstatter denne konvention pr. datoen for dens ikrafttræden i henseende til disse landområder i overensstemmelse med artikel 73, stk. 2, Konventionen om Retternes Kompetence og om Fuldbyrdelse af Retsafgørelser i Borgerlige Sager, herunder Handelssager, undertegnet i Bruxelles den 27. september 1968 og Protokollen om EF-Domstolens Fortolkning af nævnte Konvention, undertegnet i Luxembourg den 3. juni 1971, som ændret ved konventionerne om tiltrædelse af nævnte konvention og protokol af stater, der har tiltrådt De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 70

1. Når denne konvention er trådt i kraft, er den åben for tiltrædelse af:

- a) stater, som efter at denne konvention er åbnet for undertegnelse, bliver optaget som medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning, på de betingelser, der er fastlagt i artikel 71
- b) medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, der optræder på vegne af bestemte ikke-europæiske landområder, som er en del af den pågældende medlemsstats landområde, eller hvis eksterne forbindelser den pågældende medlemsstat er ansvarlig for, på de betingelser, der er fastlagt i artikel 71
- c) enhver anden stat på de betingelser, der er fastlagt i artikel 72.

2. De i stk. 1 anførte stater, som ønsker at blive kontraherende part i denne konvention, skal sende deres ansøgning til opbevareren. Ansøgningen, herunder de oplysninger, der er anført i artikel 71 og 72, skal ledsages af en oversættelse til engelsk og fransk.

Artikel 71

1. Enhver stat efter artikel 71, stk. 1, litra a) og b), som ønsker at blive kontraherende part i denne konvention,

- a) skal fremsende de oplysninger, der kræves til konventionsansøgningen
- b) kan indsende erklæringer i overensstemmelse med artikel I og III i protokol nr. 1.

2. Opbevareren videregiver enhver oplysning modtaget i medfør af stk. 1 til de øvrige kontraherende parter, førend den pågældende stat deponerer sit tiltrædelsesdokument.

Artikel 72

1. Enhver stat efter artikel 70, stk. 1, litra c), som ønsker at blive kontraherende part i denne konvention,

- a) skal fremsende de oplysninger, der kræves til konventionsansøgningen
- b) kan indsende erklæringer i overensstemmelse med artikel I og III i protokol nr. 1, og
- c) skal sende opbevareren oplysninger om navnlig:
 - 1) deres retssystem, herunder oplysninger om udnævnelse af dommere og disses uafhængighed
 - 2) deres interne lovgivning, for så vidt angår retspleje og fuldbyrdelse af retsafgørelser, og
 - 3) deres internationalprivatretnlige regler for retspleje.

2. Opbevareren videregiver enhver oplysning modtaget i medfør af stk. 1 til de øvrige kontraherende parter, førend den pågældende stat indbydes til at tiltræde i henhold til stk. 3 i denne artikel.

3. Opbevareren skal kun indbyde den pågældende stat til at tiltræde, hvis de kontraherende parter enstemmigt har bifaldet det, jf. dog stk. 4. De kontraherende parter skal søge at give tilsagn senest et år efter opbevarerens indbydelse til tiltrædelse.

4. Konventionen træder kun i kraft i forhold mellem tiltrædelsesstaten og de kontraherende stater, som ikke har modsat sig tiltrædelsen inden den første dag i den tredje måned efter deponering af tiltrædelsesdokumentet.

Artikel 73

1. Tiltrædelsesdokumenterne skal deponeres hos opbevareren.

2. For så vidt angår en tiltrædelsesstat som nævnt i artikel 70, træder konventionen i kraft den første dag i den tredje måned efter deponering af tiltrædelsesdokumentet. Fra da af anses tiltrædelsesstaten for at være en kontraherende part i konventionen.

3. Enhver kontraherende part må til opbevareren indsende en udgave af denne konvention affattet på det eller de sprog, som den pågældende kontraherende part anvender. Ordlyden skal være gyldig, hvis dette er aftalt mellem de kontraherende parter i overensstemmelse med artikel 4 i protokol nr. 2.

Artikel 74

1. Denne konvention er indgået for ubegrænset tid.
2. Enhver kontraherende part må når som helst opsig konventionen ved at tilsende opbevareren en meddelelse herom.
3. Opsigelsen gælder fra slutningen af det kalenderår, der følger efter udløbet af en seks måneder lang periode fra den dato, på hvilken opbevareren modtager opsigelsesmeddelelsen.

Artikel 75

Følgende dokumenter er knyttet til denne konvention:

- en protokol nr. 1 om visse problemer i forbindelse med kompetence, procedure og fuldbyrdelse
- en protokol nr. 2 om ensartet fortolkning af konventionen og om det stående udvalg
- en protokol nr. 3 om anvendelse af artikel 67 i denne konvention
- bilag I-IV og bilag VII med oplysninger om anvendelsen af denne konvention
- bilag V og VI med de i artikel 54, 58 og 57 i denne konvention nævnte attester
- bilag VIII med en fortegnelse over de gyldige sprog, der er nævnt i artikel 79 i denne konvention, og
- bilag IX om anvendelsen af artikel II i protokol nr. 1.

Disse protokoller og bilag udgør en integrerende del af denne konvention.

Artikel 76

Med forbehold af artikel 77 kan enhver kontraherende part anmode om revision af denne konvention. Til det formål indkalder opbevareren det stående udvalg som fastlagt i artikel 4 i protokol nr. 2.

Artikel 77

1. De kontraherende parter skal til opbevareren fremsende ordlyden af enhver lovbestemmelse, der ændrer fortegnelserne i bilag I-IV, og enhver fjernelse eller tilføjelse på fortegnelsen i bilag VII samt datoen for deres ikrafttræden. Sådanne elementer skal fremsendes i rimelig tid inden deres ikrafttræden og ledsages af en oversættelse til engelsk og fransk. Opbevareren skal tilrette de pågældende bilag derefter, når det stående udvalg er blevet hørt i henhold til artikel 4 i protokol nr. 2. Til det formål skal de kontraherende parter tilvejebringe en oversættelse af rettelserne til deres eget sprog.
2. Enhver ændring af bilag V-VI og VIII-IX til denne konvention skal vedtages af det stående udvalg i henhold til artikel 4 i protokol nr. 2.

Artikel 78

1. Opbevareren skal til de kontraherende parter give meddelelse om:
 - a) deponering af hvert ratificerings- eller tiltrædelsesdokument
 - b) datoen for denne konventions ikrafttræden i henseende til de kontraherende parter
 - c) enhver erklæring modtaget i medfør af artikel I-IV i protokol nr. 1
 - d) enhver meddelelse fremsat i henhold til artikel 74, stk. 2, artikel 77, stk. 1, og stk. 4 i protokol nr. 3.
2. Meddelelserne ledsages af oversættelser til engelsk og fransk.

Artikel 79

Denne konvention, der er udfærdiget i ét eksemplar på de i bilag VIII anførte sprog, hvilke tekster har samme gyldighed, skal deponeres i Det Schweiziske Forbundsråds arkiver. Det Schweiziske Forbundsråd fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Съставено в Лугано на тридесети октомври две хиляди и седма година.

Hecho en Lugano el treinta de octubre de dos mil siete.

V Luganu dne třicátého října dva tisíce sedm.

Udfærdiget i Lugano, den tredivte oktober to tusind og syv.

Geschehen zu Lugano am dreißigsten Oktober zweitausendsieben.

Lugano, kolmekümnes oktoober kaks tuhat seitse

Έγινε στο Λουγκάνο στις τριάντα Οκτωβρίου του έτους δύο χιλιάδες επτά.

Done at Lugano, on the thirtieth day of October in the year two thousand and seven.

Fait à Lugano, le trente octobre deux mille sept.

Arna dhéanamh in Lugano, an tríochadú lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain dhá mhíle a seacht.

Fatto a Lugano, addì trenta ottobre duemilasette

Gerður í Lúganó þrítugasta dag október mánaðar árið tvö þúsund og sjö.

Lugāno, divi tūkstoši septītā gada trīsdesmitajā oktobrī.

Priimta Lugane, du tūkstanèiai septintais metais spalio trisdešimtą dieną.

Kelt Luganóban, a kétezer-hetedik év október havának harmincadik napján.

Magħmul f'Lugano, fit- tlettax-il jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u seba'.

Gedaan te Lugano, op dertig oktober tweeduizend zeven.

Utferdiget i Lugano den trettiende oktober totusenogsyv.

Sporządzono w Lugano dnia trzydziestego października dwa tysiące siódmego roku

Feito em Lugano, aos trinta dias de Outubro do ano de dois mil e sete

Încheiată la Lugano, la treizeci octombrie anul două mii șapte.

V Lugane tridsiateho októbra dvetisícse dem.

Sestavljeno v Luganu, tridesetega oktobra leta dva tisoč sedem.

Tehty Luganossa kolmantenakymmenentenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaseitsemän.

Utfärdad i Lugano den trettionde oktober år tjugohundrasju.

За Европейската общност

Por la Comunidad Europea

Za Evropské společenství

For Det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Euroopa Ühenduse nimel

Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

For the European Community

Pour la Communauté européenne

Thar ceann an Chomhphobail Eorpaigh

Per la Comunità europea

Europos bendrijos vardu

az Európai Közösség részéről

Għall-Komunità Ewropea

Voor de Europese Gemeenschap

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

Pela Comunidade Europeia

Pentru Comunitatea Europeană

Za Európske spoločenstvo

Za Evropsko skupnost

Euroopan yhteisön puolesta

På Europeiska gemenskapens vägnar

PROTOKOL Nr. 1

om visse problemer i forbindelse med kompetence, procedure og fuldbyrdelse

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel I

1. De inden- og udenretslige dokumenter, der udfærdiges inden for en konventionsstats område, og som skal meddeles eller forkyndes for personer, der befinder sig inden for en anden konventionsstats område, skal fremsendes i overensstemmelse med de fremgangsmåder, der er fastsat ved konventioner eller aftaler indgået mellem disse stater.

2. Medmindre den kontraherende part, på hvis område forkyndelsen skal finde sted, ved erklæring til opbevareren modsætter sig dette, kan de pågældende dokumenter ligeledes fremsendes direkte af vedkommende offentligt godkendte personer i den stat, hvor dokumenterne er udfærdiget, til de tilsvarende personer i den stat, hvori adressaten skal findes. I dette tilfælde fremsender vedkommende offentligt godkendte person i domsstaten en genpart af dokumentet til vedkommende offentligt godkendte person i den stat, som anmodningen rettes til, når den pågældende er kompetent til at aflevere det til adressaten. Denne aflevering sker efter de regler, der er foreskrevet i lovgivningen i den stat, som anmodningen rettes til. Afleveringen bekræftes ved en attest, som sendes direkte til vedkommende offentligt godkendte person i den stat, hvor dokumentet er udfærdiget.

3. Medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, som er forpligtet af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 eller aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om forkyndelse af inden- og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål undertegnet i Bruxelles den 19. oktober 2005, anvender i deres indbyrdes forhold denne forordning og denne aftale.

Artikel II

1. Den i artikel 6, stk. 2, og artikel 11 fastsatte kompetence i sager om opfyldelse af en forpligtelse eller i andre tilfælde over for tredjemand kan ikke gøres fuldt ud gældende i de i bilag IX nævnte konventionsstater. Enhver, der har bopæl inden for en anden konventionsstats område, kan sagsøges ved retterne i disse stater i henhold til de i bilag IX anførte regler.

2. På tidspunktet for ratificeringen kan Det Europæiske Fællesskab erklære, at de i artikel 6, stk. 2, og artikel 11 nævnte sager ikke kan gøres gældende i visse andre medlemsstater, og oplyse om de regler, der skal anvendes.

3. Retsafgørelser truffet i de øvrige konventionsstater i medfør af artikel 6, stk. 2, og artikel 11 skal anerkendes og fuldbyrdes i de stater, der er nævnt i stk. 1 og 2 i overensstemmelse med kapitel III. Enhver retsvirkning, som retsafgørelser truffet i disse stater måtte have for tredjemand ved anvendelse af bestemmelserne i stk. 1 og 2, skal ligeledes anerkendes i de øvrige konventionsstater.

Artikel III

1. Schweiz forbeholder sig ret til efter ratifikation at erklære, at landet ikke vil anvende følgende del af bestemmelsen i artikel 34, stk. 2:

»medmindre sagsøgte har undladt at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om han havde mulighed for at gøre det«.

Hvis Schweiz fremsætter en sådan erklæring, skal de øvrige kontraherende parter anvende samme forbehold med hensyn til retsafgørelser truffet af retterne i Schweiz.

2. Kontraherende parter kan, for så vidt angår retsafgørelser truffet i en tiltrædelsesstat som defineret i artikel 70, stk. 1, litra c), ved en erklæring forbeholde sig:

a) den i stk. 1 nævnte ret og

b) ret til som myndighed efter artikel 39, uanset bestemmelserne i artikel 41, på embeds vegne at undersøge, hvorvidt nogen af grundene til afslag af anerkendelse og fuldbyrdelse af en retsafgørelse er til stede.

3. Hvis en kontraherende part har taget et sådant forbehold over for en tiltrædelsesstat som defineret i stk. 2, kan denne tiltrædelsesstat ved en erklæring forbeholde sig den samme ret med hensyn til retsafgørelser truffet af den pågældende kontraherende parts retter.

4. Med undtagelse af det i stk. 1 nævnte forbehold har erklæringerne en gyldighedsperiode på fem år, som kan fornyes ved udløbet. Hvis den i stk. 2 nævnte erklæring fornyes, skal den kontraherende part senest seks måneder før udløbet af perioden meddele dette. En tiltrædelsesstat kan kun forny en erklæring, der er fremsat i henhold til stk. 3, efter at den tilsvarende erklæring i henhold til stk. 2 er blevet fornyet.

Artikel IV

De i denne protokol nævnte erklæringer kan når som helst trækkes tilbage ved meddelelse til opbevareren. Meddelelsen skal ledsages af en oversættelse til engelsk og fransk. De kontraherende parter tilvejebringer oversættelse til deres eget sprog. En tilbagetrækning får virkning fra den første dag i den tredje måned, efter at meddelelse er sket.

PROTOKOL Nr. 2

om ensartet fortolkning af konventionen og om det stående udvalg

PRÆAMBEL

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM HENVISER til artikel 75 i denne konvention,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der består en nær forbindelse mellem denne konvention, Lugano-konventionen af 1988 og de retsakter, der er nævnt i artikel 64, stk. 1, i denne konvention,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Domstolen for De Europæiske Fællesskaber har kompetence til at træffe afgørelser om fortolkningen af bestemmelserne i de retsakter, der er nævnt i artikel 64, stk. 1, i denne konvention,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at denne konvention vil indgå i fællesskabsbestemmelserne, og at Domstolen for De Europæiske Fællesskaber derfor har kompetence til at træffe afgørelser om fortolkningen af bestemmelserne i denne konvention, for så vidt angår anvendelsen heraf af retterne i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater,

SOM HAR KENDSKAB TIL de retsafgørelser, som Domstolen for De Europæiske Fællesskaber har truffet vedrørende fortolkningen af de retsakter, der er nævnt i artikel 64, stk. 1, i denne konvention, indtil tidspunktet for undertegningen af denne konvention, og til de retsafgørelser, som de kontraherende parter har truffet om Lugano-konventionen af 1988 indtil tidspunktet for undertegningen af nærværende konvention,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den samtidige revision af Lugano-konventionen af 1988 og Bruxelles-konventionen, som førte til indgåelsen af en revideret version af disse konventioner, i det væsentligste var baseret på ovennævnte retsafgørelser om Bruxelles-konventionen af 1968 og Lugano-konventionen af 1988,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den reviderede ordlyd af Bruxelles-konventionen efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden er blevet indarbejdet i forordning (EF) nr. 44/2001,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at denne reviderede ordlyd også udgjorde grundlaget for ordlyden af nærværende konvention,

SOM, idet de fuldt ud erkender retternes uafhængighed, ØNSKER at forhindre indbyrdes afvigende fortolkninger og at nå frem til så ensartet en fortolkning som muligt af bestemmelserne i denne konvention og i forordning (EF) nr. 44/2001, der i det væsentlige er optaget i denne konvention og i andre retsakter, der er nævnt i artikel 64, stk. 1, i nærværende konvention,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

1. Enhver ret, som anvender og fortolker denne konvention, skal tage behørigt hensyn til de principper, der er lagt til grund i enhver relevant afgørelse om den eller de pågældende bestemmelser eller enhver lignende bestemmelse i Lugano-konventionen af 1988 og de retsakter, der er nævnt i artikel 64, stk. 1, i denne konvention, truffet af retterne i konventionsstaterne og af Domstolen for De Europæiske Fællesskaber.

2. Den i stk. 1 fastlagte pligt finder anvendelse på retterne i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater uden at berøre de forpligtelser, som disse har over for Domstolen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet i Bruxelles den 19. oktober 2005.

Artikel 2

Enhver konventionsstat, som ikke er medlem af Det Europæiske Fællesskab, har ret til at indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen i overensstemmelse med artikel 23 i Protokollen vedrørende statutten for De Europæiske Fællesskabs Domstol i tilfælde, hvor en ret i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab henviser et spørgsmål om fortolkning af denne konvention eller af en retsakt som defineret i denne konventions artikel 64, stk. 1, til Domstolen med henblik på en præjudiciel afgørelse.

Artikel 3

1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber skal etablere et system for udveksling af oplysninger om relevante retsafgørelser truffet i henhold til denne konvention samt enhver relevant retsafgørelse i henhold til Lugano-konventionen af 1988 og de retsakter, der er nævnt i artikel 64, stk. 1, i denne konvention. Dette system skal være tilgængeligt for offentligheden og indeholde retsafgørelser truffet af retterne i sidste instans og af Domstolen for De Europæiske Fællesskaber samt særlig vigtige retsafgørelser, der er endelige, og som er truffet i medfør af denne konvention, Lugano-konventionen af 1988 og de retsakter, der er nævnt i artikel 64, stk. 1, i denne konvention. Retsafgørelserne skal klassificeres og forsynes med et sammendrag.

Systemet skal sørge for, at Kommissionen af de kompetente myndigheder i konventionsstaterne får fremsendt ovenangivne retsafgørelser, som er truffet af retterne i disse stater.

2. Et udvalg af sager af særlig interesse for konventionens korrekte anvendelse vil blive samlet af justitssekretæren ved Domstolen for De Europæiske Fællesskaber, som skal forelægge den udvalgte retspraksis på ekspertmødet i overensstemmelse med artikel 5 i denne protokol.

3. Indtil De Europæiske Fællesskaber har oprettet et system i henhold til stk. 1, skal Domstolen for De Europæiske Fællesskaber vedligeholde den ordning med udveksling af oplysninger, som er oprettet i medfør af protokol nr. 2 for Lugano-konventionen af 1988 for retsafgørelser truffet i henhold til denne konvention og Lugano-konventionen af 1988.

Artikel 4

1. Der skal nedsættes et stående udvalg bestående af repræsentanter for de kontraherende parter.
2. På en kontraherende parts anmodning skal opbevareren af nærværende konvention sammenkalde udvalget til møder med følgende formål:
 - drøftelse af forholdet mellem denne konvention og andre internationale retsakter
 - drøftelse af anvendelsen af artikel 67, herunder planlagte tiltrædelser af retsakter om særlige anliggender i overensstemmelse med artikel 67, stk. 1, og foreslået lovgivning i overensstemmelse med protokol nr. 3
 - drøftelse af nye staters tiltrædelse. Navnlig kan udvalget stille de tiltrædelsesstater, der er nævnt i artikel 70, stk. 1, litra c), spørgsmål om landets retssystem og gennemførelsen af konventionen. Udvalget kan også drøfte eventuelle tilpasninger af konventionen, som måtte være nødvendige for dens anvendelse i tiltrædelsesstaterne
 - godkendelse af nye gyldige sprogversioner i medfør af artikel 73, stk. 3, i denne konvention og de nødvendige ændringer af bilag VIII
 - drøftelse af en revision af konventionen i medfør af artikel 76
 - drøftelse af ændringer til bilag I-IV og bilag VII i medfør af artikel 77, stk. 1
 - vedtagelsen af ændringer til bilag V og VI i henhold til artikel 77, stk. 2
 - en tilbagekaldelse af forbehold og erklæringer, som er fremsat af de kontraherende parter i henhold til protokol nr. 1, og de nødvendige ændringer til bilag IX.
3. Udvalget skal fastlægge procedureregler for sit virke og sin beslutningstagning. Disse regler skal rumme mulighed for en skriftlig procedure for høring og beslutningstagning.

Artikel 5

1. Opbevareren kan, når som helst det er nødvendigt, indkalde til ekspertmøde med henblik på drøftelse af, hvordan konventionen fungerer, navnlig om udviklingen inden for retspraksis og ny lovgivning, som kan få indvirkning på anvendelsen af konventionen.
2. Mødet skal sammensættes af eksperter fra de kontraherende parter, konventionsstaterne, De Europæiske Fællesskabers Domstol og fra Den Europæiske Frihandelssammenslutning. Det skal være åbent for enhver anden ekspert, hvis tilstedeværelse findes hensigtsmæssig.
3. Problemer, der opstår i forbindelse med anvendelsen af konventionen, kan henvises til det stående udvalg, som nævnes i artikel 4 i denne protokol, med henblik på videre behandling.

PROTOKOL Nr. 3

om anvendelsen af konventionens artikel 67

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

1. Ved anvendelsen af konventionen behandles de bestemmelser, hvorved der på særlige områder fastsættes regler for retternes kompetence samt for anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser, og som er eller vil være indeholdt i retsakter fra De Europæiske Fællesskabers institutioner, på samme måde som de konventioner, der er omhandlet i artikel 67, stk. 1.

2. Hvis en bestemmelse i en retsakt fra De Europæiske Fællesskabers institutioner efter en kontraherende stats opfattelse ikke er forenelig med konventionen, overvejer de kontraherende stater omgående at ændre denne i overensstemmelse med artikel 76, dog med forbehold af den fremgangsmåde, der er indført ved protokol nr. 2.

3. Såfremt en eller flere kontraherende parter sammen indarbejder alle eller nogle af de bestemmelser, som findes i retsakter fra Det Europæiske Fællesskabs institutioner som nævnt i stk. 1, i egen lovgivning, skal disse nationale lovbestemmelser behandles på samme måde som de konventioner, der henvises til i artikel 67, stk. 1.

4. De kontraherende parter skal til opbevareren fremsende ordlyden til de i stk. 3 nævnte bestemmelser, ledsaget af en oversættelse heraf til engelsk og fransk.

BILAG I

De kompetenceregler, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i konventionen, er:

- i Bulgarien: § 4, stk. 1, nr. 2, i loven om international privatret
- i Den Tjekkiske Republik: lov nr. 91/2012 om international privatret (Zákon o mezinárodním právu soukromém), særlig artikel 6
- i Danmark: § 246, stk. 2 og 3, i civilprocesloven (Lov om rettens pleje)
- i Tyskland: § 23 i civilprocesloven (Zivilprozeßordnung)
- i Estland: artikel 86 (godsværneting) i civilprocesloven (Tsiviilkohtumenetluse seadustik), for så vidt kravet ikke har forbindelse til denne persons formuegoder; artikel 100 (krav om ophør af anvendelse af standardbetingelser) i civilprocesloven, for så vidt sagen skal anlægges ved den ret, under hvis stedlige kompetence standardbetingelsen blev anvendt
- i Grækenland: § 40 i civilprocesloven (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας)
- i Frankrig: § 14 og 15 i borgerlig lovbog (Code civil)
- i Island: § 32, stk. 4, i civilprocesloven (Lög um meðferd einkamála nr. 91/1991)
- i Irland: bestemmelserne om kompetence i medfør af en stævning forkyndt for den sagsøgte, der midlertidigt opholder sig i Irland
- i Italien: § 3 og 4 i akt nr. 218 af 31. maj 1995
- i Cypern: artikel 21 i domstolsloven, lov 14/60
- i Letland: artikel 27, stk. 3, og artikel 28, stk. 3, 5, 6 og 9, i civilprocesloven (Civilprocesa likums)
- i Litauen: artikel 783, stk. 3, artikel 787 og artikel 789, stk. 3, i civilprocesloven (Civilinio proceso kodeksas)
- i Luxembourg: § 14 og 15 i borgerlig lovbog (Code civil)
- i Ungarn: § 57 i lovdekret nr. 13 af 1979 om international privatret (a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényereju rendelet)
- i Malta: § 742, 743 og 744 i civilprocesloven — kapitel 12 (Kodici ta' Organizzazzjoni u Procedura Civili — Kap. 12) og § 549 i handelsloven — kapitel 13 (Kodici tal-kummerc — Kap. 13)
- i Norge: kapitel 4-3(2), andet led, i loven om tvister (tvisteloven)
- i Østrig: § 99 i lov om domstolskompetence (Jurisdiktionsnorm)
- i Polen: § 1103, stk. 4, i civilprocesloven (Kodeks postępowania cywilnego)
- i Portugal: § 63, stk. 1, litra b), i civilprocesloven (Código de Processo Civil), for så vidt det kan betyde anvendelse af reglerne om undtagelsesværneting, f.eks. retterne på det sted, hvor filialen, agenturet eller et andet forretningssted er beliggende (hvis det er i Portugal), når hovedsædet (beliggende i et andet land) er den sagsøgte, og artikel 10 i procesloven om arbejdsforhold (Código de Processo do Trabalho), for så vidt som det kan betyde anvendelse af reglerne om undtagelsesværneting, f.eks. retterne på

det sted, hvor sagsøger har bopæl, i sager vedrørende individuelle arbejdsaftaler, hvor arbejdstager har anlagt sag mod arbejdsgiver

- i Rumænien: artikel 165-1081 i afsnit I »Rumænske retters internationale kompetence« i bog VII »International borgerlig retspleje« i lov nr. 134/2010 om civilproces
- i Slovenien: § 48, stk. 2, i lov om international privatret og procedurer (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku) vedrørende § 47, stk. 2, i civilprocesloven (Zakon o pravdnem postopku) og § 58 i lov om international privatret og procedurer (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku) vedrørende § 59 i civilprocesloven (Zakon o pravdnem postopku)
- i Slovakiet: § 37-37e i lov nr. 97/1963 om international privatret og procedureregler i forbindelse hermed
- i Schweiz: § 4 i forbundsloven om international privatret (Gerichtsstand des Arrestortes/for du lieu du séquestre/foro del luogo del sequestro)
- i Finland: retsplejelovens kapitel 10, afsnit 18.1, stk. 1 og 2 (oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken)
- i Sverige: retsplejelovens kapitel 10, afsnit 3, stk. 1, første led (rättegångsbalken)
- i Det Forenede Kongerige:

bestemmelserne om kompetence i medfør af:

- a) en stævning forkyndt for den sagsøgte, der midlertidigt opholder sig i Det Forenede Kongerige, eller
- b) sagsøgtes besiddelse af gods i Det Forenede Kongerige eller
- c) sagsøgers udlæg eller arrest i gods, der befinder sig i Det Forenede Kongerige.

BILAG II

De retter eller kompetente myndigheder, over for hvilke de i artikel 39 omhandlede anmodninger skal fremsættes, er:

- i Belgien: »tribunal de première instance« eller »rechtbank van eerste aanleg« eller »erstinstanzliches Gericht«
- i Bulgarien: »окръжният съд«
- i Den Tjekkiske Republik: »okresní soud«
- i Danmark: »byretten«
- i Tyskland:
 - a) formanden for »Kammer des Landgerichts«
 - b) en notar i sager, hvor et officielt bekræftet dokument erklæres for eksigibelt
- i Estland: »maakohus« (amtslig domstol)
- i Grækenland: »Μονομελές Πρωτοδικείο«
- i Spanien: »Juzgado de Primera Instancia«
- i Frankrig:
 - a) »greffier en chef du tribunal de grande instance«
 - b) »président de la chambre départementale des notaires« i sager, hvor et officielt bekræftet notardokument erklæres for eksigibelt
- i Irland: »High Court«
- i Island: »héraðsdómur«
- i Italien: »corte d'appello«
- i Cypern: »Επαρχιακό Δικαστήριο« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Οικογενειακό Δικαστήριο«
- i Letland: »rajona (pilsētas) tiesa«
- i Litauen: »Lietuvos apeliacinis teismas«
- i Luxembourg: præsidenten for »tribunal d'arrondissement«

- i Ungarn: »törvényszék székhelyén működő járásbíróság«, dog i Budapest »Budai Központi Kerületi Bíróság«
- i Malta: »Prim' Awla tal-Qorti Civili« eller »Qorti tal-Magistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri taghha«, eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Registratur tal-Qorti« efter fremsendelse fra »Ministru responsabbli għall-Gustizzja«
- i Nederlandene: »voorzieningenrechter van de rechtbank«
- i Norge: »tingrett«
- i Østrig: »Bezirksgericht«
- i Polen: »sąd okręgowy«
- i Portugal: »instâncias centrais de competência especializada cível, instâncias locais, secção competência genérica« eller »secção cível«, hvis sidstnævnte findes, i »tribunais de comarca«. I tilfælde af underholdspligt over for børn (under 18 år eller ældre) og i tilfælde af underholdspligt mellem ægtefæller »secções de família e menores das instâncias centrais« eller, hvis sådanne ikke findes, »secções de competência genérica« eller »secção cível«, hvis sidstnævnte findes, i »instâncias locais«. For så vidt angår øvrig underholdspligt, der er opstået som følge af andre familieforbindelser eller andet slægtskab eller svogerskab, »secções de competência genérica« eller »secção cível«, hvis sidstnævnte findes, i »instâncias locais«
- i Rumænien: »Tribunal«
- i Slovenien: »okrožno sodišče«
- i Slovakiet: »okresný súd«
- i Schweiz: »kantonaes Vollstreckungsgericht«/»tribunal cantonal de l'exécution«/»giudice cantonale dell'esecuzione«
 - a) såfremt der er tale om retsafgørelser vedrørende opfyldelse af pengekrav »juge de la mainlevée/Rechtsoeffnungsrichter/giudice competente a pronunciare sul rigetto dell' opposizione«, efter proceduren i § 80 og 81 i loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite/Bundesgesetz ueber Schuldbetreibung und Konkurs/legge federale sulla esecuzione e sul fallimento
 - b) såfremt der er tale om retsafgørelser, der ikke vedrører opfyldelse af pengekrav »juge cantonal d'exequatur«/compétent/zustaendiger«/kantonaes Vollstreckungsrichter«/»giudice cantonale«/compétente a pronunciare l'exequatur
- i Finland: »käräjäoikeus/tingsrätt«
- i Sverige: »tingsrätt«
- i Det Forenede Kongerige:
 - a) i England og Wales: »High Court of Justice« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Family Court« ved fremsendelse gennem »Secretary of State«
 - b) i Skotland: »Court of Session« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Sheriff Court« ved fremsendelse gennem »Scottish Ministers«
 - c) i Nordirland: »High Court of Justice« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, »Magistrates' Court« ved fremsendelse gennem »Secretary of State«
 - d) i Gibraltar: »Supreme Court of Gibraltar« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, »Magistrates' Court« ved fremsendelse gennem »Attorney General of Gibraltar«.

BILAG III

De retter, til hvilke der kan indgives appel efter konventionens artikel 43, stk. 2, er:

- i Belgien:
 - a) »tribunal de première instance«/»rechtbank van eerste aanleg«/»erstinstanzliches Gericht«, hvis afgørelsen appelleres af den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse
 - b) »cour d'appel«/»hof van beroep«, hvis afgørelsen appelleres af den, der har fremsat anmodningen
- i Bulgarien: »Апелативен съд — София«

- i Den Tjekkiske Republik: »okresní soud«
- i Danmark: »landsretten«
- i Tyskland: »Oberlandesgericht«
- i Estland: »ringkonnakohus«
- i Grækenland: »Εφετείο«
- i Spanien: »Juzgado de Primera Instancia«, som afsagde den afgørelse, der gøres indsigelse mod, for at »Audiencia Provincial« kan udtale sig om appellen
- i Frankrig:
 - a) »cour d'appel« ved afgørelser om at imødekomme anmodningen
 - b) præsidenten for »tribunal de grande instance« ved afgørelser om at afvise anmodningen
- i Irland: »High Court«
- i Island: »héraðsdómur«
- i Italien: »corte d'appello«
- i Cypern: »Επαρχιακό Δικαστήριο« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Οικογενειακό Δικαστήριο«
- i Letland: »Apgabaltiesa« ved fremsendelse gennem »rajona (pilsētas) tiesa«
- i Litauen: »Lietuvos apeliacinis teismas«
- i Luxembourg: »Cour supérieure de justice« som appelinstans i borgerlige sager
- i Ungarn: »törvényszék székhelyén működő járásbíróság«, dog i Budapest »Budai Központi Kerületi Bíróság«; appellen påkendes af »törvényszék« (i Budapest »Fővárosi Törvényszék«)
- i Malta: »Qorti ta' l-Appell« efter appelproceduren i »Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili — Kap. 12« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt truffet af »rikors ġuramentat« for »Prim'Awla tal-Qorti Ċivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha«
- i Nederlandene: »rechtbank«
- i Norge: »lagmannsrett«
- i Østrig: »Landesgericht« ved fremsendelse gennem »Bezirksgericht«
- i Polen: »sąd apelacyjny« ved fremsendelse gennem »sąd okręgowy«
- i Portugal: »Tribunal da Relação« er den kompetente domstol. Appel iværksættes ifølge gældende national lovgivning ved indgivelse af et appelskrift til den domstol, hvis afgørelse appelleres
- i Rumænien: »Curte de Apel«
- i Slovenien: »okrožno sodišče«
- i Slovakiet: appelretten ved fremsendelse gennem den distriktsdomstol, hvis afgørelse appelleres
- i Schweiz: »den højeste kantonale domstol«
- i Finland: »hovioikeus/hovrätt«
- i Sverige: »tingsrätt«
- i Det Forenede Kongerige:
 - a) i England og Wales: »High Court of Justice« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Family Court«
 - b) i Skotland: »Court of Session« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, »Sheriff Court«
 - c) i Nordirland: »High Court of Justice« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, »Magistrates' Court«
 - d) i Gibraltar: »Supreme Court of Gibraltar« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, »Magistrates' Court«.

BILAG IV

Afgørelser i appelsager kan i henhold til artikel 44 i konventionen anfægtes:

- i Belgien, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg og Nederlandene: ved kassationsappel

- i Bulgarien: »обжалване пред Върховния касационен съд«
- i Den Tjekkiske Republik: »dovolání«, »žaloba na obnovu řízení« og »žaloba pro zmatečnost«
- i Danmark: ved appel til »Højesteret« efter tilladelse fra »Procesbevillingsnævnet«
- i Tyskland: »Rechtsbeschwerde«
- i Estland: »kassatsioonkaebus«
- i Irland: appel vedrørende retlige spørgsmål til »Court of Appeal«
- i Island: ved appel til »Hæstiréttur«
- i Cypern: ved appel til højesteret
- i Letland: appel til »Augstākā tiesa« via »Apgabaltiesa«
- i Litauen: ved appel til »Lietuvos Aukščiausiasis Teismas«
- i Ungarn: »felülvizsgálati kérelem«
- i Malta: ingen yderligere appel til en anden ret; i forbindelse med en retsafgørelse om underholdspligt ved »Qorti ta' l-Appell« efter proceduren for appel i »kodici ta' Organizzazzjoni u Procedura Civili — Kap. 12«
- i Norge: ved appel til »Høyesterett«
- i Østrig: ved »Revisionsrekurs«
- i Polen: ved »skarga kasacyjna«
- i Portugal: ved appel vedrørende et retligt spørgsmål
- i Rumænien: »recursul«
- i Slovenien: ved appel til »Vrhovno sodišče Republike Slovenije«
- i Slovakiet: ved »dovolanie«
- i Schweiz: ved »recours devant le Tribunal fédéral«/»Beschwerde beim Bundesgericht«/»ricorso davanti al Tribunale federale«
- i Finland: ved appel til »korkein oikeus/högsta domstolen«
- i Sverige: appel til »hovrätt« eller »Högsta domstolen«
- i Det Forenede Kongerige: ved én enkelt appel vedrørende et retligt spørgsmål.

BILAG V

Attest vedrørende retsafgørelser og retsforlig som omhandlet i artikel 54 og 58 i konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

1. Domsstat
2. Ret eller kompetent myndighed, der har udstedt attesten
 - 2.1. Navn
 - 2.2. Adresse
 - 2.3. Tlf. /fax/e-post
3. Ret, der har truffet retsafgørelsen/for hvilken retsforliget er indgået^{*)}
 - 3.1. Rettens art
 - 3.2. Rettens hjemsted
4. Retsafgørelsen/retsforliget^{*)}
 - 4.1. Dato
 - 4.2. Journalnummer
 - 4.3. Retsafgørelsens/retsforligets parter^{*)}
 - 4.3.1. Sagsøger(e)s navn(e)
 - 4.3.2. Sagsøgte(s) navn(e)
 - 4.3.3. Eventuelle andre parter navn(e)

- 4.4. Dato for forkyndelse af det indledende processkrift i sagen, såfremt retsafgørelsen blev truffet over for en udebleven sagsøgt
- 4.5. Domskonklusionen/retsforliget er vedlagt denne attest^{*)}
5. Navn på parter, som har haft fri proces

Retsafgørelsen/retsforliget er eksigibel(t) i domsstaten (konventionens artikel 38 og 58) over for: ^{*)}

Navn

Udfærdiget i ..., den ...

Underskrift og/eller stempel ...

^{*)} Det ikke relevante overstreges.

BILAG VI

Attest vedrørende officielt bekræftede dokumenter som omhandlet i artikel 57, stk. 4, i konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

1. Udstedelsesstaten
2. Kompetent myndighed, der har udstedt attesten
 - 2.1. Navn
 - 2.2. Adresse
 - 2.3. Tlf. /fax/e-post
3. Myndighed, der har bekræftet dokumentet
 - 3.1.1. Myndighedens navn og betegnelse
 - 3.1.2. Myndighedens hjemsted
 - 3.1. Myndighed, der har været involveret i udstedelsen af det officielt bekræftede dokument (hvis relevant)
 - 3.2. Myndighed, der har registreret det officielt bekræftede dokument (hvis relevant)
 - 3.2.1. Myndighedens art
 - 3.2.2. Myndighedens hjemsted
4. Det officielt bekræftede dokument
 - 4.1. Beskrivelse af dokumentet
 - 4.2. Dato
 - 4.2.1 For dokumentets udstedelse
 - 4.2.1. For dokumentets registrering (hvis anden dato)
 - 4.3. Journalnummer
 - 4.4. Dokumentets parter
 - 4.4.1. Kreditors navn
 - 4.4.2. Debitors navn
5. Den eksigible forpligtelse fremgår af den ekstraktudskrift, som er vedlagt denne attest.

Det officielt bekræftede dokument er eksigibelt over for debitor i udstedelsesstaten (konventionens artikel 57, stk. 1).

Udfærdiget i ..., den ...

Underskrift og/eller stempel ...

BILAG VII

De konventioner, der erstattes i henhold til artikel 65 i konventionen, er navnlig følgende:

- Traktaten mellem Schweiz og Spanien om Gensidig Fuldbyrkelse af Domme i Civile og Kommercielle Sager, undertegnet i Madrid den 19. november 1896
- Konventionen mellem Den Tjekkoslovakiske Republik og Schweiz om anerkendelse og fuldbyrkelse af retsafgørelser med tillægsprotokol, undertegnet i Bern den 21. december 1926
- Konventionen mellem Schweiz og Det Tyske Rige om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Retsafgørelser og Voldgiftskendelser, undertegnet i Bern den 2. november 1929
- Konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Domme, undertegnet i København den 16. marts 1932
- Konventionen mellem Schweiz og Italien om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Retsafgørelser, undertegnet i Rom den 3. januar 1933
- Konventionen mellem Sverige og Schweiz om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Retsafgørelser og Voldgiftskendelser, undertegnet i Stockholm den 15. januar 1936
- Konventionen mellem Schweiz og Belgien om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Retsafgørelser og Voldgiftskendelser, undertegnet i Bern den 29. april 1959
- Konventionen mellem Østrig og Schweiz om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Retsafgørelser, undertegnet i Bern den 16. december 1960
- Konventionen mellem Norge og Det Forenede Kongerige om Gensidig Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Domme i Civile Sager, undertegnet i London den 12. juni 1961
- Konventionen mellem Norge og Forbundsrepublikken Tyskland om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Domme og Eksigible Dokumenter i Civile og Kommercielle Sager, undertegnet i Oslo den 17. juni 1977
- Konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Afgørelser om Privatretlige Krav, undertegnet i København den 11. oktober 1977 og
- Konventionen mellem Norge og Østrig om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Retsafgørelser i Civile Sager, undertegnet i Wien den 21. maj 1984.

BILAG VIII

De sprog, der henvises til i konventionens artikel 79, er: bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, islandsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk.

BILAG IX

De stater og regler, der henvises til i artikel II i protokol nr. 1, er følgende:

- i Kroatien: artikel 211 i civilprocesloven (Zakon o parničnom postupku)
- Tyskland: § 68, 72, 73 og 74 i civilprocesloven (Zivilprozessordnung) vedrørende procesunderretning
- Estland: § 214, stk. 3 og 4, og § 216 i civilprocesloven (tsiviilkohtumenetluse seadustik) vedrørende procesunderretning
- i Letland: artikel 75, 78, 79, 80 og 81 i civilprocesloven (Civilprocesa likums) vedrørende procesunderretning
- Litauen: artikel 47 i civilprocesloven (Civilinio proceso kodeksas)

- Ungarn: artikel 58, 59 og 60 i civilprocesloven (Polgári perrendtartás) vedrørende procesunderretning
- Østrig: § 21 civilprocesloven (Zivilprozessordnung) vedrørende procesunderretning
- Polen: artikel 84 og 85 i civilprocesloven (Kodeks postępowania cywilnego) vedrørende procesunderretning (przypozwanie)
- Slovenien: artikel 204 i civilprocesloven (Zakon o pravdnem postopku) vedrørende procesunderretning.

*) Som berigtiget ved berigtigelsesprotokol af 16. januar 2013, EU-tidende 2014, nr. L 18, side 72.

**) Som ændret ved berigtigelsesprotokol af 20. oktober 2011, EU-tidende 2014, nr. L 18, side 70, og depositarmeddelelse af 11. april 2016 og 27. maj 2016, EU-tidende 2017, nr. L 57, side 63, jf. bekendtgørelse nr. 1246 af 30. oktober 2018 om gennemførelse af Kommissionens delegerede forordning om indsættelse af et nyt bilag I og II i den omarbejdede Bruxelles I-forordning og af ændringer til bilag til Luganokonventionen.

Bilag 4**Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt^{*)**)}**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), og artikel 67, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesskabet har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at indføre et sådant område skal Fællesskabet bl.a. vedtage foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål, der har grænseoverskridende virkninger, i det omfang de er nødvendige for det indre markeds funktion.

(2) I henhold til traktatens artikel 65, litra b), skal disse foranstaltninger bl.a. omfatte foranstaltninger, der fremmer foreneligheden mellem medlemsstaternes gældende regler om lovvalg og konflikter om stedlig kompetence.

(3) I den forbindelse har Fællesskabet bl.a. allerede vedtaget Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område³⁾, Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område⁴⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område⁵⁾, Rådets direktiv 2003/8/EF af 27. januar 2003 om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art⁶⁾, Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældreansvar⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdesdokument for ubestridte krav⁸⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter)⁹⁾.

(4) Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 opfordrede Rådet og Kommissionen til at udarbejde særlige fælles procedureregler for forenklet og hurtig afgørelse af grænseoverskridende tvister vedrørende bl.a. underholdsbidrag. Det anbefalede også at afskaffe de mellemliggende procedurer, der kræves for at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse i den anmodede stat af retsafgørelser afsagt i en anden medlemsstat, navnlig retsafgørelser om underholdsbidrag.

(5) Kommissionens og Rådets fælles program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område¹⁰⁾ blev vedtaget den 30. november 2000. Dette program omfatter afskaffelse af eksekvaturproceduren for underholdsbidrag for at give bidragsberettigede mere effektive midler til at sikre deres rettigheder.

(6) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. og 5. november 2004 i Bruxelles et nyt program med titlen »Haagprogrammet: styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union« (i det følgende benævnt »Haagprogrammet«)¹¹⁾.

(7) Rådet vedtog på samlingen den 2. og 3. juni 2005 en handlingsplan for Rådet og Kommissionen¹²⁾, der udmønter Haagprogrammet i konkrete handlinger, og som nævner behovet for at vedtage forslag vedrørende underholdspligt.

(8) På Haagerkonferencen om International Privatrete deltog Fællesskabet og dets medlemsstater i de forhandlinger, der den 23. november 2007 førte til vedtagelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag (i det følgende benævnt »Haagerkonventionen af 2007«) og protokollen om, hvilken lov der skal anvendes på underholdspligt (i det følgende benævnt »Haagerprotokollen af 2007«). Der skal derfor tages hensyn til disse to instrumenter i denne forordning.

(9) Bidragsberettigede bør have mulighed for i en medlemsstat let at få truffet en retsafgørelse, der automatisk bliver eksigibel i en anden medlemsstat uden nogen andre formaliteter.

(10) For at nå dette mål er det hensigtsmæssigt at samle bestemmelserne om kompetence, lovvalg, anerkendelse og eksigibilitet, fuldbyrdelse, retshjælp og samarbejde mellem centralmyndigheder vedrørende underholdspligt i ét EF-instrument.

(11) Forordningen bør finde anvendelse på alle underholdsbidrag, der følger af familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab, for at sikre ens behandling af alle bidragsberettigede. I forbindelse med denne forordning bør begrebet »underholdspligt« undergives selvstændig fortolkning.

(12) For at tage hensyn til de forskellige måder, hvorpå spørgsmål om underholdspligt løses i medlemsstaterne, bør denne forordning anvendes på domstolsafgørelser såvel som på afgørelser truffet af administrative myndigheder, forudsat at disse myndigheder garanterer navnlig upartiskhed og parternes ret til at blive hørt. Disse myndigheder bør derfor anvende alle denne forordnings bestemmelser.

(13) Af ovennævnte grunde bør denne forordning også sikre anerkendelse og fuldbyrdelse af retsforlig og officielt bekræftede dokumenter, uden at dette berører den ret, som hver af parterne i et sådant retsforlig eller dokument har til at anfægte forliget eller dokumentet ved en domstol i den medlemsstat, som forliget eller dokumentet stammer fra.

(14) Det bør fastsættes i denne forordning, at udtrykket »bidragsberettiget« i forbindelse med en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en retsafgørelse om underholdspligt omfatter offentlige organer, der har ret til at træde i stedet for en person, som har krav på underholdsbidrag, eller til at kræve tilbagebetaling af underholdsydelser, der er udbetalt til den bidragsberettigede. Når et offentligt organ handler i denne egenskab, bør det have ret til de samme tjenester og den samme retshjælp som en bidragsberettiget.

(15) For at varetage de bidragsberettigedes interesser og af hensyn til retsplejen i Den Europæiske Union bør kompetencereglerne, som de følger af forordning (EF) nr. 44/2001, tilpasses. Det forhold, at sagsøger har sit sædvanlige opholdssted i et tredjeland, bør ikke længere udgøre en grund til at udelukke anvendelse af fællesskabskompetencereglerne, og der bør ikke længere kunne henvises til nationale kompetenceregler. Det bør derfor fastsættes i denne forordning, i hvilke tilfælde en medlemsstats ret kan udøve en subsidiær kompetence.

(16) Navnlig med henblik på at afhjælpe situationer, hvor der ikke er adgang til domstolsprøvelse, bør der også i denne forordning åbnes mulighed for forum necessitatis, så retten i en medlemsstat i undtagelsestilfælde kan behandle en tvist, der er nært knyttet til et tredjeland. Et sådant undtagelsestilfælde kan foreligge, når det viser sig umuligt at føre sagen i det berørte tredjeland, f.eks. på grund af borgerkrig, eller når

det ikke med rimelighed kan forventes af sagsøger, at denne anlægger eller fører en sag i dette land. Kompetence baseret på forum necessitatis bør imidlertid kun udøves, hvis tvisten har tilstrækkelig tilknytning til den medlemsstat, hvis ret behandler sagen, f.eks. en af parternes nationalitet.

(17) En supplerende kompetenceregulering bør fastsætte, at den bidragspligtige, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, kun kan anlægge sag for at få ændret en gældende retsafgørelse om underholdsbidrag eller opnå en ny retsafgørelse i den stat, hvor den bidragsberettigede havde sit sædvanlige opholdssted, da retsafgørelsen blev truffet, og hvor vedkommende fortsat har sit sædvanlige opholdssted. For at sikre sammenhæng mellem Haagerkonventionen af 2007 og denne forordning bør denne regel også finde anvendelse på retsafgørelser truffet i et tredjeland, der er part i nævnte konvention, for så vidt konventionen er i kraft mellem det pågældende land og Fællesskabet og omfatter samme underholdspligt i det pågældende land og i Fællesskabet.

(18) Det bør fastsættes, at i denne forordning erstattes begrebet »nationalitet« i Irland med begrebet »domicil«, hvilket også vil være tilfældet i Det Forenede Kongerige, såfremt denne forordning kommer til at finde anvendelse i denne medlemsstat i henhold til artikel 4 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskab.

(19) For at øge retssikkerheden, forudsigeligheden og parternes autonomi bør denne forordning give parterne mulighed for i fællesskab at vælge den kompetente ret ud fra bestemte tilknytningsfaktorer. For at sikre beskyttelse af den svage part bør der ikke kunne vælges værneting i forbindelse med underholdspligt over for børn under 18 år.

(20) Det bør fastsættes i denne forordning, at for de medlemsstater, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007, er det denne protokols bestemmelser om lovvalg, der finder anvendelse. Der bør derfor indsættes en bestemmelse, som henviser til protokollen. Haagerprotokollen af 2007 vil blive indgået af Fællesskabet så betids, at denne forordning kan anvendes. For det tilfælde, at Haagerprotokollen af 2007 ikke vil finde anvendelse på alle medlemsstaterne, bør der med hensyn til anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser sondres mellem de medlemsstater, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007, og dem, der ikke er det.

(21) Det bør i forbindelse med denne forordning præciseres, at disse lovvalgsregler kun bestemmer den lov, der finder anvendelse på underholdspligt, men ikke fastsætter, hvilken lov der skal anvendes til at fastslå de familieforhold, der ligger til grund for underholdspligten. Familieforhold skal fortsat fastslås i henhold til medlemsstaternes nationale lovgivning, herunder deres internationalprivatretnlige regler.

(22) For at sikre en hurtig og effektiv inddrivelse af et underholdsbidrag og forhindre forhalende handlinger bør retsafgørelser om underholdspligt, som træffes i en medlemsstat, i princippet være foreløbigt eksekutive. Det bør derfor fastsættes i denne forordning, at retten i domsstaten skal kunne erklære retsafgørelsen for foreløbigt eksekutiv, selv om en retsafgørelse i henhold til national lov ikke er eksekutiv som følge af loven, og selv om retsafgørelsen er appelleret eller kan appelleres i henhold til national lov.

(23) For at begrænse udgifterne til de sager, der er omfattet af denne forordning, vil det være hensigtsmæssigt at gøre størst mulig brug af moderne kommunikationsteknologi, især under afhøring af parterne.

(24) De garantier, som anvendelsen af lovvalgsreglerne giver, bør gøre det berettiget, at retsafgørelser om underholdspligt, som træffes i en medlemsstat, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007, anerkendes og er eksekutive i alle de andre medlemsstater, uden at der kræves nogen yderligere procedure, og uden at der udøves nogen form for kontrol med sagens realitet i fuldbyrdelsesstaten.

(25) Anerkendelse i en medlemsstat af en retsafgørelse om underholdspligt har som eneste formål at sikre inddrivelse af det underholdsbidrag, der er fastsat i retsafgørelsen. Anerkendelsen indebærer ikke, at den medlemsstat anerkender det familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab, der ligger til grund for den underholdspligt, som har givet anledning til retsafgørelsen.

(26) For de retsafgørelser, der træffes i en medlemsstat, som ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007, bør der i denne forordning fastsættes en procedure for anerkendelse og afgørelse om eksigibilitet. Denne procedure bør bygge på den procedure og de grunde til afslag på anerkendelse, der er fastsat i forordning (EF) nr. 44/2001. For at fremme sagen og gøre det muligt for den bidragsberettigede hurtigt at inddrive sit bidrag, bør det pålægges den ret, der behandler sagen, at træffe sin afgørelse inden for en bestemt frist, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder.

(27) Formaliteter i forbindelse med fuldbyrdelsen, der øger omkostningerne for den bidragsberettigede, bør ligeledes begrænses mest muligt. Det bør derfor fastsættes i denne forordning, at den bidragsberettigede ikke er forpligtet til at have en postadresse eller en befuldmægtiget i fuldbyrdelsesstaten, uden at dette i øvrigt foregriber medlemsstaternes interne organisation med hensyn til fuldbyrdelsesprocedurerne.

(28) For at begrænse udgifterne til fuldbyrdelsesprocedurer bør der ikke kræves oversættelse, medmindre fuldbyrdelsen anfægtes, og med forbehold af de regler, der gælder for forkyndelse af dokumenter.

(29) For at sikre, at kravet om en retfærdig rettergang overholdes, bør det fastsættes i denne forordning, at en sagsøgt, der ikke har givet møde for retten i domsstaten, når denne er en medlemsstat, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007, i forbindelse med fuldbyrdelsen af retsafgørelsen mod ham har ret til at anmode om en fornyet prøvelse heraf. Sagsøgte bør imidlertid anmode om denne fornyede prøvelse inden for en bestemt frist, der bør løbe senest fra den dag, hvor der — under fuldbyrdelsesproceduren — for første gang blev lagt beslag på hans aktiver, helt eller delvist. Denne ret til fornyet prøvelse bør være et ekstraordinært retsmiddel, som den udeblevne sagsøgte har, og som ikke berører en anden ekstraordinær klageadgang, der er fastsat i domsstatens lovgivning, forudsat at denne klageadgang ikke er uforenelig med retten til fornyet prøvelse i henhold til denne forordning.

(30) Med henblik på at fremskynde fuldbyrdelsen i en anden medlemsstat af en retsafgørelse truffet i en medlemsstat, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007, bør der være en begrænsning af de grunde til afslag på eller suspension af fuldbyrdelsen, som den bidragspligtige kan gøre gældende under henvisning til underholdsbidragets grænseoverskridende karakter. Denne begrænsning bør ikke berøre de grunde til afslag eller suspension i den nationale ret, som ikke er uforenelige med de grunde, der er nævnt i denne forordning, f.eks. at den bidragspligtige har betalt gælden på tidspunktet for fuldbyrdelsen, eller at visse aktiver er beskyttet mod udlæg.

(31) For at lette grænseoverskridende inddrivelse af underholdsbidrag bør der indføres en ordning for samarbejde mellem centralmyndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne. Disse myndigheder bør bistå de bidragsberettigede og de bidragspligtige med at gøre deres rettigheder gældende i en anden medlemsstat ved at indgive anmodninger om anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af eksisterende retsafgørelser, om ændring af sådanne retsafgørelser eller om at få truffet en retsafgørelse. De bør ligeledes udveksle oplysninger for at lokalisere de bidragspligtige og bidragsberettigede og identificere deres indkomst og formue efter behov. Endelig bør de samarbejde ved at udveksle generelle oplysninger og fremme samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i deres medlemsstat.

(32) En centralmyndighed, der udpeges i henhold til denne forordning, bør selv dække sine udgifter undtagen i særlige tilfælde, og den bør yde bistand til alle med opholdssted i dens medlemsstat, der anmoder om det. Kriteriet for at fastslå en persons ret til at anmode en centralmyndighed om bistand bør være min-

dre strengt end det kriterium for tilknytning gennem »sædvanligt opholdssted«, der anvendes andre steder i denne forordning. Kriteriet »opholdssted« bør dog udelukke, at den pågældende blot er til stede.

(33) For at kunne yde fuld bistand til de bidragsberettigede og bidragspligtige og lette grænseoverskridende inddrivelse af underholdsbidrag mest muligt bør centralmyndighederne kunne få adgang til visse personoplysninger. Denne forordning bør derfor pålægge medlemsstaterne at sørge for, at deres centralmyndigheder får adgang til sådanne oplysninger hos de offentlige myndigheder eller administrationer, der ligger inde med de pågældende oplysninger som led i deres sædvanlige aktiviteter. Det bør dog overlades til de enkelte medlemsstater at beslutte, hvordan denne adgang skal gives. En medlemsstat bør således kunne udpege de offentlige myndigheder eller administrationer, der skal udlevere oplysningerne til centralmyndigheden i overensstemmelse med denne forordning, herunder i givet fald offentlige myndigheder eller administrationer, der allerede er udpeget i forbindelse med andre ordninger for adgang til oplysninger. Når en medlemsstat udpeger offentlige myndigheder eller administrationer, bør den sørge for, at dens centralmyndighed har adgang til de ønskede oplysninger, som disse ligger inde med, i overensstemmelse med denne forordning. En medlemsstat bør også kunne tillade sin centralmyndighed at få adgang til de ønskede oplysninger hos enhver anden juridisk person, der ligger inde med dem og er ansvarlig for deres behandling.

(34) I forbindelse med adgang til samt anvendelse og videresendelse af personoplysninger er det nødvendigt at overholde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹³⁾ som gennemført i medlemsstaternes nationale lovgivning.

(35) Der bør fastsættes specifikke betingelser for adgang til samt anvendelse og videresendelse af personoplysninger med henblik på anvendelsen af denne forordning. I den forbindelse er der taget hensyn til udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse¹⁴⁾. Den registrerede bør underrettes i overensstemmelse med den nationale lovgivning. Der bør imidlertid hjemles mulighed for at udsætte denne underretning for at forhindre, at den bidragspligtige flytter sine aktiver og dermed vanskeliggør inddrivelsen af underholdsbidraget.

(36) Under hensyn til sagsomkostningerne bør der fastsættes en meget gunstig ordning for retshjælp, sådan at udgifterne til sager vedrørende underholdspligt over for børn under 21 år, der anlægges via centralmyndighederne, dækkes fuldt ud. De gældende regler om retshjælp i Den Europæiske Union i henhold til direktiv 2003/8/EF bør derfor suppleres med specifikke regler, der således indfører en særordning for retshjælp i forbindelse med underholdspligt. Den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat bør i den forbindelse undtagelsesvis kunne inddrive omkostningerne hos en sagsøger, der har modtaget gratis retshjælp, og som har tabt en retssag, for så vidt dennes økonomiske situation tillader det. Dette er bl.a. tilfældet, når en formuende person har handlet i ond tro.

(37) Hvad angår anden underholdspligt end den, der er nævnt i foregående betragtning, bør alle parter endvidere sikres samme behandling i henseende til retshjælp på tidspunktet for fuldbyrdelsen af en retsafgørelse i en anden medlemsstat. Denne forordnings bestemmelser om retshjælpens kontinuitet bør således forstås på den måde, at der ligeledes ydes retshjælp til en part, som ikke modtog retshjælp under sagen med henblik på en ny eller ændret retsafgørelse i domsstaten, men som herefter modtog retshjælp i samme stat i forbindelse med en anmodning om fuldbyrdelse af retsafgørelsen. Ligeledes bør en part, hvis sag er blevet behandlet uden omkostninger af en administrativ myndighed som nævnt i bilag X i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, nyde godt af den mest fordelagtige retshjælp eller den mest omfattende fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger på betingelse af, at han ville have været omfattet heraf i den medlemsstat, hvor afgørelsen blev truffet.

(38) For at begrænse udgifterne til oversættelse af dokumentation bør den ret, hvor sagen er anlagt, kun kræve oversættelse af denne dokumentation, når en oversættelse er nødvendig, uden at dette dog anfægter retten til et forsvar og reglerne for forkyndelse af dokumenter.

(39) For at lette denne forordnings anvendelse bør alle medlemsstaterne have pligt til at tilsende Kommissionen navne og kontaktoplysninger på deres centralmyndigheder og andre oplysninger. Disse oplysninger bør stilles til rådighed for relevante fagkredse og offentligheden ved offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende eller elektronisk på det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der er oprettet ved beslutning 2001/470/EF. Anvendelsen af de i denne forordning omhandlede formularer bør desuden lette og fremskynde kommunikationen mellem centralmyndigheder og gøre det muligt at indgive anmodninger elektronisk.

(40) Forholdet mellem denne forordning og de bilaterale eller multilaterale konventioner og aftaler om underholdspligt, som medlemsstaterne er parter i, bør præciseres. Det bør i den forbindelse fastsættes, at de medlemsstater, der er parter i den nordiske konvention af 23. marts 1962 mellem Sverige, Danmark, Finland, Island og Norge om inddrivelse af underholdsbidrag, kan fortsætte med at anvende denne, da den indeholder regler om anerkendelse og fuldbyrdelse, der er mere gunstige end denne forordnings bestemmelser. For så vidt angår indgåelsen af fremtidige bilaterale aftaler om underholdspligt med tredjelande bør de procedurer og betingelser, ifølge hvilke medlemsstaterne vil blive bemyndiget til på deres egne vegne at forhandle sådanne aftaler, fastsættes under drøftelserne om et kommissionsforslag om dette emne.

(41) Ved beregningen af de tidsfrister, der er fastsat i nærværende forordning, finder Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter¹⁵⁾ anvendelse.

(42) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør træffes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁶⁾.

(43) Kommissionen bør navnlig bemyndiges til at vedtage alle ændringer af formularerne i denne forordning efter høringsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF. Ved opstillingen af listen over de administrative myndigheder, der er omfattet af denne forordning, samt listen over de myndigheder, der er kompetente med hensyn til attestation af ret til retshjælp, bør Kommissionen bemyndiges til at handle i henhold til forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.

(44) Denne forordning bør ændre forordning (EF) nr. 44/2001, idet den bør træde i stedet for de bestemmelser i denne forordning, der finder anvendelse på underholdspligt. Med forbehold af nærværende forordnings overgangsbestemmelser bør medlemsstaterne for så vidt angår underholdspligt anvende nærværende forordnings bestemmelser om kompetence, anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om retshjælp i stedet for de tilsvarende bestemmelser i forordning (EF) nr. 44/2001 fra datoen for nærværende forordnings anvendelse.

(45) Målene for denne forordning, nemlig at indføre en række foranstaltninger, der muliggør en effektiv inddrivelse af underholdsbidrag i grænseoverskridende situationer og dermed letter den frie bevægelighed for personer i Den Europæiske Union, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af denne forordnings omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(46) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.

(47) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige. Dette berører dog ikke Det Forenede Kongeriges mulighed for efter vedtagelsen at meddele, at det ønsker at acceptere denne forordning i medfør af artikel 4 i nævnte protokol.

(48) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark, hvilket dog ikke berører Danmarks mulighed for at anvende indholdet af de ændringer, der her er foretaget i forordning (EF) nr. 44/2001, jf. artikel 3 i aftalen af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område¹⁷⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på underholdspligt, der udspringer af et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab.
2. I denne forordning forstås ved »medlemsstat« de medlemsstater, som denne forordning finder anvendelse på.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) »retsafgørelse«: en retsafgørelse vedrørende underholdspligt truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan den betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten. I kapitel VII og VIII forstås ved »retsafgørelse« også en retsafgørelse om underholdspligt truffet i et tredjeland
- 2) »retsforlig«: et forlig vedrørende underholdspligt, der er godkendt af en ret eller indgået for en ret under en retssag
- 3) »officielt bekræftet dokument«:
 - a) et dokument vedrørende underholdspligt, der er udstedt eller registreret som et officielt bekræftet dokument i domsstaten, hvor den officielle bekræftelse
 - i) vedrører underskriften og dokumentets indhold og
 - ii) er foretaget af en offentlig myndighed eller et andet organ, som er bemyndiget hertil, eller
 - b) en aftale om underholdspligt, som er indgået for en administrativ myndighed i domsstaten, eller som er bekræftet af en sådan myndighed

- 4) »domsstaten«: den medlemsstat, hvori retsafgørelsen er truffet, retsforliget er godkendt eller indgået, eller det officielt bekræftede dokument er udstedt
- 5) »fuldbyrdsstaten«: den medlemsstat, hvori retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument søges fuldbyrdet
- 6) »den anmodende medlemsstat«: den medlemsstat, hvis centralmyndighed fremsender en anmodning i medfør af kapitel VII
- 7) »den anmodede medlemsstat«: den medlemsstat, hvis centralmyndighed modtager en anmodning i medfør af kapitel VII
- 8) »stat, som er part i Haagerkonventionen af 2007«: en kontraherende part i Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer (i det følgende benævnt »Haagerkonventionen af 2007«), for så vidt denne konvention finder anvendelse mellem Fællesskabet og denne stat
- 9) »retten i domsstaten«: den ret, der har truffet den retsafgørelse, der skal fuldbyrdes
- 10) »den bidragsberettigede«: enhver fysisk person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag
- 11) »den bidragspligtige«: enhver fysisk person, der er pligtig eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag.

2. I denne forordning omfatter begrebet »ret« også administrative myndigheder i medlemsstaterne med kompetence i sager vedrørende underholdspligt, såfremt sådanne myndigheder giver garantier med hensyn til upartiskhed og parternes ret til at blive hørt, og deres retsafgørelser i henhold til loven i den medlemsstat, hvor de er etableret,

i) kan gøres til genstand for anke eller fornyet prøvelse ved en judiciel myndighed og

i) har samme retskraft og -virkning som en retsafgørelse truffet af en judiciel myndighed i samme sag.

Disse administrative myndigheder opføres på listen i bilag X. Dette bilag udarbejdes og ændres efter forvaltningsproceduren i artikel 73, stk. 2, på anmodning af den medlemsstat, hvor den berørte administrative myndighed er etableret.

3. I artikel 3, 4 og 6 erstatter ordet »domicil« ordet »nationalitet« i de medlemsstater, der anvender dette begreb som en tilknytningsfaktor i familieanliggender.

I artikel 6 anses de parter, der har deres »domicil« i forskellige territoriale enheder i samme medlemsstat, for at have deres fælles »domicil« i denne medlemsstat.

KAPITEL II

KOMPETENCE

Artikel 3

Generelle bestemmelser

De myndigheder, der er kompetente med hensyn til underholdspligt i medlemsstaterne, er:

- a) retten på det sted, hvor sagsøgte har sin sædvanlige bopæl, eller
- b) retten på det sted, hvor den bidragsberettigede har sin sædvanlige bopæl, eller
- c) den ret, der i henhold til den nationale lovgivning har kompetence til at påkende en sag vedrørende en persons retlige status, når anmodningen om underhold er accessorisk i forhold til denne sag, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet, eller

- d) den ret, der i henhold til den nationale lovgivning har kompetence til at påkende en sag vedrørende forældreansvar, når anmodningen om underhold er accessorisk i forhold til denne sag, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet.

Artikel 4

Valg af værneting

1. Parterne kan aftale, at nedennævnte ret eller retter i en medlemsstat skal være kompetente til at påkende allerede opståede eller fremtidige tvister mellem dem vedrørende underholdspligt:
 - a) en ret eller retterne i en medlemsstat, hvor en af parterne har sit sædvanlige opholdssted
 - b) en ret eller retterne i en medlemsstat, hvis nationalitet en af parterne har
 - c) med hensyn til underholdspligt mellem ægtefæller eller tidligere ægtefæller
 - i) den ret, der er kompetent til at afgøre en tvist i ægteskabssager, eller
 - ii) en ret eller retterne i den medlemsstat, på hvis område de havde deres sidste fælles sædvanlige opholdssted i en periode på mindst ét år.

Betingelserne i litra a), b) eller c) skal være opfyldt på det tidspunkt, hvor aftalen om værneting indgås, eller på det tidspunkt, hvor sagen indbringes for retten.

Det ved aftale udpegede værneting er enekompetent, medmindre parterne har bestemt andet.

2. En aftale om værneting skal være indgået skriftligt. Med »skriftligt« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen om værneting.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på tvister vedrørende underholdsbidrag til børn under atten år.

4. Aftaler parterne, at en ret eller retterne i en medlemsstat, der er part i konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område¹⁸⁾, undertegnet den 30. oktober 2007 i Lugano, (i det følgende benævnt »Luganokonventionen«), har enekompetence, finder denne konvention anvendelse, hvis den pågældende stat ikke er en medlemsstat, undtagen på de i stk. 3 omhandlede tvister.

Artikel 5

Kompetence baseret på sagsøgtes fremmøde

For så vidt en ret i en medlemsstat ikke allerede er kompetent i medfør af andre bestemmelser i denne forordning, bliver den kompetent, når sagsøgte giver møde for den. Denne regel finder ikke anvendelse, såfremt sagsøgte giver møde for at bestride rettens kompetence.

Artikel 6

Subsidiær kompetence

Hvis ingen ret i en medlemsstat er kompetent i medfør af artikel 3-5, og ingen ret i en stat, der er part i Luganokonventionen, er kompetent i medfør af denne konvention, er retterne i den medlemsstat, hvis nationalitet begge parter har, kompetente.

Artikel 7

Forum necessitatis

Hvis ingen ret i en medlemsstat er kompetent i medfør af artikel 3-6, kan et medlemsstats retter i undtagelsestilfælde påkende tvisten, hvis en sag ikke med rimelighed kan anlægges eller føres eller viser sig umulig at føre i et tredjeland, som tvisten er nært knyttet til.

Twisten skal have en tilstrækkelig tilknytning til den medlemsstat, hvor den ret, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende.

Artikel 8

Begrænsning af sagsanlæg

1. Når en retsafgørelse er truffet i en medlemsstat eller en stat, som er kontraherende part i Haagerkonventionen af 2007, og den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted i denne stat, kan den bidragspligtige ikke anlægge sag med henblik på en ny eller ændret retsafgørelse i en anden medlemsstat, så længe den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted i den stat, hvor retsafgørelsen blev truffet.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse:

- a) hvis parterne i overensstemmelse med artikel 4 har aftalt, at retterne i denne anden medlemsstat skal være kompetente
- b) hvis den bidragsberettigede anerkender, at retterne i denne anden medlemsstat er kompetente, jf. artikel 5
- c) hvis den kompetente myndighed i domsstaten, som er kontraherende part i Haagerkonventionen af 2007, ikke kan eller nægter at erklære sig kompetent til at ændre retsafgørelsen eller træffe en ny retsafgørelse, eller
- d) hvis den retsafgørelse, der er truffet i domsstaten, som er kontraherende part i Haagerkonventionen af 2007, ikke kan anerkendes eller erklæres for eksigibel i den medlemsstat, hvor der påtænkes anlagt sag med henblik på at få truffet en ny eller ændret retsafgørelse.

Artikel 9

En sags anlæggelse ved retten

I dette kapitel anses en sag for anlagt ved en ret:

- a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indleveres til retten, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte, eller
- b) hvis det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor dette dokument modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet indleveret til retten.

Artikel 10

Prøvelse af kompetencen

Anlægges der ved en ret i en medlemsstat en sag, som den pågældende ret ikke har kompetence til at påkende i medfør af denne forordning, erklærer retten sig på embeds vegne inkompetent.

Artikel 11

Prøvelse af sagens antagelse til påkendelse

1. Såfremt en sagsøgt, der har sit sædvanlige opholdssted i en anden stat end den medlemsstat, hvor sagen er anlagt, ikke giver møde, udsætter den kompetente ret sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument i så god tid, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle hertil fornødne foranstaltninger har været truffet.
2. Artikel 19 i forordning (EF) nr. 1393/2007 anvendes i stedet for stk. 1 i denne artikel, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes fra én medlemsstat til en anden i medfør af nævnte forordning.
3. Finder forordning (EF) nr. 1393/2007 ikke anvendelse, anvendes artikel 15 i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes til udlandet i medfør af nævnte konvention.

Artikel 12

Litispændens

1. Såfremt krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, fremsættes mellem de samme parter for retter i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, på embeds vegne sagen, indtil denne rets kompetence er fastslået.
2. Når det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den første.

Artikel 13

Indbyrdes sammenhængende krav

1. Såfremt sager vedrørende krav, som er indbyrdes sammenhængende, verserer for retter i forskellige medlemsstater, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, udsætte sagen.
2. Når de pågældende sager verserer i første instans, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, ligeledes efter anmodning fra en af parterne erklære sig inkompetent, forudsat at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, har kompetence til at påkende de pågældende krav, og dens lov tillader forening heraf.
3. Ved indbyrdes sammenhængende krav forstås i denne artikel krav, der er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige retsafgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig.

Artikel 14

Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler

Der kan over for en medlemsstats retslige myndigheder anmodes om anvendelse af sådanne foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som er fastsat i den pågældende medlemsstats lov, selv om en ret i en anden medlemsstat i medfør af denne forordning er kompetent til at påkende sagens realitet.

KAPITEL III

LOVVALG

*Artikel 15***Fastlæggelse af, hvilken lov der skal anvendes**

Den lov, der skal anvendes på underholdspligt, fastlægges i overensstemmelse med Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der skal anvendes på underholdspligt (i det følgende benævnt »Haagerprotokollen af 2007«), i de medlemsstater, der er bundet af dette instrument.

KAPITEL IV

ANERKENDELSE, EKSIGIBILITET OG FULDBYRDELSE AF RETSAFGØRELSE*Artikel 16***Dette kapitels anvendelsesområde**

1. Dette kapitel omhandler anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
2. Afdeling 1 finder anvendelse på retsafgørelser truffet i en medlemsstat, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007.
3. Afdeling 2 finder anvendelse på retsafgørelser truffet i en medlemsstat, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007.
4. Afdeling 3 finder anvendelse på alle retsafgørelser.

*AFDELING 1****Retsafgørelser truffet i en medlemsstat, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007****Artikel 17***Afskaffelse af eksekvaturproceduren**

1. En retsafgørelse truffet i en medlemsstat, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007, anerkendes i en anden medlemsstat, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure, og uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen.
2. En retsafgørelse truffet i en medlemsstat, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007, som er eksigibel i denne medlemsstat, er eksigibel i en anden medlemsstat, uden at der kræves en retsafgørelse om eksigibilitet.

*Artikel 18***Sikrende retsmidler**

En eksigibel retsafgørelse giver umiddelbar hjemmel til at anvende de sikrende retsmidler, der findes i fuldbyrdelsesstatens lovgivning.

*Artikel 19***Ret til at anmode om fornyet prøvelse**

1. Sagsøgte har ret til at anmode om fornyet prøvelse af en retsafgørelse ved den kompetente ret i domsstaten i tilfælde, hvor han ikke har givet møde for denne ret, og hvor:

- a) det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for ham i så god tid og på en sådan måde, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller
- b) han har været forhindret i at gøre indsigelse mod kravet om underholdsbidrag som følge af force majeure eller som følge af ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra hans side,

medmindre han har undladt at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om han havde mulighed for at gøre det.

2. Fristen for at anmode om fornyet prøvelse løber fra den dag, hvor sagsøgte reelt fik kendskab til indholdet af retsafgørelsen, og hvor han havde mulighed for at reagere, og senest fra den dag, hvor der første gang blev truffet en fuldbyrdelsesforanstaltning, hvorved der blev lagt beslag på hans aktiver, helt eller delvist. Sagsøgte skal reagere straks og under alle omstændigheder inden 45 dage. Denne frist kan ikke forlænges på grund af afstanden.

3. Afviser retten anmodningen om fornyet prøvelse som omhandlet i stk. 1 under henvisning til, at ingen af de grunde til prøvelse, der er omhandlet i nævnte stykke, gør sig gældende, forbliver retsafgørelsen virksom.

Fastslår retten, at fornyet prøvelse er berettiget af en af de grunde, der er omhandlet i stk. 1, er retsafgørelsen annulleret. Den bidragsberettigede mister dog ikke de fordele ved afbrydelsen af forældelsesfristerne eller den ret til at kræve underholdsbidrag med tilbagevirkende kraft, der er opnået i den indledende sag.

Artikel 20

Dokumenter i fuldbyrdelsessammenhæng

1. Med henblik på fuldbyrdelse af en retsafgørelse i en anden medlemsstat forelægger sagsøger de kompetente fuldbyrdelsesmyndigheder

- a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder betingelserne med hensyn til godtgørelse af dens ægthed
- b) et uddrag af retsafgørelsen, der er udstedt af retten i domsstaten, under anvendelse af formularen i bilag I
- c) eventuelt et dokument med angivelse af restancer og datoen for opgørelsen heraf
- d) om nødvendigt en translitteration eller en oversættelse af indholdet af den i litra b) omhandlede formular til det officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, til det officielle sprog eller et af de officielle sprog, der anvendes af retterne på det sted, hvor fuldbyrdelsen ønskes foretaget, i overensstemmelse med denne medlemsstats lov, eller til et andet sprog, som fuldbyrdelsesstaten har angivet, at den kan acceptere. Hver medlemsstat kan angive, hvilket andet eller hvilke andre af EU-institutionernes officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at formularen udfærdiges på.

2. De kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten kan ikke kræve, at den part, der anmoder om fuldbyrdelse, fremlægger en oversættelse af retsafgørelsen. Der kan dog kræves en oversættelse, hvis fuldbyrdelsen af retsafgørelsen anfægtes.

3. En oversættelse efter denne artikel skal foretages af en person, der er bemyndiget til at foretage oversættelser i en af medlemsstaterne.

Artikel 21

Afslag på eller suspension af fuldbyrdelsen

1. Grundene til afslag på eller suspension af fuldbyrdelsen i henhold til fuldbyrdelsesstatens lov finder anvendelse, medmindre de er uforenelige med anvendelsen af stk. 2 og 3.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten afslår efter anmodning fra den bidragspligtige helt eller delvis fuldbyrdelsen af den retsafgørelse, der er truffet af retten i domsstaten, hvis retten til at fuldbyrde retsafgørelsen fra retten i domsstaten er bortfaldet som følge af forældelse eller anden rettighedsforbelse som følge af fristoverskridelse enten i henhold til domsstatens lov eller i henhold til fuldbyrdesstatens lov, alt efter hvilken lov der indeholder den længste forældelsesfrist.

Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kan efter anmodning fra den bidragspligtige helt eller delvis afslå fuldbyrdelsen af den retsafgørelse, der er truffet af retten i domsstaten, hvis den er uforenelig med en retsafgørelse truffet i fuldbyrdesstaten eller en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat eller et tredjeland, som opfylder betingelserne for anerkendelse i fuldbyrdesstaten.

En retsafgørelse, der indebærer en ændring af en tidligere retsafgørelse om underholdspligt som følge af ændrede omstændigheder, anses ikke for at være en uforenelig retsafgørelse i overensstemmelse med andet afsnit.

3. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kan efter anmodning fra den bidragspligtige helt eller delvis suspendere fuldbyrdelsen af den retsafgørelse, der er truffet af retten i domsstaten, hvis den kompetente ret i domsstaten i overensstemmelse med artikel 19 får forelagt en anmodning om fornyet prøvelse af den retsafgørelse, der er truffet af retten i domsstaten.

Desuden suspenderer den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten efter anmodning fra den bidragspligtige fuldbyrdelsen af den retsafgørelse, der er truffet af retten i domsstaten, hvis eksigibiliteten af retsafgørelsen er suspenderet i domsstaten.

Artikel 22

Ingen virkninger på familieforhold

Anerkendelsen og fuldbyrdelsen af en retsafgørelse om underholdspligt i henhold til denne forordning indebærer på ingen måde anerkendelse af det familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab, der ligger til grund for den underholdspligt, som gav anledning til retsafgørelsen.

AFDELING 2

Retsafgørelser truffet i en medlemsstat, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007

Artikel 23

Anerkendelse

1. En retsafgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure.

2. Bestrides anerkendelsen, kan en berettiget part, der som det væsentligste påberåber sig anerkendelsen, efter proceduren i denne afdeling få fastslået, at retsafgørelsen om underholdspligt skal anerkendes.

3. Gøres anerkendelsen gældende under en verserende sag ved en ret i en medlemsstat, og har anerkendelsen betydning for afgørelsen af denne sag, er den nævnte ret kompetent til at afgøre spørgsmålet om anerkendelse.

Artikel 24

Grunde til afslag på anerkendelse

En retsafgørelse kan ikke anerkendes,

- a) såfremt en anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til. Efterprøvelsen vedrørende grundlæggende retsprincipper kan ikke foretages i forhold til kompetencereglerne
- b) såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke er blevet forkyndt for den udeblevne sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre sagsøgte har undladt at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om han havde mulighed for at gøre det
- c) såfremt den er uforenelig med en retsafgørelse truffet mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen rettes til
- d) såfremt den er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i en anden medlemsstat eller i et tredjeland mellem de samme parter i en tvist, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, og denne tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

En retsafgørelse, der indebærer en ændring af en tidligere retsafgørelse om underholdspligt som følge af ændrede omstændigheder, anses ikke for at være en uforenelig retsafgørelse i relation til litra c) eller d).

Artikel 25

Udsættelse

Gøres anerkendelse af en retsafgørelse truffet i en medlemsstat, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007, gældende ved en ret i en anden medlemsstat, udsætter denne sagen, såfremt retsafgørelsens eksigibilitet er suspenderet i domsstaten ved iværksættelse af appel.

Artikel 26

Eksigibilitet

En retsafgørelse truffet i en medlemsstat, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007, som er eksigibel i denne medlemsstat, kan fuldbyrdes i en anden medlemsstat, når den efter anmodning fra en berettiget part er blevet erklæret for eksigibel i sidstnævnte stat.

Artikel 27

Rettens stedlige kompetence

1. Anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, fremsættes over for den ret eller kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten, som denne medlemsstat har meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 71.
2. Den stedlige kompetence afgøres efter den parts sædvanlige opholdssted, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, eller efter fuldbyrdesstedet.

Artikel 28

Procedure

1. Anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, vedlægges følgende dokumenter:
 - a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder betingelserne med hensyn til godtgørelse af dens ægthed
 - b) et uddrag af retsafgørelsen, der er udstedt af retten i domsstaten under anvendelse af formularen i bilag II, jf. dog artikel 29

c) om nødvendigt en translitteration eller en oversættelse af den i litra b) nævnte formular til det officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, til det officielle sprog eller et af de officielle sprog, der anvendes af retterne på det sted, hvor anmodningen fremsættes, i overensstemmelse med denne medlemsstats lov, eller til et andet sprog, som fuldbyrdelsesstaten har angivet, at den kan acceptere. Hver medlemsstat kan angive, hvilket andet eller hvilke andre af EU-institutionernes officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at formularen udfærdiges på.

2. Retten eller den kompetente myndighed, som anmodningen indgives til, kan ikke kræve, at den part, der anmoder om fuldbyrdelse, fremlægger en oversættelse af retsafgørelsen. Der kan dog kræves en oversættelse i tilfælde af appel efter artikel 32 eller 33.

3. En oversættelse efter denne artikel skal foretages af en person, der er bemyndiget til at foretage oversættelser i en af medlemsstaterne.

Artikel 29

Manglende fremlæggelse af uddraget

1. Såfremt det i artikel 28, stk. 1, litra b), omhandlede uddrag ikke fremlægges, kan retten eller den kompetente myndighed fastsætte en frist for dets tilvejebringelse eller anerkende et tilsvarende dokument eller, såfremt den anser sagen for tilstrækkeligt oplyst, fritage for kravet om en sådan fremlæggelse.

2. Såfremt retten eller den kompetente myndighed kræver det, skal der i det i stk. 1 omhandlede tilfælde foretages en oversættelse af dokumenterne. Oversættelsen skal foretages af en person, der er bemyndiget til at foretage oversættelser i en af medlemsstaterne.

Artikel 30

Afgørelse om eksigibilitet

En retsafgørelse erklæres for eksigibel uden prøvelse efter artikel 24, så snart de i artikel 28 omhandlede formaliteter er opfyldt og senest inden 30 dage efter opfyldelsen af disse formaliteter, medmindre dette på grund af ekstraordinære omstændigheder er umuligt. Den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kan ikke på dette tidspunkt af sagens behandling fremsætte indsigelser.

Artikel 31

Meddelelse af afgørelsen om anmodningen

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal straks og på den måde, der er foreskrevet i fuldbyrdelsesstatens lovgivning, meddeles den, som har fremsat anmodningen.

2. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, forkyndes for den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, sammen med retsafgørelsen, hvis denne ikke allerede er blevet forkyndt for den pågældende.

Artikel 32

Appel af afgørelsen om anmodningen

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan appelleres af begge parter.

2. Appellen indgives til den ret, som den berørte medlemsstat har meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 71.
3. Appellen behandles i overensstemmelse med reglerne for kontradiktorisk procedure.
4. Giver den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, ikke møde for den ret, der behandler en appel rejst af den, der har fremsat anmodningen, finder artikel 11 anvendelse, selv om den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, ikke har sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område.
5. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal appelleres inden 30 dage efter, at den er blevet forkyndt. Såfremt den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, har sit sædvanlige opholdssted på en anden medlemsstats område end den, hvor retsafgørelsen er blevet erklæret for eksigibel, er fristen for appel 45 dage og løber fra den dag, hvor afgørelsen om eksigibilitet er blevet forkyndt for den pågældende personligt eller på hans opholdssted. Denne frist kan ikke forlænges på grund af afstanden.

Artikel 33

Procedure for anfægtelse af appelaftagørelsen

Den afgørelse, der træffes i appellsagen, kan kun anfægtes ved den procedure, som den berørte medlemsstat har meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 71.

Artikel 34

Afslag på eller ophævelse af en afgørelse om eksigibilitet

1. Den ret, der behandler en appel i medfør af artikel 32 eller 33, kan kun afslå at erklære en retsafgørelse for eksigibel eller ophæve en afgørelse om eksigibilitet af en af de i artikel 24 anførte grunde.
2. Med forbehold af artikel 32, stk. 4, træffer den ret, der behandler en appel i medfør af artikel 32, afgørelse inden 90 dage fra appellens indgivelse, medmindre dette på grund af ekstraordinære omstændigheder er umuligt.
3. Den ret, der behandler en appel i medfør af artikel 33, træffer afgørelse snarest muligt.

Artikel 35

Udsættelse

Den ret, der behandler en appel i medfør af artikel 32 eller 33, udsætter efter anmodning fra den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, sagen, såfremt fuldbyrdelsen af retsafgørelsen er suspenderet i domsstaten ved iværksættelse af appel.

Artikel 36

Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler

1. Når en retsafgørelse skal anerkendes efter denne afdeling, er der intet til hinder for, at den, som har fremsat anmodningen, kan bringe foreløbige, herunder sikrende, retsmidler i anvendelse i overensstemmelse med loven i fuldbyrdelsesstaten, uden at der kræves en retsafgørelse om eksigibilitet efter artikel 30.
2. Retsafgørelsen om eksigibilitet giver umiddelbar hjemmel til at anvende sikrende retsmidler.

3. Så længe den i artikel 32, stk. 5, fastsatte frist for appel af retsafgørelsen om eksigibilitet ikke er udløbet, og så længe der ikke er truffet afgørelse i appelsagen, er sikrende retsmidler det eneste mulige retsskridt over for aktiver, der tilhører den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse.

Artikel 37

Delvis eksigibilitet

1. Såfremt der ved retsafgørelsen er taget stilling til flere krav, og ikke alle krav kan erklæres for eksigible, skal retten eller den kompetente myndighed erklære et eller flere af dem for eksigible.

2. Den, som fremsætter en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan anmode om kun at få dele af retsafgørelsen erklæret for eksigibel.

Artikel 38

Ingen form for skat, afgift eller gebyr

Ingen form for skat, afgift eller gebyr, som beregnes i forhold til sagens værdi, må opkræves i fuldbyrdesstaten i forbindelse med behandlingen af en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel.

AFDELING 3

Bestemmelser, der er fælles for alle retsafgørelser

Artikel 39

Foreløbig eksigibilitet

Retten i domsstaten kan erklære retsafgørelsen foreløbigt eksigibel uanset en eventuel appel, også selv om national lov ikke giver hjemmel til umiddelbar eksigibilitet.

Artikel 40

Påberåbelse af en anerkendt retsafgørelse

1. En part, der i en anden medlemsstat ønsker at påberåbe sig en retsafgørelse, der er anerkendt i henhold til artikel 17, stk. 1, eller anerkendt i henhold til afdeling 2, skal fremlægge en kopi af retsafgørelsen, der opfylder betingelserne med hensyn til godtgørelse af dens ægthed.

2. Den ret, over for hvilken den anerkendte retsafgørelse påberåbes, kan om nødvendigt anmode den part, der påberåber sig den anerkendte retsafgørelse, om at fremlægge et uddrag, der er udstedt af retten i domsstaten under anvendelse af formularen i bilag I eller bilag II.

Retten i domsstaten udsteder også dette uddrag efter anmodning fra en berettiget part.

3. Den part, der påberåber sig den anerkendte afgørelse, fremlægger om nødvendigt en translitteration eller en oversættelse af den formular, der er nævnt i stk. 2, til det officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller, hvis der er flere officielle sprog i denne medlemsstat, til det officielle sprog eller et af de officielle sprog, der anvendes af retterne på det sted, hvor den anerkendte afgørelse påberåbes, i overensstemmelse med denne medlemsstats lov, eller til et andet sprog, som den pågældende medlemsstat har angivet, at den kan acceptere. Hver medlemsstat kan angive, hvilket andet eller hvilke andre af EU-institutionernes officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at formularen udfærdiges på.

4. En oversættelse efter denne artikel skal foretages af en person, der er bemyndiget til at foretage oversættelser i en af medlemsstaterne.

Artikel 41

Fuldbyrdelesprocedure og betingelser for fuldbyrkelse

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne forordning reguleres proceduren for fuldbyrkelse af retsafgørelser truffet i en anden medlemsstat af loven i fuldbyrdelesstaten. En retsafgørelse truffet i en medlemsstat, som er eksigibel i fuldbyrdelesstaten, fuldbyrdes på de samme betingelser som en retsafgørelse, der er truffet i denne fuldbyrdelesstat.

2. En part, der anmoder om fuldbyrkelse af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat, er ikke forpligtet til at have en postadresse eller en befuldmægtiget i fuldbyrdelesstaten, dog med forbehold for personer med kompetence i forbindelse med fuldbyrdelesprocedurerne.

Artikel 42

Forbud mod prøvelse med hensyn til sagens realitet

En retsafgørelse truffet i en medlemsstat kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet i den medlemsstat, hvor der anmodes om anerkendelse, eksigibilitet eller fuldbyrkelse.

Artikel 43

Ikke forrang ved inddrivelse af omkostninger

Inddrivelse af omkostninger, der opstår ved anvendelsen af denne forordning, har ikke forrang for inddrivelse af underholdsbidrag.

KAPITEL V

ADGANG TIL DOMSTOLSPRØVELSE

Artikel 44

Ret til retshjælp

1. Parter i en tvist, som er omfattet af denne forordning, har reel adgang til domstolsprøvelse i en anden medlemsstat, herunder procedurer til fuldbyrkelse, appel eller prøvelse, på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel.

I de af kapitel VII omfattede sager skal den anmodende medlemsstat sikre, at alle, der fremsætter en anmodning, og som har deres opholdssted i den anmodende medlemsstat, har en reel adgang til domstolsprøvelse.

2. For at sikre en sådan reel adgang yder medlemsstaterne retshjælp i overensstemmelse med dette kapitel, medmindre stk. 3 finder anvendelse.

3. I de af kapitel VII omfattede sager er en medlemsstat ikke forpligtet til at yde retshjælp, hvis og i det omfang procedurerne i denne medlemsstat gør det muligt for parterne at føre sagen, uden at der er behov for retshjælp, og centralmyndigheden gratis stiller de tjenester, der er nødvendige hertil, til rådighed.

4. Retten til retshjælp er ikke mindre omfattende end den ret, der gælder i tilsvarende interne sager.

5. Der kræves ikke sikkerhedsstillelse eller depositum af nogen art for betaling af sagsomkostninger vedrørende underholdspligt.

Artikel 45

Indholdet af retshjælp

Ved retshjælp, der ydes efter dette kapitel, forstås den bistand, der er nødvendig for, at parterne kan få kendskab til deres rettigheder og gøre dem gældende, og for at sikre, at deres anmodninger, som fremsættes via centralmyndighederne eller direkte til de kompetente myndigheder, vil blive behandlet fuldstændigt og effektivt. Den dækker om nødvendigt følgende omkostninger:

- a) rådgivning forud for en retssag med henblik på en bilæggelse af tvisten inden en retssag
- b) juridisk bistand med henblik på at indbringe en sag for en myndighed eller en ret og repræsentation i retten
- c) fritagelse for eller hjælp til at betale sagsomkostninger og vederlag til personer, der bemyndiges til at udføre retshandlinger under retssagen
- d) modpartens omkostninger, hvis retshjælpsmodtageren taber sagen i en medlemsstat, hvor den tabende part skal betale modpartens omkostninger, forudsat at retshjælpen ville have dækket sådanne omkostninger, hvis modtageren havde haft sædvanligt opholdssted i den medlemsstat, hvor retten, hvor sagen er anlagt, er beliggende
- e) tolkning
- f) udgifter til oversættelse af de for sagen nødvendige dokumenter, som retten eller den kompetente myndighed kræver fremlagt, og som retshjælpsmodtageren fremlægger, og
- g) rejseudgifter, der skal afholdes af retshjælpsmodtageren, når loven eller retten i den pågældende medlemsstat kræver, at de personer, der er involveret i fremstillingen af retshjælpsmodtagerens sag, giver personligt møde i retten, og retten beslutter, at de pågældende ikke på anden vis kan afgive forklaring på en tilfredsstillende måde.

Artikel 46

Fri proces i forbindelse med anmodninger vedrørende underholdspligt over for børn, der fremsættes via centralmyndigheder

1. Den anmodede medlemsstat yder fri proces i forbindelse med alle anmodninger, der efter artikel 56 fremsættes af en bidragsberettiget vedrørende forældres underholdspligt over for en person under 21 år.
2. Uanset stk. 1 kan den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat i forbindelse med andre anmodninger end dem, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, litra a) og b), afslå fri proces, hvis den finder, at anmodningen eller en eventuel appel på baggrund af sagens realiteter er åbenlyst ubegrundet.

Artikel 47

Tilfælde, der ikke falder ind under artikel 46

1. I tilfælde, der ikke falder ind under artikel 46, kan der ydes retshjælp i overensstemmelse med national lov, navnlig i relation til foretagelse af en vurdering af sagsøgers midler eller af sagens realitet, jf. dog artikel 44 og 45.
2. Uanset stk. 1 har en part, som i domsstaten har fået hel eller delvis retshjælp eller været fritaget for gebyrer og sagsomkostninger, i forbindelse med en eventuel anerkendelses-, eksigibilitets- eller fuldbyrdesprocedure ret til den mest fordelagtige retshjælp eller den mest omfattende fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger i henhold til fuldbyrdesstatens lov.

3. Uanset stk. 1 har en part, hvis sag i afgørelsesstaten er blevet behandlet uden omkostninger af en administrativ myndighed som nævnt i bilag X, i forbindelse med en eventuel anerkendelses-, eksigibilitets- eller fuldbyrdelsesprocedure ret til retshjælp i henhold til stk. 2. Den pågældende skal med henblik herpå fremlægge en erklæring fra den kompetente myndighed i den stat, hvor afgørelsen blev truffet, om, at de økonomiske betingelser for at få hel eller delvis retshjælp eller fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger er opfyldt.

De kompetente myndigheder i forbindelse med dette stykke opføres i bilag XI. Dette bilag udarbejdes og ændres efter forvaltningsproceduren i artikel 73, stk. 2.

KAPITEL VI

RETSFORLIG OG OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER

Artikel 48

Anvendelse af denne forordning på retsforlig og officielt bekræftede dokumenter

1. Retsforlig og officielt bekræftede dokumenter, der er eksigible i domsstaten, anerkendes og er eksigible i en anden medlemsstat på samme vilkår som retsafgørelser, jf. kapitel IV.
2. Denne forordnings bestemmelser finder i fornødent omfang anvendelse på retsforlig og officielt bekræftede dokumenter.
3. Den kompetente myndighed i domsstaten udsteder efter anmodning fra en berettiget part et uddrag af retsforliget eller det officielt bekræftede dokument under anvendelse af formularen i henholdsvis bilag I og bilag II eller bilag III og IV.

KAPITEL VII

SAMARBEJDE MELLEM CENTRALMYNDIGHEDER

Artikel 49

Udpegelse af centralmyndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger en centralmyndighed til at udføre de opgaver, som denne forordning pålægger en sådan myndighed.
2. Forbundsmedlemsstater, medlemsstater med mere end ét retssystem og medlemsstater, der har selvstyrende territoriale enheder, kan udpege mere end én centralmyndighed og angive disses territoriale eller personlige kompetence. Medlemsstater, som har udpeget mere end én centralmyndighed, angiver den centralmyndighed, som alle henvendelser kan rettes til med henblik på videresendelse til den kompetente centralmyndighed i den pågældende medlemsstat. Hvis en meddelelse sendes til en centralmyndighed, der ikke er kompetent, er denne myndighed ansvarlig for at videresende meddelelsen til den kompetente centralmyndighed og for at underrette afsenderen herom.
3. Medlemsstaterne underretter i overensstemmelse med artikel 71 Kommissionen om udpegelsen af centralmyndigheden eller -myndighederne, deres kontaktoplysninger og eventuelt omfanget af deres opgaver som omhandlet i stk. 2.

Artikel 50

Centralmyndighedernes generelle opgaver

1. Centralmyndighederne

- a) samarbejder med hinanden, herunder ved udveksling af oplysninger, og fremmer samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i deres respektive medlemsstater med henblik på at opfylde formålet med denne forordning
- b) søger så vidt muligt at finde løsninger på de problemer, der kan opstå ved anvendelsen af denne forordning.

2. Centralmyndighederne træffer foranstaltninger til at lette anvendelsen af denne forordning og styrke deres indbyrdes samarbejde. Til dette formål anvendes det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, som er oprettet ved beslutning 2001/470/EF.

Artikel 51

Centralmyndighedernes specifikke opgaver

1. Centralmyndighederne yder bistand i forbindelse med de i artikel 56 omhandlede anmodninger; de har navnlig til opgave:

- a) at sende og modtage sådanne anmodninger
- b) at anlægge eller lette anlæggelsen af sager om sådanne anmodninger.

2. I forbindelse med sådanne anmodninger træffer centralmyndighederne alle relevante foranstaltninger til:

- a) når omstændighederne kræver det, at yde eller lette ydelsen af retshjælp
- b) at hjælpe med at lokalisere den bidragspligtige eller den bidragsberettigede, navnlig i medfør af artikel 61, 62 og 63
- c) at hjælpe med at indhente relevante oplysninger om den bidragspligtiges eller den bidragsberettigedes indkomst og om nødvendigt formueforhold, herunder det sted, hvor aktiverne befinder sig, navnlig i medfør af artikel 61, 62 og 63
- d) at tilskynde til mindelige løsninger med henblik på at opnå frivillig betaling af underholdsbidrag, hvor det er hensigtsmæssigt, ved hjælp af mægling, forlig eller tilsvarende processer
- e) at lette den løbende fuldbyrdelse af retsafgørelser om underholdspligt, herunder eventuelle restancer
- f) at lette inddrivelse og hurtig overførsel af underholdsbidrag
- g) at lette fremskaffelsen af dokumentation eller andre beviser med forbehold af forordning (EF) nr. 1206/2001
- h) at yde bistand til at få fastslået slægtskab, hvis dette er nødvendigt med henblik på inddrivelse af underholdsbidrag
- i) at anlægge eller lette anlæggelsen af sager med henblik på at opnå nødvendige foreløbige foranstaltninger af territorial art, som har til formål at sikre resultatet af en verserende anmodning om underholdsbidrag
- j) at lette forkyndelsen af dokumenter med forbehold af forordning (EF) nr. 1393/2007.

3. Centralmyndighedens opgaver efter denne artikel kan, i det omfang den pågældende medlemsstats lov tillader det, udføres af offentlige organer eller andre organer under tilsyn af denne medlemsstats kompetente myndigheder. Medlemsstaterne underretter i overensstemmelse med artikel 71 Kommissionen om udpegelsen af sådanne offentlige organer eller andre organer samt deres kontaktoplysninger og omfanget af deres opgaver.

4. Intet i denne artikel eller i artikel 53 pålægger centralmyndigheden en forpligtelse til at udøve beføjelser, der efter den anmodede medlemsstats lov kun kan udøves af judicielle myndigheder.

Artikel 52

Fuldmagt

Centralmyndigheden i den anmodede medlemsstat kan kun kræve fuldmagt fra den, der fremsætter anmodningen, hvis den handler på vedkommendes vegne i retssager eller i sager ved andre myndigheder, eller med henblik på at udpege en repræsentant hertil.

Artikel 53

Anmodninger om særlige foranstaltninger

1. En centralmyndighed kan over for en anden centralmyndighed fremsætte en begrundet anmodning om at træffe relevante retlige foranstaltninger i medfør af artikel 51, stk. 2, litra b), c), g), h), i) og j), når der ikke verserer en anmodning, der er omfattet af artikel 56. Hvis den anmodede centralmyndighed vurderer, at det er nødvendigt, iværksætter den passende foranstaltninger for at hjælpe en potentiel sagsøger med at fremsætte en anmodning i medfør af artikel 56 eller med at afgøre, om en sådan anmodning skal indgives.

2. Når der fremsættes en anmodning om foranstaltninger i medfør af artikel 51, stk. 2, litra b) og c), indhenter den anmodede centralmyndighed de oplysninger, der anmodes om, om nødvendigt under anvendelse af artikel 61. Dog kan der kun indhentes oplysninger, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2, litra b), c) og d), når den bidragsberettigede fremlægger en genpart af en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet eksigibelt dokument, eventuelt ledsaget af det uddrag, der er omhandlet i artikel 20, 28 eller 48.

Den anmodede centralmyndighed udleverer de oplysninger, der er indhentet, til den anmodende centralmyndighed. Hvis disse oplysninger er indhentet i medfør af artikel 61, er de begrænset til den potentielle sagsøgers adresse i den anmodede medlemsstat. Hvis der er tale om en anmodning med henblik på anerkendelse, afgørelse om eksigibilitet eller fuldbyrdelse, tager udleveringen desuden sigte på at fastslå, om den bidragspligtige har indkomst eller formue i denne stat.

Hvis den anmodede centralmyndighed ikke har mulighed for at udlevere de ønskede oplysninger, meddeler den straks den anmodende centralmyndighed dette og angiver grundene til, at det ikke er muligt.

3. En centralmyndighed kan også iværksætte særlige foranstaltninger efter anmodning fra en anden centralmyndighed i forbindelse med en verserende sag om inddrivelse af underholdsbidrag i den anmodende medlemsstat, når sagen har et grænseoverskridende element.

4. Ved anmodninger i medfør af denne artikel anvender centralmyndighederne formularen i bilag V.

Artikel 54

Centralmyndighedens omkostninger

1. Hver centralmyndighed afholder sine egne omkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

2. Centralmyndighederne kan ikke pålægge en person, der fremsætter en anmodning, en afgift for deres tjenester efter denne forordning, dog bortset fra ekstraordinære omkostninger som følge af en anmodning om en særlig foranstaltning i medfør af artikel 53.

Med henblik på dette stykke betragtes udgifter til lokalisering af den bidragspligtige ikke som ekstraordinære.

3. Den anmodede centralmyndighed kan ikke opkræve de ekstraordinære omkostninger, der er omhandlet i stk. 2, uden at den, der fremsætter anmodningen, har givet forudgående samtykke til ydelsen af disse tjenester til den pågældende pris.

*Artikel 55***Anmodninger via centralmyndighederne**

En anmodning efter dette kapitel indgives via centralmyndigheden i den medlemsstat, på hvis område den person, der fremsætter anmodningen, har sit opholdssted, til centralmyndigheden i den anmodede medlemsstat.

*Artikel 56***Kategorier af anmodninger**

1. En bidragsberettiget, som søger at inddrive underholdsbidrag efter denne forordning, har mulighed for at fremsætte anmodning om følgende:
 - a) anerkendelse eller anerkendelse og afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel
 - b) fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede medlemsstat
 - c) at få truffet en retsafgørelse i den anmodede medlemsstat, hvis der ikke findes en sådan, herunder om nødvendigt fastlæggelse af slægtskab
 - d) at få truffet en retsafgørelse i den anmodede medlemsstat, hvis anerkendelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden stat end den anmodede medlemsstat, og afgørelse om, at en sådan retsafgørelse erklæres for eksigibel, ikke er mulig
 - e) ændring af en retsafgørelse, der er truffet i den anmodede medlemsstat
 - f) ændring af en retsafgørelse, der er truffet i en anden stat end den anmodede medlemsstat.
2. En bidragspligtig, mod hvem der findes en retsafgørelse om underholdspligt, har mulighed for at fremsætte anmodning om følgende:
 - a) anerkendelse af en retsafgørelse, der fører til suspension eller begrænsning af fuldbyrdelsen af en tidligere retsafgørelse i den anmodede medlemsstat
 - b) ændring af en retsafgørelse, der er truffet i den anmodede medlemsstat
 - c) ændring af en retsafgørelse, der er truffet i en anden stat end den anmodede medlemsstat.
3. Ved anmodninger i medfør af denne artikel yder centralmyndigheden i den anmodede medlemsstat bistand og repræsentation som omhandlet i artikel 45, litra b), enten direkte eller via offentlige myndigheder eller andre organer eller personer.
4. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, afgøres de anmodninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, efter loven i den anmodede medlemsstat og i overensstemmelse med kompetencereglerne i denne stat.

*Artikel 57***Indholdet af anmodninger**

1. Anmodninger i medfør af artikel 56 fremsættes under anvendelse af formularen i bilag VI eller bilag VII.
2. Alle anmodninger i medfør af artikel 56 skal mindst omfatte:
 - a) en redegørelse for arten af anmodningen eller anmodningerne
 - b) navn og kontaktoplysninger, herunder adresse, samt fødselsdato for den, der fremsætter anmodningen
 - c) sagsøgtes navn samt, hvis der er kendskab hertil, adresse og fødselsdato
 - d) navn og fødselsdato på enhver person, for hvem der anmodes om underholdsbidrag
 - e) begrundelsen for anmodningen
 - f) ved en anmodning fra en bidragsberettiget oplysninger om, hvortil underholdsbidraget skal sendes eller overføres elektronisk

g) navn og kontaktoplysninger på den person eller enhed under centralmyndigheden i den anmodende medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af anmodningen.

3. Med henblik på stk. 2, litra b), kan den anmodende persons private adresse erstattes af en anden adresse i tilfælde af vold i hjemmet, hvis den anmodende medlemsstats nationale lovgivning ikke med henblik på retssagen kræver, at den pågældende opgiver sin private adresse.

4. Hvor det er relevant, og i det omfang der er kendskab hertil, skal anmodningen desuden navnlig omfatte:

- a) den bidragsberettigedes økonomiske situation
- b) den bidragspligtiges økonomiske situation, herunder navn og adresse på den bidragspligtiges arbejdsgiver samt arten af den bidragspligtiges aktiver og det sted, hvor de befinder sig
- c) eventuelle andre oplysninger, der kan bidrage til at lokalisere sagsøgte.

5. Anmodningen ledsages af eventuelle nødvendige supplerende oplysninger eller dokumentation, herunder i givet fald dokumentation vedrørende ret til retshjælp for den, der fremsætter anmodningen. Anmodninger i henhold til artikel 56, stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, litra a), ledsages om nødvendigt kun af de dokumenter, der er nævnt i artikel 20, 28 eller 48, eller i artikel 25 i Haagerkonventionen af 2007.

Artikel 58

Fremsendelse, modtagelse og behandling af anmodninger og sager via centralmyndighederne

1. Centralmyndigheden i den anmodende medlemsstat bistår den, der fremsætter anmodningen, med at sikre, at anmodningen ledsages af alle de oplysninger og dokumenter, der vides at være nødvendige for behandlingen af anmodningen.

2. Når centralmyndigheden i den anmodende medlemsstat har fastslået, at anmodningen opfylder kravene i denne forordning, fremsender den anmodningen til centralmyndigheden i den anmodende medlemsstat.

3. Senest 30 dage efter datoen for modtagelsen af anmodningen bekræfter den anmodende centralmyndighed modtagelsen under anvendelse af formularen i bilag VIII, den underretter centralmyndigheden i den anmodende medlemsstat om, hvilke indledende skridt der er eller vil blive taget for at behandle anmodningen, og den kan anmode om eventuelle yderligere nødvendige dokumenter eller oplysninger. Inden for samme periode på 30 dage meddeler den anmodende centralmyndighed den anmodende centralmyndighed navn og kontaktoplysninger på den person eller enhed, der er ansvarlig for at besvare forespørgsler om forløbet af behandlingen af anmodningen.

4. Senest 60 dage efter datoen for bekræftelsen af modtagelsen underretter den anmodende centralmyndighed den anmodende centralmyndighed om status i behandlingen af anmodningen.

5. Den anmodende og den anmodende centralmyndighed holder hinanden underrettet om:

- a) den person eller enhed, der er ansvarlig for behandlingen af en bestemt sag
- b) sagens forløb

og svarer rettidigt på forespørgsler.

6. Centralmyndighederne behandler sagerne så hurtigt, som en korrekt sagsbehandling tillader.

7. Centralmyndighederne anvender indbyrdes de hurtigste og mest effektive kommunikationsmidler, de har til rådighed.

8. En anmodet centralmyndighed kan kun afslå at behandle en anmodning, hvis det er åbenbart, at kravene i denne forordning ikke er opfyldt. I så fald underretter denne centralmyndighed straks den anmodende centralmyndighed om grundene til afslaget under anvendelse af formularen i bilag IX.

9. Den anmodede centralmyndighed kan ikke afvise en anmodning alene med den begrundelse, at der er behov for supplerende dokumenter eller oplysninger. Den anmodede centralmyndighed kan dog bede den anmodende centralmyndighed om at fremsende disse supplerende dokumenter eller oplysninger. Hvis den anmodende centralmyndighed ikke efterkommer dette inden for 90 dage eller en længere periode som angivet af den anmodede centralmyndighed, kan den anmodede centralmyndighed beslutte, at den ikke længere vil behandle anmodningen. I så fald underretter den straks den anmodende centralmyndighed om afslaget under anvendelse af formularen i bilag IX.

Artikel 59

Sprog

1. Ansøgnings- eller anmodningsformularen udfyldes på den anmodede medlemsstats officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor den berørte centralmyndighed befinder sig, eller på et andet af EU-institutionernes officielle sprog, som den anmodede medlemsstat har angivet, at den kan acceptere, medmindre denne medlemsstats centralmyndighed har fritaget for kravet om oversættelse.

2. De dokumenter, der ledsager ansøgnings- eller anmodningsformularen, oversættes kun til det sprog, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, hvis en oversættelse er nødvendig for at kunne yde den hjælp, der anmodes om, jf. dog artikel 20, 28, 40 og 66.

3. Al anden kommunikation mellem centralmyndighederne sker på det sprog, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, medmindre centralmyndighederne aftaler andet.

Artikel 60

Møder

1. Centralmyndighederne mødes regelmæssigt for at fremme anvendelsen af denne forordning.

2. Der indkaldes til disse møder i overensstemmelse med beslutning 2001/470/EF.

Artikel 61

Centralmyndighedernes adgang til oplysninger

1. Den anmodede centralmyndighed træffer på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel, og som undtagelse fra artikel 51, stk. 4, alle passende og rimelige foranstaltninger for at skaffe de i stk. 2 omhandlede oplysninger, der er nødvendige for i en given sag at lette fastsættelse, ændring, anerkendelse, afgørelse om eksigibilitet eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse.

De offentlige myndigheder eller administrationer, der som led i deres sædvanlige aktiviteter i den anmodede medlemsstat ligger inde med de i stk. 2 omhandlede oplysninger, og som i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF har ansvaret for behandlingen af dem, fremsender med forbehold af begrænsninger begrundet i hensynet til statens sikkerhed eller den offentlige sikkerhed efter anmodning disse til den anmodede centralmyndighed, hvis denne ikke har direkte adgang til disse oplysninger.

Medlemsstaterne kan udpege de offentlige myndigheder eller administrationer, der er i stand til at give den anmodede centralmyndighed oplysningerne i stk. 2. Når en medlemsstat foretager en sådan udpegel-

se, sikrer den, at dens valg af myndigheder og administrationer giver dens centralmyndighed mulighed for at få adgang til de oplysninger, der anmodes om, i overensstemmelse med denne artikel.

Enhver anden juridisk person, som i den anmodede medlemsstat ligger inde med de i stk. 2 omhandlede oplysninger, og som i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF har ansvaret for behandlingen af dem, fremsender efter anmodning disse til den anmodede centralmyndighed, hvis den pågældende er bemyndiget hertil efter den anmodede medlemsstats lovgivning.

Den anmodede centralmyndighed udleverer efter behov de således indhentede oplysninger til den anmodende centralmyndighed.

2. De i denne artikel omhandlede oplysninger er dem, som de i stk. 1 nævnte offentlige myndigheder, administrationer eller personer allerede ligger inde med. De skal være tilstrækkelige og relevante, ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt, og omfatte

- a) den bidragspligtiges eller den bidragsberettigedes adresse
- b) den bidragspligtiges indkomst
- c) identifikation af den bidragspligtiges arbejdsgiver og/eller den bidragspligtiges bankkonto eller bankkonti
- d) den bidragspligtiges formueforhold.

Med henblik på at fastsætte eller ændre en retsafgørelse er det kun oplysningerne i litra a), som den anmodede centralmyndighed kan anmode om.

Med henblik på at få anerkendt, erklæret eksigibel eller fuldbyrdet en retsafgørelse kan den anmodede centralmyndighed anmode om alle de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit. Dog kan der kun anmodes om oplysningerne i litra d), såfremt oplysningerne i litra b) og c) er utilstrækkelige til, at retsafgørelsen kan fuldbyrdes.

Artikel 62

Fremsendelse og anvendelse af oplysninger

1. Centralmyndigheden fremsender inden for deres medlemsstat efter behov de i artikel 61, stk. 2, omhandlede oplysninger til de kompetente retter, til de kompetente myndigheder, der har til opgave at forkynde dokumenter, og til de kompetente myndigheder, der har til opgave at fuldbyrde en retsafgørelse.

2. Alle myndigheder eller retter, der får tilsendt oplysninger i medfør af artikel 61, må kun anvende disse til at lette inddrivelsen af underholdsbidrag.

Bortset fra oplysninger, der vedrører selve eksistensen af en adresse, indkomst eller formue, kan de i artikel 61, stk. 2, omhandlede oplysninger ikke videregives til den, der har henvendt sig til den anmodende centralmyndighed, dog med forbehold for reglerne i retsplejelovgivningen.

3. En myndighed, der behandler oplysninger, som er fremsendt til den i medfør af artikel 61, må ikke lagre sådanne oplysninger længere, end det er nødvendigt til de formål, hvortil oplysningerne blev fremsendt.

4. En myndighed, der behandler oplysninger, som er fremsendt til den i medfør af artikel 61, sikrer disse oplysningers fortrolighed i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

Artikel 63

Underretning af den registrerede

1. Den registrerede underrettes i overensstemmelse med national lov i den anmodede medlemsstat om fremsendelsen af alle eller en del af de oplysninger, der er indsamlet om ham.
2. Når denne underretning kan være til skade for en effektiv inddrivelse af underholdsbidraget, kan den stilles i bero i en periode, der ikke kan overstige 90 dage efter den dato, hvor oplysningerne blev stillet til rådighed for den anmodede centralmyndighed.

KAPITEL VIII

OFFENTLIGE ORGANER

Artikel 64

Offentlige organer i rollen som den, der fremsætter en anmodning

1. I forbindelse med en anmodning om anerkendelse og om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, eller i forbindelse med fuldbyrdelse af retsafgørelser omfatter »den bidragsberettigede« offentlige organer, som handler på vegne af en person, der er berettiget til underholdsbidrag, eller et organ, der er berettiget til godtgørelse af ydelser, der er udbetalt i stedet for underholdsbidrag.
2. Et offentligt organs ret til at handle på vegne af en person, der er berettiget til underholdsbidrag, eller til at anmode om godtgørelse af ydelser, der er udbetalt til den bidragsberettigede i stedet for underholdsbidrag, er undergivet den lov, der gælder for organet.
3. Et offentligt organ kan anmode om anerkendelse og om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, eller kræve fuldbyrdelse af:
 - a) en retsafgørelse, der er truffet over for en bidragspligtig efter anmodning fra et offentligt organ, som kræver godtgørelse af ydelser, der er udbetalt i stedet for underholdsbidrag
 - b) en retsafgørelse, der er truffet mellem en bidragsberettiget og en bidragspligtig, i det omfang der er udbetalt ydelser til den bidragsberettigede i stedet for underholdsbidrag.
4. Det offentlige organ, der anmoder om anerkendelse og om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, eller kræver fuldbyrdelse af en retsafgørelse, skal på anmodning forelægge alle de dokumenter, der er nødvendige for at fastslå dets rettigheder i henhold til stk. 2 og for at godtgøre, at ydelserne er blevet udbetalt til den bidragsberettigede.

KAPITEL IX

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 65

Legalisering eller tilsvarende formalitet

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af tilsvarende formalitet i forbindelse med denne forordning.

Artikel 66

Oversættelse af dokumentation

Den ret, hvor sagen er anlagt, kan kun anmode parterne om en oversættelse af dokumentation, der er udarbejdet på et andet sprog end proceduresproget, hvis denne oversættelse skønnes nødvendig, for at den

kan træffe afgørelse, eller for at den sagsøgte kan varetage sine interesser under sagen, jf. dog artikel 20, 28 og 40.

Artikel 67

Inddrivelse af omkostninger

Den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat kan, undtagelsesvis og hvis vedkommendes økonomiske situation tillader det, inddrive omkostningerne fra den part, der taber en retssag efter at have modtaget gratis retshjælp i henhold til artikel 46, jf. dog artikel 54.

Artikel 68

Forholdet til andre fællesskabsinstrumenter

1. Med forbehold af artikel 75, stk. 2, ændrer denne forordning forordning (EF) nr. 44/2001 ved at træde i stedet for de bestemmelser i den forordning, der finder anvendelse på underholdspligt.
2. Denne forordning træder for så vidt angår underholdspligt i stedet for forordning (EF) nr. 805/2004, undtagen hvis der er tale om europæiske tvangsfuldbyrdesdokumenter vedrørende underholdspligt, der er udstedt i en medlemsstat, som ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007.
3. For så vidt angår underholdspligt berører denne forordning ikke anvendelsen af direktiv 2003/8/EF med forbehold af kapitel V.
4. Denne forordning berører ikke anvendelsen af direktiv 95/46/EF.

Artikel 69

Forholdet til eksisterende internationale konventioner og aftaler

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af konventioner og bilaterale eller multilaterale aftaler, som en eller flere medlemsstater er part i på tidspunktet for denne forordnings vedtagelse, og som omfatter spørgsmål, der er reguleret af nærværende forordning, med forbehold af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til traktatens artikel 307.
2. Uanset stk. 1 har denne forordning i forbindelserne mellem medlemsstaterne dog forrang for de konventioner og aftaler vedrørende spørgsmål omfattet af denne forordning, som medlemsstaterne er part i, jf. dog stk. 3.
3. Denne forordning er ikke til hinder for de deri deltagende parter anvendelse af den nordiske konvention af 23. marts 1962 mellem Sverige, Danmark, Finland, Island og Norge om inddrivelse af underholdsbidrag, eftersom nævnte konvention for så vidt angår anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser indeholder:
 - a) forenkede og hurtigere procedurer for fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag og
 - b) retshjælp, der er mere gunstig end den, der er fastsat i kapitel V i denne forordning.

Anvendelsen af nævnte konvention kan dog ikke fratage sagsøgte den beskyttelse, som artikel 19 og 21 i denne forordning giver ham.

Artikel 70

Oplysninger stillet til rådighed for offentligheden

Som led i det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der er oprettet ved beslutning 2001/470/EF, giver medlemsstaterne følgende oplysninger med henblik på at stille dem til rådighed for offentligheden:

- a) en beskrivelse af de nationale love og procedurer vedrørende underholdspligt
- b) en beskrivelse af de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde forpligtelserne i artikel 51
- c) en beskrivelse af, hvordan der er sikret reel adgang til domstolsprøvelse, sådan som det kræves i artikel 44
- d) en beskrivelse af de nationale fuldbyrdelsesregler og -procedurer, herunder oplysninger om eventuelle begrænsninger af fuldbyrdelsen, navnlig bestemmelser om beskyttelse af den bidragspligtige og forældelsesfrister.

Medlemsstaterne ajourfører løbende disse oplysninger.

Artikel 71

Oplysninger om kontaktoplysninger og sprog

1. Medlemsstaterne giver senest den 18. september 2010 Kommissionen meddelelse om:
 - a) navne og kontaktoplysninger på de retter eller myndigheder, der har kompetence til at behandle anmodninger om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, og klager over retsafgørelser om sådanne anmodninger i henhold til artikel 32, stk. 2
 - b) de appelprocedurer, der er omhandlet i artikel 33
 - c) proceduren for fornyet prøvelse af anvendelsen af artikel 19 og navne og kontaktoplysninger på de retter, der har kompetence
 - d) navne og kontaktoplysninger på deres centralmyndigheder og, hvor det er relevant, omfanget af deres opgaver i overensstemmelse med artikel 49, stk. 3
 - e) navne og kontaktoplysninger på de offentlige organer eller andre organer og, hvor det er relevant, omfanget af deres opgaver i overensstemmelse med artikel 51, stk. 3
 - f) navne og kontaktoplysninger på myndigheder med kompetence i sager om fuldbyrdelse med henblik på artikel 21
 - g) de sprog, der accepteres i forbindelse med oversættelser af de dokumenter, der er omhandlet i artikel 20, 28 og 40
 - h) det eller de sprog, som deres centralmyndigheder accepterer i forbindelse med kommunikation med andre centralmyndigheder, jf. artikel 59.

Medlemsstaterne informerer Kommissionen om eventuelle senere ændringer af disse oplysninger.

2. Kommissionen offentliggør de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, i Den Europæiske Unions Tidende, bortset fra adresser og andre kontaktoplysninger på de retter og myndigheder, der er omhandlet i litra a), c) og f).

3. Kommissionen gør alle de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, offentligt tilgængelige på enhver anden hensigtsmæssig måde, navnlig via det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der er oprettet ved beslutning 2001/470/EF.

Artikel 72

Ændring af formularerne

Enhver ændring af formularerne i denne forordning vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 73, stk. 3.

*Artikel 73***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er oprettet i medfør af artikel 70 i forordning (EF) nr. 2201/2003.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

*Artikel 74***Revisionsklausul**

Senest fem år fra anvendelsesdatoen fastsat i henhold til artikel 76, stk. 3, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning, som bl.a. skal omfatte en evaluering af de praktiske erfaringer med administrativt samarbejde mellem centralmyndighederne, navnlig med hensyn til disse myndigheders adgang til oplysninger, som de offentlige myndigheder og administrationer ligger inde med, og en evaluering af, hvordan proceduren for anerkendelse, afgørelse om eksigibilitet og fuldbyrdelse fungerer for så vidt angår afgørelser, der er truffet i en medlemsstat, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag om tilpasning.

*Artikel 75***Overgangsforanstaltninger**

1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, på retsforlig, der er godkendt eller indgået, og på officielt bekræftede dokumenter, der er udarbejdet fra datoen for forordningens anvendelse, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Kapitel IV, afsnit 2 og 3, finder anvendelse:

- a) på afgørelser truffet i medlemsstaterne inden datoen for denne forordnings anvendelse, hvis der er anmodet om anerkendelse og en afgørelse om eksigibilitet efter denne dato
- b) på afgørelser truffet fra datoen for denne forordnings anvendelse som følge af procedurer, der er indledt inden denne dato,

hvis disse afgørelser er omfattet af forordning (EF) nr. 44/2001 for så vidt angår anerkendelse og fuldbyrdelse.

Forordning (EF) nr. 44/2001 finder fortsat anvendelse på de procedurer vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse, der var i gang på datoen for denne forordnings anvendelse.

Første og andet afsnit finder tilsvarende anvendelse på retsforlig, der er godkendt eller indgået, og på officielt bekræftede dokumenter, der er udarbejdet i medlemsstaterne.

3. Kapitel VII om samarbejde mellem centralmyndigheder finder anvendelse på ansøgninger og anmodninger, som centralmyndigheden modtager på eller efter datoen for denne forordnings anvendelse.

*Artikel 76***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 2, stk. 2, artikel 47, stk. 3, artikel 71, 72 og 73 finder anvendelse fra den 18. september 2010.

Denne forordning anvendes, bortset fra de i stk. 2 nævnte bestemmelser, fra den 18. juni 2011, forudsat at Haagerprotokollen af 2007 finder anvendelse i Fællesskabet på denne dato. Hvis det ikke er tilfældet, anvendes denne forordning fra datoen for nævnte protokols anvendelse i Fællesskabet.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2008.

På Rådet vegne
M. BARNIER
Formand

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/3

BILAG

»BILAG I

**UDSKRIFT AF EN RETSAFGØRELSE/ET RETSFORLIG VEDRØRENDE UNDERHOLDSPLIGT, DER IKKE ER OMFATTET AF
EN PROCEDURE FOR ANERKENDELSE OG AFGØRELSE OM EKSIGIBILITET**

(artikel 20 og artikel 48 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt⁽¹⁾)

VIGTIGT

Udstedes af retten i domsstaten

Udstedes kun, hvis retsafgørelsen/retsforliget er eksigibel(t) i domsstaten

Meddel kun de oplysninger, der er angivet i retsafgørelsen/retsforliget, eller som retten i domsstaten er gjort bekendt med

1. DOKUMENTETS ART

☐ Retsafgørelse ☐ Retsforlig

Dato og referencenummer:

Retsafgørelsen/retsforliget anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat, uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen, og uden at der kræves en retsafgørelse om eksigibilitet (artikel 17 og 48 i forordning (EF) nr. 4/2009).

2. RET I DOMSSTATEN

2.1. Navn:

2.2. Adresse:

2.2.1. Gade og nummer/postboks:

2.2.2. Postnummer og by:

2.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige

2.3. Tlf./fax/e-mail:

3. SAGSØGER(Æ) (2) (3)

3.1. Person A

3.1.1. Efternavn og fornavn(e):

3.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

⁽¹⁾ EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.⁽²⁾ Hvis parterne ikke er omfattet som sagsøger eller sagsøgte i retsafgørelsen/retsforliget, angives de som henholdsvis sagsøger og sagsøgte.⁽³⁾ Hvis retsafgørelsen eller retsforliget vedrører mere end tre sagsøgere eller tre sagsøgte, vedlægges et ekstra ark.

3.1.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.1.4. Adresse:

3.1.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.1.4.2. Postnummer og by:

3.1.4.3. Land:

3.1.5. Har fået

3.1.5.1. retshjælp:

☐ Ja

☐ Nej

3.1.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja

☐ Nej

3.1.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009:

☐ Ja

☐ Nej

3.2. **Person B**

3.2.1. Efternavn og fornavn(e):

3.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

3.2.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.2.4. Adresse:

3.2.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.2.4.2. Postnummer og by:

3.2.4.3. Land:

3.2.5. Har fået

3.2.5.1. retshjælp:

☐ Ja

☐ Nej

3.2.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja

☐ Nej

3.2.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009:

☐ Ja

☐ Nej

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/5

3.3. **Person C**

3.3.1. Efternavn og fornavn(e):

3.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

3.3.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.3.4. Adresse:

3.3.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.3.4.2. Postnummer og by:

3.3.4.3. Land:

3.3.5. Har fået

3.3.5.1. retshjælp:

☐ Ja☐ Nej

3.3.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja☐ Nej

3.3.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009:

☐ Ja☐ Nej4. SAGSØGTE ⁽¹⁾ ⁽²⁾4.1. **Person A**

4.1.1. Efternavn og fornavn(e):

4.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.1.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

4.1.4. Adresse:

4.1.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.1.4.2. Postnummer og by:

4.1.4.3. Land:

⁽¹⁾ Hvis parterne ikke er omtalt som sagsøger eller sagsøgte i retsafgørelsen/retsforliget, angives de alligevel hver især som henholdsvis sagsøger og sagsøgte.⁽²⁾ Hvis retsafgørelsen eller retsforliget vedrører mere end tre sagsøgere eller tre sagsøgte, vedlægges et ekstra ark.

4.1.5. Har fået

4.1.5.1. retshjælp:

☐ Ja

☐ Nej

4.1.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja

☐ Nej

4.1.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009:

☐ Ja

☐ Nej

4.2. **Person B**

4.2.1. Efternavn og fornavn(e):

4.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.2.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

4.2.4. Adresse:

4.2.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.2.4.2. Postnummer og by:

4.2.4.3. Land:

4.2.5. Har fået

4.2.5.1. retshjælp:

☐ Ja

☐ Nej

4.2.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja

☐ Nej

4.2.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009:

☐ Ja

☐ Nej

4.3. **Person C**

4.3.1. Efternavn og fornavn(e):

4.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.3.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/7

4.3.4. Adresse:

4.3.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.3.4.2. Postnummer og by:

4.3.4.3. Land:

4.3.5. Har fået

4.3.5.1. retshjælp:

☐ Ja☐ Nej

4.3.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja☐ Nej

4.3.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009:

☐ Ja☐ Nej

5. RETSAFGØRELSENS/RETSFORLIGETS KONKLUSION

5.1. Valuta

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgarsk lev (BGN) ☐ Tjekkisk koruna (CZK) ☐ Kroatisk kuna (HRK) ☐ Ungarsk forint (HUF)
☐ Polsk zloty (PLN) ☐ Rumænsk leu (RON) ☐ Svensk krone (SEK) ☐ Andet (angiv ISO-kode):
5.2. Underholdsbidrag ⁽¹⁾

5.2.1. Underholdsbidrag A

5.2.1.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag:

..... (efternavn og fornavn(e))

5.2.1.2. ☐ Éngangsbeløb

Dækker perioden (hvis relevant):

.....
(fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

⁽¹⁾ Hvis retsafgørelsen eller retsforliget vedrører mere end tre sagsøgere eller tre sagsøgte, vedlægges et ekstra ark.

5.2.1.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.1.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvis☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan indkseringen beregnes:

.....

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.1.5. ☐ Beløbet betales med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Renter (hvis angivet i retsafgørelsen/retsforliget)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.1.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

.....

.....

.....

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/9

5.2.2. Underholdsbidrag B

5.2.2.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag:

..... (efternavn og fornavn(e))

5.2.2.2. ☐ Éngangsbeløb

Dækker perioden (hvis relevant):

.....
(fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

5.2.2.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.2.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvise☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan indekseringen beregnes:

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.2.5. ☐ Beløbet betales med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

.....

.....

5.2.2.6. ☐ Renter (hvis angivet i retsafgørelsen/retsforliget)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.2.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.3. Underholdsbidrag C

5.2.3.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag:

..... (efternavn og fornavn(e))

5.2.3.2. ☐ Éngangsbeløb

Dækker perioden (hvis relevant):

(fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

5.2.3.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.3.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvise☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/11

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan indekseringen beregnes:

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.3.5. ☐ Beløbet betales med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

.....

.....

5.2.3.6. ☐ Renter (hvis angivet i retsafgørelsen/retsforliget)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.3.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.3.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

.....

.....

.....

5.3. **Gebyrer og sagsomkostninger**

Ifølge retsafgørelsen/retsforliget skal

..... (efternavn og fornavn(e))

betale et beløb på

til (efternavn og fornavn(e)).

Hvis ekstra ark vedlægges, angiv antal sider:

Udfærdiget i: den: (dd/mm/åååå)

Underskrift og/eller stempel for retten i dømsstaten:

.....

BILAG II

UDSKRIFT AF EN RETSAFGØRELSE/ET RETSFORLIG VEDRØRENDE UNDERHOLDSPLIGT, DER ER OMFATTET AF EN PROCEDURE FOR ANERKENDELSE OG AFGØRELSE OM EKSIGIBILITET

(artikel 28 og artikel 75, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt⁽¹⁾)

VIGTIGT

Udstedes af retten i domsstaten

Udstedes kun, hvis retsafgørelsen/retsforliget er eksigibel(t) i domsstaten

Meddel kun de oplysninger, der er angivet i retsafgørelsen/retsforliget, eller som retten i domsstaten er gjort bekendt med

1. DOKUMENTETS ART

☐ Retsafgørelse ☐ Retsforlig

Dato og referencenummer:

2. RET I DOMSSTATEN

2.1. Navn:

2.2. Adresse:

2.2.1. Gade og nummer/postboks:

2.2.2. Postnummer og by:

2.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Danmark ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien
☐ Frankrig ☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta
☐ Nederlandene ☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige
☐ Det Forenede Kongerige

2.3. Tlf./fax/e-mail:

3. SAGSØGER(Ø) (7) (7)

3.1. Person A

3.1.1. Efternavn og fornavn(e):

3.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

⁽¹⁾ EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.

⁽²⁾ Hvis parterne ikke er omtalt som sagsøger eller sagsøgte i retsafgørelsen/retsforliget, angives de alligevel hver især som henholdsvis sagsøger og sagsøgte.

⁽³⁾ Hvis retsafgørelsen eller retsforliget vedrører mere end tre sagsøgere eller tre sagsøgte, vedlægges et ekstra ark.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/13

3.1.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.1.4. Adresse:

3.1.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.1.4.2. Postnummer og by:

3.1.4.3. Land:

3.1.5. Har fået

3.1.5.1. retshjælp:

☐ Ja☐ Nej

3.1.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja☐ Nej3.1.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009 ⁽¹⁾:☐ Ja☐ Nej**3.2. Person B**

3.2.1. Efternavn og fornavn(e):

3.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

3.2.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.2.4. Adresse:

3.2.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.2.4.2. Postnummer og by:

3.2.4.3. Land:

3.2.5. Har fået

3.2.5.1. retshjælp:

☐ Ja☐ Nej

3.2.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja☐ Nej3.2.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009 ⁽²⁾:☐ Ja☐ Nej⁽¹⁾ Hvad angår Danmark, de administrative myndigheder, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 251 af 21.9.2013, s. 1).⁽²⁾ Hvad angår Danmark, de administrative myndigheder, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 251 af 21.9.2013, s. 1).

L 49/14

DA

Den Europæiske Unions Tidende

20.2.2015

3.3. **Person C**

3.3.1. Efternavn og fornavn(e):

3.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

3.3.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.3.4. Adresse:

3.3.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.3.4.2. Postnummer og by:

3.3.4.3. Land:

3.3.5. Har fået

3.3.5.1. retshjælp:

☐ Ja☐ Nej

3.3.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja☐ Nej3.3.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009 ⁽¹⁾:☐ Ja☐ Nej4. SAGSØGTE ⁽²⁾ ⁽³⁾4.1. **Person A**

4.1.1. Efternavn og fornavn(e):

4.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.1.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

4.1.4. Adresse:

4.1.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.1.4.2. Postnummer og by:

4.1.4.3. Land:

⁽¹⁾ Hvad angår Danmark, de administrative myndigheder, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 251 af 21.9.2013, s. 1).⁽²⁾ Hvis parterne ikke er omtalt som sagsøger eller sagsøgte i retsafgørelsen/retsforliget, angives de alligevel hver især som henholdsvis sagsøger og sagsøgte.⁽³⁾ Hvis retsafgørelsen eller retsforliget vedrører mere end tre sagsøgere eller tre sagsøgte, vedlægges et ekstra ark.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/15

4.1.5. Har fået

4.1.5.1. retshjælp:

☐ Ja☐ Nej

4.1.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja☐ Nej4.1.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009 ⁽¹⁾:☐ Ja☐ Nej**4.2. Person B**

4.2.1. Efternavn og fornavn(e):

4.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.2.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

4.2.4. Adresse:

4.2.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.2.4.2. Postnummer og by:

4.2.4.3. Land:

4.2.5. Har fået

4.2.5.1. retshjælp:

☐ Ja☐ Nej

4.2.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja☐ Nej4.2.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009 ⁽²⁾:☐ Ja☐ Nej**4.3. Person C**

4.3.1. Efternavn og fornavn(e):

4.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.3.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

⁽¹⁾ Hvad angår Danmark, de administrative myndigheder, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 251 af 21.9.2013, s. 1).⁽²⁾ Hvad angår Danmark, de administrative myndigheder, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 251 af 21.9.2013, s. 1).

L 49/16

DA

Den Europæiske Unions Tidende

20.2.2015

4.3.4. Adresse:

4.3.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.3.4.2. Postnummer og by:

4.3.4.3. Land:

4.3.5. Har fået

4.3.5.1. retshjælp:

☐ Ja☐ Nej

4.3.5.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja☐ Nej4.3.5.3. fri proces ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009 ⁽¹⁾:☐ Ja☐ Nej

5. RETSAFGØRELSENS/RETSFORLIGETS KONKLUSIONER

5.1. Valuta

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgarsk lev (BGN) ☐ Tjekkisk koruna (CZK) ☐ Dansk krone (DKK) ☐ Pund sterling (GBP)
☐ Kroatisk kuna (HRK) ☐ Ungarsk forint (HUF) ☐ Polsk zloty (PLN) ☐ Rumænsk leu (RON) ☐ Svensk krone (SEK) ☐ Andet (angiv ISO-kode):

5.2. Underholdsbidrag ⁽²⁾

5.2.1. Underholdsbidrag A

5.2.1.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag:

..... (efternavn og fornavn(e))

5.2.1.2. ☐ Éngangsbeløb

Dækker perioden (hvis relevant):

(fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

⁽¹⁾ Hvad angår Danmark, de administrative myndigheder, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 251 af 21.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Hvis retsafgørelsen eller retsforliget vedrører mere end tre sagsøgere eller tre sagsøgte, vedlægges et ekstra ark.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/17

5.2.1.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.1.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvis☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

.....

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan denne indeksering beregnes:

.....

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.1.5. ☐ Beløbet betales med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Renter (hvis angivet i retsafgørelsen/retsførlig)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.1.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.2. Underholdsbidrag B

5.2.2.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag:

..... (efternavn og fornavn(e))

5.2.2.2. ☐ Éngangsbeløb

Dækker perioden (hvis relevant):

.....

(fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

5.2.2.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.2.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvise☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

.....

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan indekseringen beregnes:

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.2.5. ☐ Beløbet betales med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

.....

.....

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/19

5.2.2.6. ☐ Renter (hvis angivet i retsafgørelsen/retsforliget)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.2.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.3. Underholdsbidrag C

5.2.3.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag:

..... (efternavn og fornavn(e))

5.2.3.2. ☐ Éngangsbeløb

Dækker perioden (hvis relevant):

(fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

5.2.3.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.3.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvise☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan indekseringen beregnes:

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.3.5. ☐ Beløbet betales tilbage med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

.....

.....

5.2.3.6. ☐ Renter (hvis angivet i retsafgørelsen/retsforliget)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.3.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.3.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

.....

.....

.....

5.3. **Gebyrer og sagsomkostninger**

Ifølge retsafgørelsen/retsforliget skal

..... (efternavn og fornavn(e))

betale et beløb på

til (efternavn og fornavn(e)).

Hvis ekstra ark vedlægges, angiv antal sider:

Udfærdiget i: den: (dd/mm/åååå)

Underskrift og/eller stempel for retten i dømsstaten:

.....

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/21

BILAG III

UDSKRIFT AF ET OFFICIELT BEKRÆFTET DOKUMENT VEDRØRENDE UNDERHOLDSPLIGT, DER IKKE ER OMFATTET AF EN PROCEDURE FOR ANERKENDELSE OG AFGØRELSE OM EKSIGIBILITET

(artikel 48 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt ⁽¹⁾)

VIGTIGT

Udstedes af den kompetente myndighed i domsstaten

Udstedes kun, hvis det officielt bekræftede dokument er eksigibelt i domsstaten

Meddel kun de oplysninger, der er angivet i det officielt bekræftede dokument, eller som den kompetente myndighed er gjort bekendt med

1. DATO OG REFERENCENUMMER PÅ DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT:

Det officielt bekræftede dokument anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat, uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen, og uden at der kræves en retsafgørelse om eksigibilitet (artikel 48 i forordning (EF) nr. 4/2009).

2. DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTS ART

2.1. Dokument udstedt eller registreret den: (dd/mm/åååå)

☐ Aftale indgået eller bekræftet den: (dd/mm/åååå)

2.2. Kompetent myndighed:

2.2.1. Navn:

2.2.2. Adresse:

2.2.2.1. Gade og nummer/postboks:

2.2.2.2. Postnummer og by:

2.2.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige

2.2.3. Tlf./fax/e-mail:

3. BIDRAGSBERETTIGET/BIDRAGSBERETTIGEDE ⁽²⁾

3.1. **Person A**

3.1.1. Efternavn og fornavn(e):

3.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

⁽¹⁾ EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.

⁽²⁾ Hvis det officielt bekræftede dokument vedrører mere end tre bidragsberettigede eller tre bidragspligtige, vedlægges et ekstra ark.

3.1.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.1.4. Adresse:

3.1.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.1.4.2. Postnummer og by:

3.1.4.3. Land:

3.2. **Person B**

3.2.1. Efternavn og fornavn(e):

3.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

3.2.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.2.4. Adresse:

3.2.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.2.4.2. Postnummer og by:

3.2.4.3. Land:

3.3. **Person C**

3.3.1. Efternavn og fornavn(e):

3.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

3.3.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.3.4. Adresse:

3.3.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.3.4.2. Postnummer og by:

3.3.4.3. Land:

4. **BIDRAGSPLIGTIG(E) (¹)**

4.1. **Person A**

4.1.1. Efternavn og fornavn(e):

4.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.1.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

4.1.4. Adresse:

4.1.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.1.4.2. Postnummer og by:

4.1.4.3. Land:

(¹) Hvis det officielt bekræftede dokument vedrører mere end tre bidragsberettigede eller tre bidragspligtige, vedlægges et ekstra ark.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/23

4.2. **Person B**

4.2.1. Efternavn og fornavn(e):

4.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.2.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

4.2.4. Adresse:

4.2.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.2.4.2. Postnummer og by:

4.2.4.3. Land:

4.3. **Person C**

4.3.1. Efternavn og fornavn(e):

4.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.3.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

4.3.4. Adresse:

4.3.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.3.4.2. Postnummer og by:

4.3.4.3. Land:

5. DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTS INDHOLD

5.1. **Valuta**

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgarsk lev (BGN) ☐ Tjekkisk koruna (CZK) ☐ Kroatisk kuna (HRK) ☐ Ungarsk forint (HUF)
☐ Polsk zloty (PLN) ☐ Rumænsk leu (RON) ☐ Svensk krone (SEK) ☐ Andet (angiv ISO-kode):

5.2. **Underholdsbidrag⁽¹⁾**5.2.1. *Underholdsbidrag A*

5.2.1.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag:

..... (efternavn og fornavn(e))

5.2.1.2. ☐ **Éngangsbeløb**

Dækker perioden (hvis relevant):

(fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

⁽¹⁾ Hvis det officielt bekræftede dokument vedrører mere end tre bidragsberettigede eller tre bidragspligtige, vedlægges et ekstra ark.

5.2.1.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.1.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvise☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

.....

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan indekseringen beregnes:

.....

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.1.5. ☐ Beløbet betales med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Renter (hvis angivet i det officielt bekræftede dokument)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.1.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

.....

.....

.....

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/25

5.2.2. Underholdsbidrag B

5.2.2.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag:

..... (efternavn og fornavn(e))

5.2.2.2. ☐ Éngangsbeløb

Dækker perioden (hvis relevant):

(fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

5.2.2.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.2.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvise☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan indekseringen beregnes:

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.2.5. ☐ Beløbet betales med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

5.2.2.6. ☐ Renter (hvis angivet i det officielt bekræftede dokument)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.2.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.3. Underholdsbidrag C

5.2.3.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag:

..... (efternavn og fornavn(e))

5.2.3.2. ☐ Éngangsbeløb

Dækker perioden (hvis relevant):

(fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

5.2.3.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.3.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvise☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/27

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan indekseringen beregnes:

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.3.5. ☐ Beløbet betales med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

.....

.....

5.2.3.6. ☐ Renter (hvis angivet i det officielt bekræftede dokument)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.3.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.3.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

.....

.....

.....

5.3. **Omkostninger**

Ifølge det officielt bekræftede dokument skal

..... (efternavn og fornavn(e))

betale et beløb på

til (efternavn og fornavn(e)).

Hvis ekstra ark vedlægges, angiv antal sider:

Udfærdiget i: den: (dd/mm/åååå)

Underskrift og/eller stempel for den kompetente myndighed:

.....

BILAG IV

UDSKRIFT AF ET OFFICIelt BEKRÆFTET DOKUMENT VEDRØRENDE UNDERHOLDSPLIGT, DER ER OMFATTET AF EN PROCEDURE FOR ANERKENDELSE OG AFGØRELSE OM EKSIGIBILITET

(artikel 48 og artikel 75, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt⁽¹⁾)

VIGTIGT

Udstedes af den kompetente myndighed i domsstaten

Udstedes kun, hvis det officielt bekræftede dokument er eksigibelt i domsstaten

Meddel kun de oplysninger, der er angivet i det officielt bekræftede dokument, eller som den kompetente myndighed er gjort bekendt med

1. DATO OG REFERENCENUMMER PÅ DET OFFICIelt BEKRÆFTEDE DOKUMENT:

2. DET OFFICIelt BEKRÆFTEDE DOKUMENTS ART

2.1. Dokument udstedt eller registreret den: (dd/mm/åååå)

☐ Aftale indgået eller bekræftet den: (dd/mm/åååå)

2.2. Kompetent myndighed:

2.2.1. Navn:

2.2.2. Adresse:

2.2.2.1. Gade og nummer/postboks:

2.2.2.2. Postnummer og by:

2.2.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Danmark ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien
☐ Frankrig ☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta
☐ Nederlandene ☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige

2.2.3. Tlf./fax/e-mail:

3. BIDRAGSBERETTIGET/BIDRAGSBERETTIGEDE⁽²⁾

3.1. **Person A**

3.1.1. Efternavn og fornavn(e):

3.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

⁽¹⁾ EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.

⁽²⁾ Hvis det officielt bekræftede dokument vedrører mere end tre bidragsberettigede eller tre bidragspligtige, vedlægges et ekstra ark.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/29

3.1.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.1.4. Adresse:

3.1.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.1.4.2. Postnummer og by:

3.1.4.3. Land:

3.2. Person B

3.2.1. Efternavn og fornavn(e):

3.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

3.2.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.2.4. Adresse:

3.2.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.2.4.2. Postnummer og by:

3.2.4.3. Land:

3.3. Person C

3.3.1. Efternavn og fornavn(e):

3.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

3.3.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

3.3.4. Adresse:

3.3.4.1. Gade og nummer/postboks:

3.3.4.2. Postnummer og by:

3.3.4.3. Land:

4. BIDRAGSPLIGTIG(Æ) (*)**4.1. Person A**

4.1.1. Efternavn og fornavn(e):

4.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.1.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

4.1.4. Adresse:

4.1.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.1.4.2. Postnummer og by:

4.1.4.3. Land:

(*) Hvis det officielt bekræftede dokument vedrører mere end tre bidragsberettigede eller tre bidragspligtige, vedlægges et ekstra ark.

4.2. **Person B**

4.2.1. Efternavn og fornavn(e):

4.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.2.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

4.2.4. Adresse:

4.2.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.2.4.2. Postnummer og by:

4.2.4.3. Land:

4.3. **Person C**

4.3.1. Efternavn og fornavn(e):

4.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

4.3.3. Personnummer eller socialsikringsnummer:

4.3.4. Adresse:

4.3.4.1. Gade og nummer/postboks:

4.3.4.2. Postnummer og by:

4.3.4.3. Land:

5. DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTS INDHOLD

5.1. **Valuta**

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgarsk lev (BGN) ☐ Tjekkisk koruna (CZK) ☐ Dansk krone (DKK) ☐ Pund sterling (GBP)
☐ Kroatisk kuna (HRK) ☐ Ungarsk forint (HUF) ☐ Polsk zloty (PLN) ☐ Rumænsk leu (RON) ☐ Svensk krone
 (SEK) ☐ Andet (angiv ISO-kode):

5.2. **Underholdsbidrag ⁽¹⁾**5.2.1. *Underholdsbidrag A*

5.2.1.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag:

..... (efternavn og fornavn(e))

5.2.1.2. ☐ Éngangsbetaling

Dækker perioden (hvis relevant):

.....
 (fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

⁽¹⁾ Hvis det officielt bekræftede dokument vedrører mere end tre bidragsberettigede eller tre bidragspligtige, vedlægges et ekstra ark.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/31

5.2.1.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.1.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvise☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

.....

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan indekseringen beregnes:

.....

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.1.5. ☐ Beløbet betales med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

.....

.....

5.2.1.6. ☐ Renter (hvis angivet i det officielt bekræftede dokument)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

.....

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.1.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.1.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.2. Underholdsbidrag B

5.2.2.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag: (efternavn og fornavn(e))

5.2.2.2. ☐ Éngangsbetøb

Dækker perioden (hvis relevant):

(fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

5.2.2.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.2.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvise☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan indekseringen beregnes:

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.2.5. ☐ Beløbet betales med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/33

5.2.2.6. ☐ Renter (hvis angivet i det officielt bekræftede dokument)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.2.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.2.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

.....

.....

.....

5.2.3. Underholdsbidrag C

5.2.3.1. Underholdsbidraget skal betales

af (efternavn og fornavn(e))

til (efternavn og fornavn(e)) på den person, som beløbet faktisk skal betales til

.....

Person, for hvem der skal betales underholdsbidrag: (efternavn og fornavn(e))

5.2.3.2. ☐ Éngangsbeløb

Dækker perioden (hvis relevant):

(fra dato (dd/mm/åååå) til dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)

Forfaldsdato: (dd/mm/åååå)

Beløb:

5.2.3.3. ☐ Beløbet betales ratevis

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

5.2.3.4. ☐ Beløbet betales periodisk☐ Ugevis☐ Månedsvise☐ Andet (hyppighed præciseres):

Beløb:

Fra og med: (dd/mm/åååå)

Forfaldsdag/-dato:

☐ Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

Hvis underholdsbidraget indekseres, angives det, hvordan indekseringen beregnes:

Indekseringen anvendes fra: (dd/mm/åååå)

5.2.3.5. ☐ Beløbet betales med tilbagevirkende kraft

Dækker perioden: ((dd/mm/åååå) til (dd/mm/åååå))

Beløb:

Betalingsmåde:

5.2.3.6. ☐ Renter (hvis angivet i det officielt bekræftede dokument)

Hvis der beregnes renter af underholdsbidraget, angives rentesatsen:

Der opkræves renter fra: (dd/mm/åååå)

5.2.3.7. ☐ Betaling i naturalier (præciseres):

5.2.3.8. ☐ Anden betalingsmåde (præciseres):

5.3. **Omkostninger**

Ifølge det officielt bekræftede dokument skal

..... (efternavn og fornavn(e))

betale et beløb på

til (efternavn og fornavn(e)).

Hvis ekstra ark vedlægges, angiv antal sider:

Udfærdiget i: den: (dd/mm/åååå)

Underskrift og/eller stempel for den kompetente myndighed:

.....

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/35

BILAG V

ANMODNING OM SÆRLIGE FORANSTALTNINGER

(artikel 53 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt⁽¹⁾)

DEL A

Udfyldes af den anmodende centralmyndighed

1. ANMODENDE CENTRALMYNDIGHED

1.1. Navn:

1.2. Adresse:

1.2.1. Gade og nummer/postboks:

1.2.2. Postnummer og by:

1.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige ☐ Det Forenede Kongerige

1.3. Tlf.

1.4. Fax

1.5. E-mail:

1.6. Referencenummer:

1.7. Person, der er ansvarlig for opfølgning af anmodningen:

1.7.1. Efternavn og fornavn(e):

1.7.2. Tlf.

1.7.3. E-mail:

2. ANMODEDE CENTRALMYNDIGHED

2.1. Navn:

2.2. Adresse:

2.2.1. Gade og nummer/postboks:

2.2.2. Postnummer og by:

2.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige ☐ Det Forenede Kongerige

(1) EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.

3. ANMODNING

3.1. Den ønskede særlige foranstaltning har følgende formål:

- 3.1.1. ☐ at hjælpe med at lokalisere den bidragspligtige eller den bidragsberettigede (jf. punkt 3.3 og 3.4)
- 3.1.2. ☐ at gøre det lettere at indhente oplysninger om den bidragspligtiges eller den bidragsberettigedes indkomst og formueforhold (jf. punkt 3.3 og 3.4)
- 3.1.3. ☐ at lette fremskaffelsen af dokumentation eller andre beviser
- 3.1.4. ☐ at yde bistand med påvisning af slægtskab
- 3.1.5. ☐ at anlægge eller lette anlæggelsen af sag med henblik på at opnå en nødvendig foreløbig foranstaltning af territorial art
- 3.1.6. ☐ at lette forkyndelsen af et dokument

3.2. Begrundelse for anmodningen:

.....

.....

.....

.....

.....

3.3. De ønskede oplysninger vedrører:

3.3.1. ☐ følgende bidragspligtige

3.3.1.1. Efternavn og fornavn(e):

3.3.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested (¹⁾):

3.3.1.3. Sidst kendte adresse:

3.3.1.4. Personnummer eller socialsikringsnummer (²):3.3.1.5. Andre nyttige oplysninger (³):

.....

.....

3.3.2. ☐ følgende bidragsberettigede

3.3.2.1. Efternavn og fornavn(e):

3.3.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested (⁴):

3.3.2.3. Sidst kendte adresse:

3.3.2.4. Personnummer eller socialsikringsnummer (⁵):3.3.2.5. Andre nyttige oplysninger (⁶):

.....

.....

⁽¹⁾ Hvis disse oplysninger findes.⁽²⁾ Hvis disse oplysninger findes.⁽³⁾ F.eks. tidligere arbejdsgevers navn, familiemedlemmers navn og adresse, oplysninger om evt. køretøj eller fast ejendom, som den pågældende person ejer.⁽⁴⁾ Hvis disse oplysninger findes.⁽⁵⁾ Hvis disse oplysninger findes.⁽⁶⁾ F.eks. tidligere arbejdsgevers navn, familiemedlemmers navn og adresse, oplysninger om evt. køretøj eller fast ejendom, som den pågældende person ejer.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/37

3.4. Ønskede oplysninger

3.4.1. ☐ Den bidragspligtiges/bidragsberettigedes nuværende adresse3.4.2. ☐ Den bidragspligtiges/bidragsberettigedes indkomst:3.4.3. ☐ Den bidragspligtiges/bidragsberettigedes formue, herunder det sted, hvor den bidragspligtiges/bidragsberettigedes aktiver befinder sig

Den bidragsberettigede har fremsendt en kopi af en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet eksigibelt dokument, i givet fald ledsaget af den relevante formular

☐ Ja☐ Nej

☐ Underretningen af den registrerede kan være til skade for en effektiv inddrivelse af underholdsbidraget (artikel 63, stk. 2, i forordning (EF) nr. 4/2009).

Udfærdiget i: den: (dd/mm/åååå)

Navn og underskrift for den anmodende centralmyndigheds bemyndigede embedsmand:

.....

DEL B

Udfyldes af den anmodende centralmyndighed

4. DEN ANMODEDE CENTRALMYNDIGHEDS REFERENCENUMMER:

5. PERSON, DER ER ANSVARLIG FOR OPFØLGNING AF ANMODNINGEN:

5.1. Efternavn og fornavn(e):

5.2. Tlf.

5.3. Fax

5.4. E-mail:

6. TRUFNE FORANSTALTNINGER OG OPNÅEDE RESULTATER

.....

.....

.....

.....

7. INDHENTEDE OPLYSNINGER:

7.1. **Uden anvendelse af artikel 61, 62 og 63 i forordning (EF) nr. 4/2009:**

7.1.1. Den bidragspligtiges/bidragsberettigedes adresse:

☐ Nej☐ Ja (præciseres):

7.1.2. Den bidragspligtiges/bidragsberettigedes indkomst:

☐ Nej☐ Ja (præciseres):

7.1.3. Den bidragspligtiges/bidragsberettigedes formue:

☐ Nej☐ Ja (præciseres):

7.2. **Ved anvendelse af artikel 61, 62 og 63 i forordning (EF) nr. 4/2009:**

7.2.1. Den bidragspligtiges/bidragsberettigedes adresse:

☐ Nej☐ Ja (præciseres):

7.2.2. Den bidragspligtige har indkomst:

☐ Nej☐ Ja

7.2.3. Den bidragspligtige har formue:

☐ Nej☐ Ja**VIGTIGT**

(i tilfælde af anvendelse af artikel 61, 62 og 63 i forordning (EF) nr. 4/2009)

Bortset fra oplysninger, der vedrører selve eksistensen af en adresse, indkomst eller formue i den anmodede medlemsstat, kan de i artikel 61, stk. 1, omhandlede oplysninger ikke videregives til den, der har henvendt sig til den anmodende centralmyndighed, jf. dog de retsplejeregler, der gælder ved en ret (artikel 62, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 4/2009).

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/39

8. DE ØNSKEDE OPLYSNINGER KAN IKKE FREMSENDES

Den anmodede centralmyndighed kan ikke udlevere de ønskede oplysninger af følgende grunde:

.....
.....
.....

Udfærdiget i: den: (dd/mm/åååå)

Navn og underskrift for den anmodede centralmyndigheds bemyndigede embedsmand:

.....

BILAG VI

ANMODNINGSFORMULAR MED HENBLIK PÅ ANERKENDELSE, ERKLÆRING OM EKSIGIBILITET ELLER FULDBYRDELSE
AF EN RETSAFGØRELSE VEDRØRENDE UNDERHOLDSPLIGT(artikel 56 og 57 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og
fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt ⁽¹⁾)

DEL A

Udfyldes af den anmodende centralmyndighed

1. ANMODNING

- ☐ Anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og erklæring om, at en retsafgørelse er eksigibel (artikel 56, stk. 1, litra a)
- ☐ Anmodning om anerkendelse af en retsafgørelse (artikel 56, stk. 2, litra a)
- ☐ Anmodning om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede medlemsstat (artikel 56, stk. 1, litra b))

2. ANMODENDE CENTRALMYNDIGHED

2.1. Navn:

2.2. Adresse:

2.2.1. Gade og nummer/postboks:

2.2.2. Postnummer og by:

2.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige ☐ Det
Forenede Kongerige

2.3. Tlf.

2.4. Fax

2.5. E-mail:

2.6. Anmodningens referencenummer:

Skal behandles sammen med anmodningen/anmodningerne med følgende referencenummer/-numre:

2.7. Person, der er ansvarlig for opfølgning af anmodningen:

2.7.1. Efternavn og fornavn(e):

2.7.2. Tlf.

2.7.3. E-mail:

⁽¹⁾ EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/41

3. ANMODEDE CENTRALMYNDIGHED

3.1. Navn:

3.2. Adresse:

3.2.1. Gade og nummer/postboks:

3.2.2. Postnummer og by:

3.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige ☐ Det
 Forenede Kongerige

4. DOKUMENTER, DER ER VEDLAGT ⁽¹⁾ ANMODNINGEN VED RETSAFGØRELSE TRUFFET I EN MEDLEMSSTAT

- ☐ En kopi af retsafgørelsen/retsforliget/det officielt bekræftede dokument
☐ Et uddrag af retsafgørelsen/retsforliget/det officielt bekræftede dokument ved hjælp af formularen i bilag I, bilag II, bilag III eller bilag IV
☐ En translitteration eller oversættelse af indholdet af formularen i bilag I, bilag II, bilag III eller bilag IV
☐ Hvis relevant, en kopi af afgørelsen om erklæring om eksigibilitet
☐ Et dokument, der angiver udestående forfaldne beløb og datoen for opgørelsen heraf
☐ Et dokument, der angiver, at sagsøger har fået retshjælp eller fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger
☐ Et dokument, der angiver, at sagsøger har fået sagen behandlet uden omkostninger ved en administrativ myndighed i domsstaten, og at han opfylder de økonomiske betingelser for at få retshjælp eller fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger
☐ Et dokument, der angiver et offentligt organs ret til at kræve tilbagebetaling af ydelser, der er udbetalt til den bidragsberettigede, og begrundet betaling af sådanne ydelser
☐ Andet (præciseres):

5. DOKUMENTER, DER ER VEDLAGT ⁽²⁾ ANMODNINGEN VED RETSAFGØRELSE TRUFFET I ET TREDJELAND

- ☐ Retsafgørelsens fulde tekst
☐ Resumé eller uddrag af den retsafgørelse, der er udfærdiget af domsstatens kompetente myndighed
☐ Et dokument, der angiver, at retsafgørelsen er eksigibel i domsstaten, og hvis der er tale om en afgørelse truffet af en administrativ myndighed, et dokument, der angiver, at kravene i artikel 19, stk. 3, i Haagerkonventionen af 2007 er opfyldt

⁽¹⁾ Sæt kryds i de relevante felter og nummerér dokumenterne i den rækkefølge, de vedlægges.

⁽²⁾ Sæt kryds i de relevante felter og nummerér dokumenterne i den rækkefølge, de vedlægges.

- ☐ Hvis sagsøgte hverken har givet møde eller er blevet repræsenteret under retssagen i domsstaten, et dokument eller flere dokumenter, der alt efter omstændighederne dokumenterer, at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om retssagen og har haft mulighed for at udtale sig, eller at han er blevet behørigt underrettet om retsafgørelsen og har haft mulighed for at gøre indsigelse eller appellere den, af faktiske eller retlige grunde
- ☐ Et dokument, der angiver udestående forfaldne beløb og datoen for beregningen heraf
- ☐ Et dokument med oplysninger, der skal bruges til at foretage beregninger i forbindelse med en afgørelse om automatisk indeksering
- ☐ Et dokument, der angiver, i hvilket omfang sagsøger har fået fri proces i domsstaten
- ☐ Andet (præciseres):
-
-
-

Samlet antal dokumenter, der er vedlagt anmodningsformularen:

Udfærdiget i: den: (dd/mm/åååå)

Navn og underskrift for den anmodende centralmyndigheds bemyndigede embedsmand:

DEL B

Udfyldes af den anmodende person eller, hvis det er relevant, af den person/myndighed, der i den anmodende medlemsstat er bemyndiget til at udfylde formularen på den anmodende persons vegne

6. ANMODNING

- 6.1. ☐ Anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og erklæring om, at en retsafgørelse er eksigibel

Anmodningen bygger på:

- 6.1.1. ☐ Kapitel IV, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 4/2009

- 6.1.2. ☐ Haagerkonventionen af 2007

- 6.1.2.1. Angiv grundlaget for anerkendelsen og fuldbyrdelsen i henhold til Haagerkonventionens artikel 20:

- 6.1.2.2. Sagsøgte har givet møde eller er blevet repræsenteret under retssagen i domsstaten:

Ja ☐ Nej ☐

- 6.1.3. ☐ Den anmodede medlemsstats nationale ret

- 6.1.4. ☐ Andet (præciseres):
-
-

- 6.2. ☐ Anmodning om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede medlemsstat

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/43

7. RETSAFGØRELSE

7.1. Dato og referencenummer:

7.2. Navn på retten i domsstaten:

8. DEN ANMODENDE PERSON

8.1. Fysisk person

8.1.1. Efternavn og fornavn(e):

8.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

8.1.3. Personnummer eller socialsikringsnummer (⁽¹⁾):

8.1.4. Nationalitet:

8.1.5. Stilling:

8.1.6. Civilstand:

8.1.7. Adresse:

☐ Adressen nedenfor er den anmodende persons personlige adresse.☐ Den anmodende person befinder sig i en situation med vold i hjemmet (⁽²⁾). Nedenstående adresse er en c/o-adresse:

..... [navn og fornavn]

8.1.7.1. Gade og nummer/postboks:

8.1.7.2. Postnummer og by:

8.1.7.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige ☐ Det
Forenede Kongerige

8.1.8. Tlf./e-mail:

8.1.9. Har fået:

8.1.9.1. retshjælp:

☐ Ja ☐ Nej

8.1.9.2. fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger:

☐ Ja ☐ Nej

8.1.9.3. sagen behandlet uden omkostninger ved en administrativ myndighed nævnt i bilag X til forordning (EF) nr. 4/2009:

☐ Ja ☐ Nej

8.1.10. Hvis relevant, efternavn, fornavn(e) og kontaktoplysninger for den anmodende persons repræsentant (advokat)

⁽¹⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽²⁾ Det kan kræves i anerkendelses- og fuldbyrdelsesstatens nationale lovgivning, at sagsøger med henblik på retssagen opgiver sin private adresse (jf. artikel 57, stk. 3, i forordning (EF) nr. 4/2009).

L 49/44

DA

Den Europæiske Unions Tidende

20.2.2015

8.2. Offentligt organ

8.2.1. Navn:

8.2.2. Adresse:

8.2.2.1. Gade og nummer/postboks:

8.2.2.2. Postnummer og by:

8.2.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige ☐ Det
Forenede Kongerige

8.2.3. Tlf./fax/e-mail:

8.2.4. Navn på den person, der repræsenterer organet under retssagen ⁽¹⁾:

8.2.5. Person, der er ansvarlig for opfølgning af anmodningen:

8.2.5.1. Efternavn og fornavn(e):

8.2.5.2. Tlf.

8.2.5.3. Fax

8.2.5.4. E-mail:

9. SAGSØGTE

9.1. Efternavn og fornavn(e):

9.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested ⁽²⁾:9.3. Personnummer eller nationalsikringsnummer ⁽³⁾:9.4. Nationalitet ⁽⁴⁾:9.5. Stilling ⁽⁵⁾:9.6. Civilstand ⁽⁶⁾:9.7. Adresse ⁽⁷⁾:

9.7.1. Gade og nummer/postboks:

9.7.2. Postnummer og by:

9.7.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige ☐ Det
Forenede Kongerige

10. EVENTUELLE ANDRE OPLYSNINGER, DER KAN BIDRAGE TIL AT LOKALISERE SAGSØGTE:

⁽¹⁾ Hvis denne oplysning er relevant.⁽²⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽³⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽⁴⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽⁵⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽⁶⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽⁷⁾ Hvis denne oplysning findes.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/45

11. PERSON(ER), FOR HVEM DER ANMODES OM ELLER SKAL BETALES UNDERHOLDSBIDRAG ⁽¹⁾11.1. ☐ Samme person som sagsøger, jf. punkt 811.2. ☐ Samme person som sagsøgte, jf. punkt 911.3. ☐ Sagsøger ☐ Sagsøgteer den juridiske repræsentant ⁽²⁾, der varetager følgende persons/personers interesser:

11.3.1. Person A

11.3.1.1. Efternavn og fornavn(e):

11.3.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

11.3.1.3. Personnummer eller socialsikkerhedsnummer ⁽³⁾:11.3.1.4. Nationalitet ⁽⁴⁾:11.3.1.5. Stilling ⁽⁵⁾:11.3.1.6. Civilstand ⁽⁶⁾:

11.3.2. Person B

11.3.2.1. Efternavn og fornavn(e):

11.3.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

11.3.2.3. Personnummer eller socialsikkerhedsnummer ⁽⁷⁾:11.3.2.4. Nationalitet ⁽⁸⁾:11.3.2.5. Stilling ⁽⁹⁾:11.3.2.6. Civilstand ⁽¹⁰⁾:

11.3.3. Person C

11.3.3.1. Efternavn og fornavn(e):

11.3.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

11.3.3.3. Personnummer eller socialsikkerhedsnummer ⁽¹¹⁾:11.3.3.4. Nationalitet ⁽¹²⁾:11.3.3.5. Stilling ⁽¹³⁾:11.3.3.6. Civilstand ⁽¹⁴⁾:

12. DEN BIDRAGSPLIGTIGE

12.1. ☐ Samme person som sagsøger, jf. punkt 8⁽¹⁾ Hvis der er mere end tre personer, vedlægges et ekstra ark.⁽²⁾ F.eks. den person, der har forældreansvar, eller formynderen for en beskyttet voksen.⁽³⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.⁽⁴⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.⁽⁵⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.⁽⁶⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.⁽⁷⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.⁽⁸⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.⁽⁹⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.⁽¹⁰⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.⁽¹¹⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.⁽¹²⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.⁽¹³⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.⁽¹⁴⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

12.2. ☐ Samme person som sagsøgte, jf. punkt 9

12.3. ☐ Sagsøger ☐ Sagsøgte

er den juridiske repræsentant ⁽¹⁾, der varetager følgende persons interesser:

12.3.1. Efternavn og fornavn(e):

12.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

12.3.3. Personnummer eller socialsikringsnummer ⁽²⁾:

12.3.4. Nationalitet ⁽³⁾:

12.3.5. Stilling ⁽⁴⁾:

12.3.6. Civilstand ⁽⁵⁾:

13. OPLYSNINGER OM BETALINGEN, HVIS ANMODNINGEN FREMSÆTTES AF DEN BIDRAGSBERETTIGEDE

13.1. Elektronisk betaling

13.1.1. Bankens navn:

13.1.2. BIC eller anden relevant bankkode:

13.1.3. Kontohaver:

13.1.4. Internationalt bankkontonummer (IBAN):

13.2. Betaling med check

13.2.1. Check udstedt til:

13.2.2. Checken skal sendes til

13.2.2.1. Efternavn og fornavn(e):

13.2.2.2. Adresse:

13.2.2.2.1. Gade og nummer/postboks:

13.2.2.2.2. Postnummer og by:

13.2.2.2.3. Land:

14. EVENTUELLE SUPPLERENDE OPLYSNINGER:

.....

Udfærdiget i: den: (dd/mm/åååå)

Ansøgerens underskrift:

og/eller, hvis relevant:

Navn og underskrift for den person/myndighed, der i den anmodende medlemsstat er bemyndiget til at udfylde formularen på sagsøgers vegne:

.....

⁽¹⁾ F.eks. den person, der har forældreansvar, eller formynderen for en beskyttet voksen.

⁽²⁾ Hvis denne oplysning findes.

⁽³⁾ Hvis denne oplysning findes.

⁽⁴⁾ Hvis denne oplysning findes.

⁽⁵⁾ Hvis denne oplysning findes.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/47

BILAG VII

ANMODNINGSFORMULAR MED HENBLIK PÅ FASTSÆTTELSE ELLER ÆNDRING AF EN RETSAFGØRELSE
VEDRØRENDE UNDERHOLDSPLIGT(artikel 56 og 57 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt ⁽¹⁾)

DEL A

Udfyldes af den anmodende centralmyndighed

1. ANMODNING

- ☐ Anmodning om, at der træffes en retsafgørelse (artikel 56, stk. 1, litra c))
- ☐ Anmodning om, at der træffes en retsafgørelse (artikel 56, stk. 1, litra d))
- ☐ Anmodning om ændring af en retsafgørelse (artikel 56, stk. 1, litra e))
- ☐ Anmodning om ændring af en retsafgørelse (artikel 56, stk. 1, litra f))
- ☐ Anmodning om ændring af en retsafgørelse (artikel 56, stk. 2, litra b))
- ☐ Anmodning om ændring af en retsafgørelse (artikel 56, stk. 2, litra c))

2. ANMODENDE CENTRALMYNDIGHED

2.1. Navn:

2.2. Adresse:

2.2.1. Gade og nummer/postboks:

2.2.2. Postnummer og by:

2.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige ☐ Det
Forenede Kongerige

2.3. Tlf.

2.4. Fax

2.5. E-mail:

2.6. Anmodningens referencenummer:

Skal behandles sammen med anmodningen/anmodningerne med følgende referencenummer/-numre:

2.7. Person, der er ansvarlig for opfølgning af anmodningen:

2.7.1. Efternavn og fornavn(c):

2.7.2. Tlf.

2.7.3. E-mail:

⁽¹⁾ EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.

L 49/48

DA

Den Europæiske Unions Tidende

20.2.2015

3. ANMODEDE CENTRALMYNDIGHED

3.1. Navn:

3.2. Adresse:

3.2.1. Gade og nummer/postboks:

3.2.2. Postnummer og by:

3.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige ☐ Det
 Forenede Kongerige

4. DOKUMENTER, DER ER VEDLAGT (!) ANMODNINGEN, HVIS RELEVANT

- ☐ Retsafgørelse fra den anmodede medlemsstat om afslag på anerkendelse eller erklæring om eksigibilitet
☐ Kopi af den retsafgørelse, der skal ændres
☐ Uddrag af den retsafgørelse, der skal ændres
☐ Dokument(er), der beviser en ændring i indkomsten eller andre ændrede omstændigheder
☐ Dødsattest(er) eller tilsvarende attest(er)
☐ Den bidragspligtiges anerkendelse af slægtskab
☐ Dokument(er), der beviser biologisk slægtskab
☐ Afgørelse truffet af en kompetent myndighed vedrørende slægtskab
☐ Resultater af gentests
☐ Adoptionsattest
☐ Vielsesattest eller attest for ægteskabslignende forhold
☐ Dokument(er), der beviser dato for skilsmisse/separation
☐ Dokument(er), der beviser, at parterne har fælles bopæl
☐ Skoleattest(er)
☐ Dokument(er), der beviser den økonomiske situation
☐ Andet (præciseres):

Samlet antal dokumenter, der er vedlagt anmodningsformularen:

Udfærdiget i: den: (dd/mm/åååå)

Navn og underskrift for den anmodende centralmyndigheds bemyndigede embedsmand:

.....

(!) Sæt kryds i de relevante felter og nummerér dokumenterne i den rækkefølge, de vedlægges.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/49

DEL B

Udfyldes af den anmodende person eller, hvis relevant, af den person/myndighed, der i den anmodende medlemsstat er bemyndiget til at udfylde formularen på den anmodende persons vegne

5. ANMODNING

5.1. ☐ Anmodning om fastsættelse af en retsafgørelse5.1.1. ☐ Der er ikke påvist slægtskab5.1.2. ☐ Der findes ingen retsafgørelse5.1.3. ☐ Anerkendelse og erklæring om, at en eksisterende retsafgørelse er eksigibel, er ikke mulig5.1.4. ☐ Beløb, der anmodes om:

.....

5.2. ☐ Anmodning om ændring af en retsafgørelse5.2.1. ☐ Retssagen er truffet i den anmodende medlemsstat5.2.2. ☐ Retssagen er truffet i en anden stat end den anmodende medlemsstat

5.2.3. Dato (dd/mm/åååå) og referencenummer for retssagen:

5.2.4. Navn på retten i domsstaten:

5.2.5. Ændrede omstændigheder:

☐ Ændring i indkomsten:☐ vedrørende de(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag☐ vedrørende den person, der har hovedansvaret for de(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag☐ vedrørende den bidragspligtige☐ Ændring i udgifter og omkostninger:☐ vedrørende de(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag☐ vedrørende den person, der har hovedansvaret for de(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag☐ vedrørende den bidragspligtige☐ Ændring i barnets (børnenes) forhold☐ Ændring af civilstand:☐ vedrørende de(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag☐ vedrørende den person, der har hovedansvaret for de(n) personer, for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag☐ vedrørende den bidragspligtige

☐ Andet (præciseres):

L 49/50

DA

Den Europæiske Unions Tidende

20.2.2015

5.2.6. Ønsket ændring/ønskede ændringer:

☐ Forhøjelse af underholdsbeløbet (præciseres):☐ Underholdsbeløbet skal forhøjes til (præciseres):☐ Det nye underholdsbeløb skal være på (præciseres):

Valuta

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgarsk lev (BGN) ☐ Tjekkisk koruna (CZK) ☐ Pund sterling (GBP) ☐ Kroatisk kuna (HRK) ☐ Ungarsk forint (HUF) ☐ Polsk zloty (PLN) ☐ Rumænsk leu (RON) ☐ Svensk krone (SEK) ☐ Andet (angiv ISO-kode):☐ Nedsættelse af underholdsbeløbet (præciseres):☐ Underholdsbeløbet skal nedsættes (præciseres):☐ Det nye underholdsbeløb skal være på (præciseres):

Valuta

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgarsk lev (BGN) ☐ Tjekkisk koruna (CZK) ☐ Pund sterling (GBP) ☐ Kroatisk kuna (HRK) ☐ Ungarsk forint (HUF) ☐ Polsk zloty (PLN) ☐ Rumænsk leu (RON) ☐ Svensk krone (SEK) ☐ Andet (angiv ISO-kode):☐ Ændring af betalingshyppigheden (præciseres):☐ Ændring af betalingsbestemmelserne (præciseres):☐ Ændring af betalingernes art (præciseres):☐ Underholdspligtens ophør (præciseres):☐ Andet (præciseres):

6. DEN ANMODENDE PERSON

6.1. Efternavn og fornavn(c):

6.2. Adresse:

☐ Adressen nedenfor er den anmodende persons personlige adresse.☐ Den anmodende person befinder sig i en situation med vold i hjemmet ⁽¹⁾. Nedenstående adresse er en c/o-adresse:

..... [navn og fornavn(ø)]

6.2.1. Gade og nummer/postboks:

6.2.2. Postnummer og by:

6.2.3. Medlemsstat

☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig ☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene ☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige ☐ Det Forenede Kongerige⁽¹⁾ Der kan kræves i anerkendelses- og fuldbyrdesstatens nationale lovgivning, at sagsøger henblik på retssagen opgiver sin private adresse (jf. artikel 57, stk. 3, i forordning (EF) nr. 4/2009).

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/51

- 6.3. Tlf./e-mail:
- 6.4. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:
- 6.5. Personnummer eller socialsikringsnummer ⁽¹⁾:
- 6.6. Nationalitet:
- 6.7. Stilling:
- 6.8. Civilstand:
- 6.9. Hvis relevant, efternavn, fornavn(e) og kontaktoplysninger på den anmodende persons repræsentant (advokat):
.....
.....
7. SAGSØGTE
- 7.1. Efternavn og fornavn(e):
- 7.2. Adresse ⁽²⁾:
7.2.1. Gade og nummer/postboks:
7.2.2. Postnummer og by:
7.2.3. Medlemsstat
☐ Belgien ☐ Bulgarien ☐ Tjekkiet ☐ Tyskland ☐ Estland ☐ Irland ☐ Grækenland ☐ Spanien ☐ Frankrig
☐ Kroatien ☐ Italien ☐ Cypern ☐ Letland ☐ Litauen ☐ Luxembourg ☐ Ungarn ☐ Malta ☐ Nederlandene
☐ Østrig ☐ Polen ☐ Portugal ☐ Rumænien ☐ Slovenien ☐ Slovakiet ☐ Finland ☐ Sverige ☐ Det Forenede Kongerige
- 7.3. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested ⁽³⁾:
- 7.4. Personnummer eller socialsikringsnummer ⁽⁴⁾:
- 7.5. Nationalitet ⁽⁵⁾:
- 7.6. Stilling ⁽⁶⁾:
- 7.7. Civilstand ⁽⁷⁾:
8. EVENTUELLE ANDRE OPLYSNINGER, DER KAN BIDRAGE TIL AT LOKALISERE SAGSØGTE:
.....
.....
.....
9. PERSON(ER), FOR HVEM DER ANMODES OM ELLER SKAL BETALES UNDERHOLDSBIDRAG ⁽⁸⁾
- 9.1. ☐ Samme person som sagsøger, jf. punkt 6
- 9.2. ☐ Samme person som sagsøgte, jf. punkt 7
- 9.3. ☐ Sagsøger ☐ Sagsøgte
- er den juridiske repræsentant ⁽⁹⁾, der varetager følgende persons/personers interesser:

⁽¹⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽²⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽³⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽⁴⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽⁵⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽⁶⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽⁷⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽⁸⁾ Hvis der er mere end tre personer, vedlægges et ekstra ark.⁽⁹⁾ F.eks. den person, der har forældreansvar, eller formynderen for en beskyttet voksen.

- 9.3.1. Person A
- 9.3.1.1. Efternavn og fornavn(e):
- 9.3.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:
- 9.3.1.3. Personnummer eller socialsikringsnummer ⁽¹⁾:
- 9.3.1.4. Nationalitet ⁽²⁾:
- 9.3.1.5. Stilling ⁽³⁾:
- 9.3.1.6. Civilstand ⁽⁴⁾:
- 9.3.1.7. Underholdsbidrag udspringer af:
- ☐ Slægtskab (præcisér forbindelsen):
- ☐ Ægteskab
- ☐ Ægteskabslignende forhold
- ☐ Svogerskab (præcisér forbindelsen):
- ☐ Andet (præciseres):
- 9.3.2. Person B
- 9.3.2.1. Efternavn og fornavn(e):
- 9.3.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:
- 9.3.2.3. Personnummer eller socialsikringsnummer ⁽⁵⁾:
- 9.3.2.4. Nationalitet ⁽⁶⁾:
- 9.3.2.5. Stilling ⁽⁷⁾:
- 9.3.2.6. Civilstand ⁽⁸⁾:
- 9.3.2.7. Underholdsbidrag udspringer af:
- ☐ Slægtskab (præcisér forbindelsen):
- ☐ Ægteskab
- ☐ Ægteskabslignende forhold
- ☐ Svogerskab (præcisér forbindelsen):
- ☐ Andet (præciseres):
- 9.3.3. Person C
- 9.3.3.1. Efternavn og fornavn(e):
- 9.3.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:
- 9.3.3.3. Personnummer eller socialsikringsnummer ⁽⁹⁾:
- 9.3.3.4. Nationalitet ⁽¹⁰⁾:
- 9.3.3.5. Stilling ⁽¹¹⁾:
- 9.3.3.6. Civilstand ⁽¹²⁾:

⁽¹⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

⁽²⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

⁽³⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

⁽⁴⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

⁽⁵⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

⁽⁶⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

⁽⁷⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

⁽⁸⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

⁽⁹⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

⁽¹⁰⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

⁽¹¹⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

⁽¹²⁾ Hvis disse oplysninger findes og/eller er relevante.

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/53

9.3.3.7. Underholdsbidrag udspringer af:

- ☐ Slægtskab (præcisér forbindelsen):
- ☐ Ægteskab
- ☐ Ægteskabslignende forhold
- ☐ Svogerskab (præcisér forbindelsen):
- ☐ Andet (præciseres):

10. DEN BIDRAGSPLIGTIGE

10.1. ☐ Samme person som sagsøger, jf. punkt 610.2. ☐ Samme person som sagsøgte, jf. punkt 710.3. ☐ Sagsøger ☐ Sagsøgteer den juridiske repræsentant ⁽¹⁾, der varetager følgende persons interesser:

10.3.1. Efternavn og fornavn(e):

10.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested:

10.3.3. Personnummer eller socialsikringsnummer ⁽²⁾:10.3.4. Nationalitet ⁽³⁾:10.3.5. Stilling ⁽⁴⁾:10.3.6. Civilstand ⁽⁵⁾:

10.3.7. Underholdsbidrag udspringer af:

- ☐ Slægtskab (præcisér forbindelsen):
- ☐ Ægteskab
- ☐ Ægteskabslignende forhold
- ☐ Svogerskab (præcisér forbindelsen):
- ☐ Andet (præciseres):

11. OPLYSNINGER OM ØKONOMISKE FORHOLD VEDRØRENDE DE PERSONER, DER ER OMFATTET AF ANMODNINGEN (ANGIV KUN DE OPLYSNINGER, DER ER RELEVANTE MED HENBLIK PÅ AT TRÆFFE ELLER ÆNDRE EN RETSAFGØRELSE)

11.1. Valuta

- ☐ Euro (EUR) ☐ Bulgarsk lev (BGN) ☐ Tjekkisk koruna (CZK) ☐ Pund sterling (GBP) ☐ Kroatisk kuna (HRK) ☐ Ungarsk forint (HUF) ☐ Polsk zloty (PLN) ☐ Rumænsk leu (RON) ☐ Svensk krone (SEK) ☐ Andet (angiv ISO-kode):

⁽¹⁾ F.eks. den person, der har forældreansvar, eller formynderen for en beskyttet voksen.⁽²⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽³⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽⁴⁾ Hvis denne oplysning findes.⁽⁵⁾ Hvis denne oplysning findes.

11.2. De(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag, og den person, der har hovedansvaret for denne/disse person(er)

11.2.1. Bruttoindkomst

☐ pr. måned	Den person, der har hovedansvaret for de(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag	Nuværende ægtefælle eller partner til den person, der har hovedansvaret for de(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag	Person, for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag (person A)	Person, for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag (person B)	Person, for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag (person C)
☐ pr. år					
Løn (inkl. naturalieydelse), folke- og invalidepension, underholdsbidrag, alderspension, livrente, arbejdsløshedsunderstøttelse					
Indtægt fra selvstændig virksomhed					
Indtægt fra værdipapirer/kapitalindkomst/fast ejendom					
Anden indkomst					
I ALT					

11.2.2. Udgifter og omkostninger

☐ pr. måned	Den person, der har hovedansvaret for de(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag	Nuværende ægtefælle eller partner til den person, der har hovedansvaret for de(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag	Person, for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag (person A)	Person, for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag (person B)	Person, for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag (person C)
☐ pr. år					
Skatter og afgifter					
Forsikringspræmier, obligatoriske socialsikringsbidrag og faglige bidrag					
Husleje/fællesudgifter real-kreditydelser					
Udgifter til mad og tøj					

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/55

☐ pr. måned ☐ pr. år	Den person, der har hovedansvaret for de(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag	Nuværende ægtefælle eller partner til den person, der har hovedansvaret for de(n) person(er), for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag	Person, for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag (person A)	Person, for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag (person B)	Person, for hvem der anmodes om eller til hvem der skal betales underholdsbidrag (person C)
Lægeudgifter					
Underholdsbidrag til tredje- mand iht. en retlig forplig- telse og/eller udgifter til andre økonomisk afhængige personer, der ikke er omfattet af anmodningen					
Skoleudgifter til børn					
Låneydelser, anden gæld					
Andre udgifter					
I ALT					

11.2.3. *Anden formue*

11.3. **Den bidragspligtige**11.3.1. *Bruttoindkomst*

☐ pr. måned ☐ pr. år	Bidragspligtig	Den bidragspligtiges nuværende ægtefælle eller partner
Løn (inkl. naturalieydelser), folke- og invalidpension, underholdsbidrag, alderspension, livrente, arbejdsløshedsunderstøttelse		
Indtægt fra selvstændig virksomhed		
Indtægt fra værdipapirer/kapitalindkomst/fast ejendom		
Anden indkomst		
I ALT		

11.3.2. Udgifter og omkostninger

☐ pr. måned	Bidragsspligtig	Den bidragsspligtiges nuværende ægtefælle eller partner
☐ pr. år		
Skatter og afgifter		
Forsikringspræmier, obligatoriske socialsikringsbidrag og faglige bidrag		
Husleje/fællesudgifter, realkreditudlån		
Udgifter til mad og tøj		
Lægeudgifter		
Underholdsbidrag til tredjemand iht. en retlig forpligtelse og/eller udgifter til andre økonomisk afhængige personer, der ikke er omfattet af anmodningen		
Skoleudgifter til børn		
Låneydelser, anden gæld		
Andre udgifter		
I ALT		

11.3.3. Anden formue

.....

.....

.....

12. OPLYSNINGER OM BETALINGEN, HVIS ANMODNINGEN FREMSÆTTES AF DEN BIDRAGSBERETTIGEDE

12.1. Elektronisk betaling

12.1.1. Bankens navn:

12.1.2. BIC eller anden relevant bankkode:

12.1.3. Kontohaver:

12.1.4. Internationalt bankkontonummer (IBAN):

12.2. Betaling med check

12.2.1. Check udstedt til:

12.2.2. Checken skal sendes til

12.2.2.1. Efternavn og fornavn(e):

12.2.2.2. Adresse:

12.2.2.2.1. Gade og nummer/postboks:

12.2.2.2.2. Postnummer og by:

12.2.2.2.3. Land:

20.2.2015

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 49/57

13. EVENTUELLE SUPPLERENDE OPLYSNINGER:

.....
.....
.....

Udfærdiget i: den: (dd/mm/åååå)

Ansøgerens underskrift:

og/eller, hvis relevant:

Navn og underskrift for den person/myndighed, der i den anmodende medlemsstat er bemyndiget til at udfylde formularen på sagsøgers vegne

..... *

BILAG X

De i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 4/2009 omhandlede administrative myndigheder er følgende

- i Finland »Sosiaalilautakunta/Socialnämnd«
- i Sverige »Kronofogdemyndigheten«
- i Det Forenede kongerige
 - a) I England og Wales og Skotland »Child Maintenance and Enforcement Commission« (CMEC)
 - b) I Nordirland »Department for Social Development Northern Ireland« (DSDNI)
- i Danmark Statsforvaltningen og Børne- og Socialministeriet (Ankestyrelsen, Familieretsafdelingen).

—

BILAG XI

De i artikel 47, stk. 3, i forordning (EF) nr. 4/2009 omhandlede kompetente myndigheder er følgende:

- i Finland »Oikeusaputoimisto/Rättshjälpsbyrå«
- i Danmark Justitsministeriet.

—

*) Som berigtiget ved berigtigelser i EU-tidende 2011, nr. L 131, side 26, og EU-tidende 2013, nr. L 8, side 19.

**) Som ændret ved:

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1142/2011 af 10. november 2011 om fastsættelse af bilag X og XI til Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, EU-tidende 2011, nr. L 293, side 24, jf. bekendtgørelse nr. 2 af 4. januar 2012 om gennemførelse af Kommissionens gennemførelsesforordning om fastsættelse af bilag X og XI til underholdspligtforordningen.

- Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, jf. EU-tidende 2013, nr. L 251, side 1.

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/228 af 17. februar 2015 om erstatning af bilag I-VII til Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, EU-tidende 2015, nr. L 49, side 1, jf. bekendtgørelse nr. 482 af 20. april 2015 om gennemførelse af Kommissionens gennemførelsesforordning om erstatning af bilag I-VII til Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt.

1) Udtalelse af 13.12.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og udtalelse af 4.12.2008 på grundlag af en ny høring (endnu ikke offentliggjort i EUT).

2) Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring (EUT C 185 af 8.8.2006, s. 35).

3) EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

4) EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

5) EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1.

6) EFT L 26 af 31.1.2003, s. 41.

7) EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1.

8) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 15.

9) EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79.

10) EFT C 12 af 15.1.2001, s. 1.

11) EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.

12) EUT C 198 af 12.8.2005, s. 1.

13) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

14) EUT C 242 af 7.10.2006, s. 20.

15) EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

16) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

17) EUT L 299 af 16.11.2005, s. 62.

18) EUT L 339 af 21.12.2007, s. 3.

Bilag 5**Haagerkonventionen af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler**

De i denne konvention deltagende stater,

som ønsker at fremme international handel og internationale investeringer gennem et forbedret retsligt samarbejde,

som mener, at et sådant samarbejde kan forbedres ved ensartede regler om værneting og om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område,

som er af den opfattelse, at et sådant forbedret samarbejde navnlig forudsætter en international retlig ordning, der giver retssikkerhed og sikrer, at eksklusive værnetingsaftaler mellem parterne i kommercielle transaktioner er effektive, og fastlægger regler for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager, der er baseret på sådanne aftaler,

har besluttet at indgå denne konvention og er blevet enige om følgende bestemmelser:

*Artikel 1**Anvendelsesområde*

1. Denne konvention finder i internationale sager anvendelse på eksklusive værnetingsaftaler, der er indgået på det civil- og handelsretlige område.

2. I forbindelse med anvendelsen af kapitel II anses en sag for at være international, medmindre parterne har hjemsted i samme kontraherende stat, og parternes retsforhold og alle andre relevante forhold i sagen, når der ses bort fra den udpegede domstols beliggenhed, udelukkende har tilknytning til den pågældende stat.

3. I forbindelse med anvendelsen af kapitel III anses en sag for at være international, når der anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse af en udenlandsk retsafgørelse.

*Artikel 2**Udelukkelser fra anvendelsesområdet*

1. Denne konvention finder ikke anvendelse på eksklusive værnetingsaftaler,

a) hvor en af parterne er en fysisk person, der hovedsageligt handler med henblik på at tilfredsstille personlige behov eller familiens eller en husholdnings behov (en forbruger),

b) der vedrører arbejdskontrakter, herunder kollektive overenskomster.

2. Denne konvention finder ikke anvendelse på:

a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne,

- b) underholdsforpligtelser,
- c) andre familieretlige anliggender, herunder ordninger for formueforholdet mellem ægtefæller samt andre rettigheder eller forpligtelser i forbindelse med ægteskab eller lignende partnerskabsforhold,
- d) testamenter og arv,
- e) insolvens, tvangsakkord og lignende forhold,
- f) personbefordring og godstransport,
- g) havforurening, begrænsning af ansvaret for søretlige krav, havari og bugsering og bjærgning i nødsituationer,
- h) konkurrencehindringer,
- i) erstatningsansvar for atomskader,
- j) erstatningskrav vedrørende personskaade og tort fremsat af eller på vegne af fysiske personer,
- k) erstatningskrav uden for kontraktforhold, som er baseret på deliktansvar i forbindelse med tingsskade,
- l) tinglige rettigheder over fast ejendom samt leje og forpagtning af fast ejendom,
- m) juridiske personers gyldighed, ugyldighed eller opløsning, samt gyldigheden af beslutninger truffet af deres organer,
- n) gyldigheden af intellektuelle ejendomsrettigheder bortset fra ophavsret og hertil knyttede rettigheder,
- o) krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, bortset fra ophavsret og hertil knyttede rettigheder, undtagen tvister, som vedrører brud på en kontrakt mellem parterne vedrørende sådanne rettigheder, eller som kunne have vedrørt et kontraktbrud,
- p) gyldigheden af indførelser i offentlige registre.

3. Uanset stk. 2 er en tvist ikke udelukket fra konventionens anvendelsesområde, når et i stk. 2 udelukket emne kun optræder som et bispørgsmål i sagen og ikke er tvistens egentlige genstand. Navnlig kan det forhold, at der som forsvar henvises til et emne, der er udelukket ved stk. 2, ikke i sig selv medføre, at tvisten udelukkes fra konventionens anvendelsesområde, hvis det pågældende emne ikke er tvistens egentlige genstand.

4. Denne konvention finder ikke anvendelse på voldgiftsbehandling og lignende behandlingsformer.

5. En tvist er ikke udelukket fra konventionens anvendelsesområde, blot fordi en stat, herunder en regering, et regeringsorgan eller en af staten bemyndiget person, er part i tvisten.

6. Intet i denne konvention indskrænker privilegier og immuniteter, som er indrømmet stater eller internationale organisationer for så vidt angår dem og deres ejendom.

Artikel 3

Eksklusive værnetingsaftaler

Det gælder i forhold til denne konvention, at:

a) "eksklusiv værnetingsaftale" er en aftale indgået mellem to eller flere parter, der opfylder formkravene i litra c), og hvori det fastsættes, at allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i forbindelse med et bestemt retsforhold skal indbringes for domstolene i en kontraherende stat eller for en eller flere nærmere angivne domstole i en kontraherende stat, således at ingen andre domstole har kompetence til at behandle sådanne tvister

b) en værnetingsaftale, hvorved det fastsættes, at tvister skal indbringes for domstolene i en kontraherende stat eller for en eller flere nærmere angivne domstole i en kontraherende stat, anses for at være eksklusiv, medmindre parterne udtrykkeligt har bestemt andet

c) en eksklusiv værnetingsaftale skal være indgået eller dokumenteret

i) skriftligt, eller

ii) ved brug af ethvert andet kommunikationsmiddel, der gør oplysningerne tilgængelige, så de senere kan konsulteres

d) en eksklusiv værnetingsaftale, der indgår som en del af en kontrakt, anses for at være en selvstændig aftale, der er uafhængig af kontraktens øvrige bestemmelser. Gyldigheden af en eksklusiv værnetingsaftale kan ikke bestrides alene under henvisning til, at kontrakten ikke er gyldig.

Artikel 4

Andre definitioner

1. I denne konvention forstås ved "dom" enhver af en domstol truffen realitetsafgørelse uanset dens benævnelse, herunder en dom eller en kendelse, og tillige en af domstolen (eller en retsembedsmand) foretagne fastsættelse af sagsomkostninger, forudsat at fastsættelsen vedrører en realitetsafgørelse, der kan anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til denne konvention. Et foreløbigt sikrende retsmiddel betragtes ikke som en dom.

2. I forbindelse med denne konvention anses en enhed eller en juridisk person for at have hjemsted i den stat,

- a) i hvilken dens vedtægtsmæssige hjemsted ligger,
- b) i henhold til hvis lovgivning oprettelsen har fundet sted,
- c) i hvilken dens hovedkontor ligger, eller
- d) i hvilken dens hovedforretningssted ligger.

KAPITEL II

KOMPETENCE

Artikel 5

Den valgte domstols kompetence

1. Den eller de domstole i en kontraherende stat, der er fastlagt i en eksklusiv værnetingsaftale, har kompetence til at behandle en tvist, som er omfattet af aftalen, medmindre aftalen er ugyldig i henhold til lovgivningen i den pågældende stat.
2. Den domstol, der har kompetence i henhold til stk. 1, kan ikke erklære sig inkompetent under henvisning til, at tvisten bør indbringes for en domstol i en anden stat.
3. De foregående stykker berører ikke bestemmelserne vedrørende:
 - a) den materielle kompetence eller kompetencen baseret på sagsgenstandens værdi,
 - b) den interne kompetencefordeling mellem domstolene i en kontraherende stat. Hvis den valgte domstol efter eget skøn kan henvise sagen til en anden domstol, skal der dog tages behørigt hensyn til parternes valg.

Artikel 6

Forpligtelser for en domstol, der ikke er valgt

En domstol i en anden kontraherende stat end den, i hvilken den valgte domstol er beliggende, skal udsætte eller afvise en tvist, der er omfattet af en eksklusiv værnetingsaftale, medmindre

- a) aftalen er ugyldig ifølge lovgivningen i den stat, hvor den valgte domstol er beliggende,
- b) en af parterne manglede rets- eller handleevne til at indgå aftalen ifølge lovgivningen i domstolsstaten,
- c) en efterkommelse af aftalen ville være klart uretfærdig eller ville være i åbenbar modstrid med grundlæggende retsprincipper (ordre public) i domstolsstaten,

d) der foreligger exceptionelle grunde, som parterne ikke har indflydelse på, og som medfører, at aftalen ikke med rimelighed kan iværksættes, eller

e) den valgte domstol har afvist at behandle sagen.

Artikel 7

Foreløbige foranstaltninger og sikrende retsmidler

Foreløbige foranstaltninger og sikrende retsmidler er ikke omfattet af denne konvention. Ifølge bestemmelserne i denne konvention er det hverken påkrævet eller udelukket, at en domstol i en kontraherende stat anordner, afslår eller ophæver foreløbige foranstaltninger og sikrende retsmidler. Konventionen er uden betydning for, om en part kan begære sådanne foranstaltninger og retsmidler, og om en domstol kan anordne, afslå eller ophæve disse.

KAPITEL III

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

Artikel 8

Anerkendelse og fuldbyrdelse

1. En dom afsagt af en domstol i en kontraherende stat, der er valgt i en eksklusiv værnetingsaftale, skal anerkendes og fuldbyrdes i de andre kontraherende stater i overensstemmelse med dette kapitel. Anerkendelse eller fuldbyrdelse kan kun nægtes af de grunde, der er anført i denne konvention.

2. Bortset fra den prøvelse, der er nødvendig for anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel, foretages der ingen realitetsprøvelse af den dom, der er afsagt af oprindelsesdomstolen. Den domstol, som anmodningen forelægges, er bundet af de faktiske omstændigheder, som oprindelsesdomstolen har lagt til grund for sin kompetence, medmindre der er tale om en udeblivelsesdom.

3. En dom skal kun anerkendes, hvis den har retskraft i oprindelsesstaten, og den skal kun fuldbyrdes, hvis den kan fuldbyrdes i oprindelsesstaten.

4. Anerkendelse eller fuldbyrdelse kan udsættes eller afvises, hvis dommen er appelleret i oprindelsesstaten, eller hvis fristen for ordinær appel af afgørelsen ikke er udløbet. En afvisning er ikke til hinder for en senere anmodning om anerkendelse eller fuldbyrdelse af dommen.

5. Denne artikel finder også anvendelse på en retsafgørelse truffet af en domstol i en kontraherende stat efter en henvisning af sagen fra den valgte domstol i den pågældende kontraherende stat, som tilladt ved artikel 5, stk. 3. Hvis den valgte domstol selv kunne bestemme, om sagen skulle henvises til en anden domstol, kan det dog nægtes at anerkende eller fuldbyrde dommen over for en part, der rettidigt i oprindelsesstaten har gjort indsigelse mod henvisningen til en anden domstol.

Artikel 9

Afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse

Anerkendelse eller fuldbyrdelse kan afslås, hvis

- a) aftalen var ugyldig ifølge lovgivningen i den stat, hvor den valgte domstol er beliggende, medmindre den valgte domstol har fastslået, at aftalen er gyldig,
- b) en af parterne manglede rets- eller handleevne til at indgå aftalen ifølge lovgivningen i den stat, hvor anmodningen indgives,
- c) stævningen eller et hermed ligestillet processkrift, der indeholder de vigtigste oplysninger om kravet
 - i) ikke er blevet forkyndt for sagsøgte i rette tid og på en sådan måde, at han har haft mulighed for at varetage sit forsvar, medmindre sagsøgte har deltaget i et retsmøde og redegjort for sine synspunkter ved oprindelsesdomstolen uden at anfægte forkyndelsen, forudsat at lovgivningen i oprindelsesstaten gav mulighed herfor, eller
 - ii) i den stat, hvor anmodningen indgives, er blevet forkyndt for sagsøgte på en måde, der er uforenelig med denne stats grundlæggende retsprincipper vedrørende forkyndelse af dokumenter,
- d) dommen er opnået ved processuelt bedrageri,
- e) anerkendelse eller fuldbyrdelse ville være åbenbart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den stat, hvor anmodningen indgives, herunder situationer hvor proceduren forud for dommen har været uforenelig med grundlæggende retsplejeprincipper i nævnte stat,
- f) dommen strider mod en dom, der i den stat, hvor anmodningen indgives, er afsagt i en tvist mellem de samme parter, eller
- g) dommen strider mod en dom, der tidligere er afsagt i en anden stat mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag, og den tidligere dom opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den stat, hvor anmodningen indgives.

Artikel 10

Præjudicielle spørgsmål

1. Hvis et spørgsmål på et område, der er udelukket ved artikel 2, stk. 2, eller ved artikel 21, er blevet behandlet som et præjudicielt spørgsmål, skal afgørelsen herom ikke anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til denne konvention.
2. Anerkendelse eller fuldbyrdelse af en retsafgørelse kan nægtes, hvis og i det omfang retsafgørelsen er baseret på en afgørelse på et område, der er udelukket ved artikel 2, stk. 2.

3. I tilfælde af en afgørelse om gyldigheden af en anden intellektuel ejendomsrettighed end ophavsret eller en hertil knyttet rettighed, kan anerkendelse eller fuldbyrdelse af en dom dog kun nægtes eller udsættes i henhold til det foregående stykke, hvis

a) den pågældende afgørelse er uforenelig med en dom eller en kompetent myndigheds afgørelse herom, der er afsagt eller truffet i den stat, efter hvis lovgivning den intellektuelle ejendomsrettighed er opstået, eller

b) der i nævnte stat verserer en sag om gyldigheden af den intellektuelle ejendomsrettighed.

4. Anerkendelse eller fuldbyrdelse af en dom kan nægtes, hvis og i det omfang dommen er baseret på en afgørelse på et område, der er udelukket ved en erklæring, som den stat, hvor anmodningen indgives, har afgivet i henhold til artikel 21.

Artikel 11

Erstatning

1. Anerkendelse eller fuldbyrdelse af en dom kan nægtes, hvis og i det omfang der ved dommen er tilkendt en erstatning, herunder erstatning med afskrækkende eller straffende formål, som ikke er en compensation til en af parterne for det faktiske tab eller den faktiske skade, der er lidt.

2. Domstolen skal tage hensyn til, om og i hvilket omfang den af oprindelsesdomstolen tilkendte erstatning har til formål at dække omkostninger og udgifter i forbindelse med sagen.

Artikel 12

Retsforlig

Retsforlig, som en domstol i en kontraherende stat, der er valgt ved en eksklusiv værnetingsaftale, har godkendt, eller som under sagens behandling er blevet indgået ved en sådan domstol, og som i oprindelsesstaten kan fuldbyrdes på samme måde som en dom, fuldbyrdes i henhold til konventionen på samme måde som en dom.

Artikel 13

Dokumenter, der skal forelægges

1. Den part, der anmoder om anerkendelse eller fuldbyrdelse, skal forelægge

a) en fuldstændig bekræftet kopi af dommen,

b) den eksklusive værnetingsaftale, en bekræftet kopi heraf eller et andet bevis på, at der er indgået en sådan aftale,

c) hvis der er tale om en udeblivelsesdom, originalen eller en bekræftet kopi af et dokument, hvoraf det fremgår, at stævningen eller et hermed ligestillet processkrift er blevet forkyndt for den udeblevne part,

d) eventuelle dokumenter, som måtte være nødvendige for at konstatere, at dommen har retskraft, eller, når det er relevant, at den kan fuldbyrdes i oprindelsesstaten,

e) i det i artikel 12 omhandlede tilfælde en attest fra domstolen i oprindelsesstaten, hvoraf det fremgår, at retsforliget eller en del heraf i oprindelsesstaten kan fuldbyrdes på samme måde som en dom.

2. Hvis dommens indhold ikke giver den domstol, hvor anmodningen indgives, mulighed for at konstatere, at betingelserne i dette kapitel er opfyldt, kan domstolen kræve fremlæggelse af yderligere dokumenter, som den finder nødvendige.

3. En anmodning om anerkendelse eller fuldbyrdelse kan vedlægges et dokument, der er udstedt af en domstol (herunder en retsembedsmand) i oprindelsesstaten, i den udformning, som Haagerkonferencen om International Privatrecht har anbefalet og offentliggjort.

4. Hvis de i denne artikel nævnte dokumenter ikke er affattet på et sprog, der er et officielt sprog i den stat, hvor anmodningen indgives, skal de ledsages af en autoriseret oversættelse til et i denne stat officielt sprog, medmindre andet følger af lovgivningen i den stat, hvor anmodningen indgives.

Artikel 14

Procedure

Proceduren for anerkendelse, eksekvatur, registrering med henblik på fuldbyrdelse og fuldbyrdelse af dommen følger lovgivningen i den stat, hvor anmodningen indgives, medmindre andet er fastsat i denne konvention. Den domstol, anmodningen forelægges, skal hurtigt tage stilling.

Artikel 15

Gyldighed af enkelte bestemmelser

En udskillelig del af en dom anerkendes eller fuldbyrdes, hvis der anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse af den pågældende del, eller hvis kun en del af dommen kan anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til denne konvention.

KAPITEL IV

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 16

Overgangsbestemmelser

1. Denne konvention finder anvendelse på eksklusive værnetingsaftaler indgået efter dens ikrafttræden for den stat, i hvilken den valgte domstol er beliggende.

2. Denne konvention finder ikke anvendelse på tvister, der er indledt inden dens ikrafttræden for den stat, i hvilken den domstol, som anmodningen forelægges for, er beliggende.

Artikel 17

Forsikrings- og genforsikringsaftaler

1. En tvist vedrørende en forsikrings- eller genforsikringsaftale kan ikke udelukkes fra denne konventions anvendelsesområde under henvisning til, at forsikrings- eller genforsikringsaftalen vedrører et forhold, som konventionen ikke finder anvendelse på.

2. Anerkendelse og fuldbyrdelse af en dom vedrørende erstatningsansvar, der hviler på en forsikrings- eller genforsikringsaftale kan ikke begrænses eller nægtes under henvisning til, at erstatningsansvaret ifølge den pågældende aftale omfatter pligt til at yde den forsikrede eller den genforsikrede erstatning i forbindelse med

a) et forhold, som denne konvention ikke finder anvendelse på, eller

b) en beslutning om skadeserstatning, som artikel 11 kunne finde anvendelse på.

Artikel 18

Ingen legalisering

Alle dokumenter, der fremsendes eller forelægges i henhold til denne konvention, er fritaget for legalisering og alle tilsvarende formaliteter, herunder en apostille.

Artikel 19

Erklæringer om begrænsning af domstolskompetencen

En stat kan erklære, at dens domstole kan afvise at behandle tvister, som er omfattet af en eksklusiv værnetingsaftale, hvis der, bortset fra den valgte domstols beliggenhed, ikke er nogen forbindelse mellem den pågældende stat og parterne eller tvisten.

Artikel 20

Erklæringer om begrænsning af anerkendelsen og fuldbyrdelsen

En stat kan erklære, at dens domstole kan afvise at anerkende eller fuldbyrde en dom afsagt af en domstol i en anden kontraherende stat, hvis parterne havde sædvanligt opholdssted i den stat, hvor anmodningen indgives, og forbindelsen mellem parterne og alle andre relevante forhold i sagen udelukkende havde tilknytning til den stat, hvor anmodningen indgives, uanset den valgte domstols beliggenhed.

Artikel 21

Erklæringer om specifikke områder

1. Når en stat har en stærk interesse i ikke at anvende denne konvention på et specifikt område, kan den pågældende stat erklære, at den ikke vil anvende konventionen på dette område. En stat, der afgiver en sådan erklæring, skal sørge for, at erklæringen ikke er mere omfattende end nødvendigt, og at det udelukkede specifikke område er klart og præcist defineret.

2. For så vidt angår det pågældende område, finder konventionen ikke anvendelse

a) i den kontraherende stat, der har afgivet erklæringen,

b) i de andre kontraherende stater, når domstolene eller en eller flere bestemte domstole i den stat, der har afgivet erklæringen, er valgt i en eksklusiv værnetingsaftale.

Artikel 22

Gensidige erklæringer om ikke-eksklusive værnetingsaftaler

1. En kontraherende stat kan erklære, at dens domstole vil anerkende og fuldbyrde retsafgørelser truffet af andre kontraherende staters domstole, som to eller flere parter har valgt ved en værnetingsaftale, der opfylder betingelserne i artikel 3, litra c, og ved hvilken det er fastsat, at allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i anledning af et bestemt retsforhold kan indbringes for en domstol eller domstolene i en eller flere kontraherende stater (en ikke-eksklusiv værnetingsaftale).

2. Hvis der i forbindelse med en dom afsagt i en kontraherende stat, der har afgivet en sådan erklæring, anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse i en anden kontraherende stat, der har afgivet en sådan erklæring anerkendes og fuldbyrdes dommen i henhold til denne konvention, hvis

a) oprindelsesdomstolen var udpeget i en ikke-eksklusiv værnetingsaftale,

b) der ikke foreligger nogen dom afsagt af en anden af de domstole, som tvisten ifølge den ikke-eksklusive værnetingsaftale kunne indbringes for, og der heller ikke ved nogen anden domstol verserer nogen sag mellem de samme parter om samme tvist, samt

c) oprindelsesdomstolen var den første domstol, som sagen blev indbragt for.

Artikel 23

Ensartet fortolkning

Ved fortolkningen af denne konvention skal der tages hensyn til dens internationale karakter og behovet for at fremme en ensartet anvendelse.

Artikel 24

Evaluerings af konventionens anvendelse

Generalsekretæren for Haagerkonferencen om International Privatrecht tager med regelmæssige mellemrum initiativ til:

- a) en evaluering af, hvordan konventionen anvendes, herunder også eventuelle erklæringer, og
- b) overvejelser af, om der bør foretages ændringer af konventionen.

Artikel 25

Forskellige retssystemer

1. I forbindelse med en kontraherende stat, hvor to eller flere retssystemer finder anvendelse i forskellige territoriale enheder for så vidt angår de i denne konvention omhandlede forhold,

- a) skal en henvisning til en stats lovgivning eller procedurer forstås som en henvisning til den lovgivning eller de procedurer, der gælder for den pågældende territoriale enhed,
- b) skal en henvisning til hjemsted i en stat forstås som en henvisning til hjemsted i den pågældende territoriale enhed,
- c) skal en henvisning til domstolen eller domstolene i en stat forstås som en henvisning til domstolen eller domstolene i den pågældende territoriale enhed,
- d) skal en henvisning til forbindelsen med en stat forstås som en henvisning til forbindelsen med den pågældende territoriale enhed.

2. Uanset det foregående stykke er en kontraherende stat med to eller flere territoriale enheder, hvor der gælder forskellige retssystemer, ikke forpligtet til at anvende denne konvention i tilfælde, der udelukkende vedrører disse forskellige territoriale enheder.

3. En domstol i en territorial enhed i en kontraherende stat med to eller flere territoriale enheder, hvor der gælder forskellige retssystemer, er ikke forpligtet til at anerkende eller fuldbyrde en dom fra en anden kontraherende stat, blot fordi dommen i henhold til denne konvention er blevet anerkendt eller fuldbyrdet i en anden territorial enhed i samme kontraherende stat.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 26

Forbindelsen med andre internationale aftaler

1. Denne konvention skal fortolkes således, at den så vidt muligt er forenelig med andre traktater, der gælder for de kontraherende stater, uanset om disse er indgået før eller efter denne konvention.

2. Denne konvention berører ikke en kontraherende stats anvendelse af en traktat, uanset om den er indgået før eller efter konventionen, i tilfælde hvor ingen af parterne har hjemsted i en kontraherende stat, der ikke er part i traktaten.

3. Denne konvention berører ikke en kontraherende stats anvendelse af en traktat, der er indgået inden konventionens ikrafttræden for den pågældende stat, hvis anvendelsen af denne konvention er uforenelig med denne kontraherende stats forpligtelser over for ikke-kontraherende stater. Dette stykke gælder også for traktater, der ændrer eller erstatter en traktat indgået inden denne konventions ikrafttræden for denne kontraherende stat, undtagen i det omfang der ved ændringen eller ved den nye traktat skabes nye uoverensstemmelser med denne konvention.

4. Denne konvention berører ikke en kontraherende stats anvendelse af en traktat, uanset om denne er indgået før eller efter denne konvention, med henblik på at opnå anerkendelse eller fuldbyrdelse af en dom afsagt af en domstol i en anden kontraherende stat, der også er part i den pågældende traktat. Dommen må dog ikke anerkendes eller fuldbyrdes i mindre omfang, end det ville være tilfældet ifølge denne konvention.

5. Denne konvention berører ikke en kontraherende stats anvendelse af en traktat, der for et specifikt område regulerer domstolskompetence eller anerkendelse eller fuldbyrdelse af domme, heller ikke hvis traktaten er indgået efter konventionen, og alle berørte stater er parter i denne konvention. Dette stykke finder kun anvendelse, hvis den kontraherende stat har afgivet en erklæring om traktaten i henhold til dette stykke. I tilfælde af en sådan erklæring er de andre kontraherende stater, for så vidt der foreligger uforenelighed, ikke forpligtede til at anvende denne konvention på det pågældende område, hvis den stedlige kompetence ved en eksklusiv værnetingsaftale er tillagt domstolene eller en eller flere domstole i den kontraherende stat, der har afgivet erklæringen.

6. Denne konvention berører ikke anvendelsen af de gældende regler i en regional organisation for økonomisk integration, der er part i denne konvention, uanset om de er vedtaget før eller efter konventionen,

a) hvis ingen af parterne har hjemsted i en kontraherende stat, der ikke er medlemsstat i den regionale organisation for økonomisk integration

b) for så vidt angår anerkendelse eller fuldbyrdelse af domme mellem medlemsstater i den regionale organisation for økonomisk integration.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

Undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse

1. Denne konvention er åben for undertegnelse af alle stater.

2. Denne konvention er genstand for ratifikation, accept eller godkendelse af de stater, der har undertegnet konventionen.
3. Denne konvention er åben for tiltrædelse af alle stater.
4. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne deponeres i Kongeriget Nederlandenes udenrigsministerium, som er konventionens depositar.

Artikel 28

Erklæringer vedrørende forskellige retssystemer

1. Hvis en stat består af to eller flere territoriale enheder, hvor de forhold, som behandles i denne konvention, er underkastet forskellige retssystemer, kan den på undertegnelses-, ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsestidspunktet afgive erklæring om, at konventionen finder anvendelse på alle dens territoriale enheder eller kun på en eller flere af dem, og den kan når som helst ændre denne erklæring ved at afgive en ny.
2. En sådan erklæring sendes til depositaren og skal udtrykkeligt angive, hvilke territoriale enheder konventionen gælder for.
3. Hvis en stat ikke afgiver nogen erklæring i henhold til denne artikel, finder konventionen anvendelse på alle den pågældende stats territoriale enheder.
4. Denne artikel finder ikke anvendelse på en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 29

Organisationer for regional økonomisk integration

1. En organisation for regional økonomisk integration, der udelukkende består af suveræne stater, og som har kompetence på alle eller nogle af de områder, som konventionen regulerer, kan ligeledes undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen. Organisationen for regional økonomisk integration har i så fald de samme rettigheder og forpligtelser som en kontraherende stat, i det omfang den pågældende organisation har kompetence på de områder, der reguleres af konventionen.
2. Organisationen for regional økonomisk integration giver på tidspunktet for undertegnelsen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen depositaren skriftlig meddelelse om, hvilke områder der er omfattet af konventionen, og for hvilke organisationen har fået overført kompetence fra sine medlemsstater. Organisationen giver straks depositaren skriftlig meddelelse om eventuelle ændringer af dens kompetence i forhold til dens seneste meddelelse i henhold til dette stykke.
3. I forbindelse med ikrafttrædelsen af denne konvention vil retsakter, der er deponeret af en organisation for regional økonomisk integration, ikke tælle med, medmindre organisationen for regional økonomisk integration i overensstemmelse med artikel 30 erklærer, at dens medlemsstater ikke bliver parter i denne konvention.

4. En henvisning i denne konvention til en "kontraherende stat" eller "stat" er ligeledes, når det er relevant, at betragte som en henvisning til en organisation for regional økonomisk integration, der er part i konventionen.

Artikel 30

Tiltrædelse af en organisation for regional økonomisk integration uden dens medlemsstater

1. På tidspunktet for undertegnelsen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen kan en organisation for regional økonomisk integration erklære, at den har kompetence på alle de af denne konvention regulerede områder, og at dens medlemsstater ikke bliver parter i konventionen, men vil være bundet heraf i kraft af organisationens undertegnelse, accept, godkendelse eller tiltrædelse.
2. Når en organisation for regional økonomisk integration afgiver en erklæring i overensstemmelse med stykke 1, er en henvisning i denne konvention til en "kontraherende stat" eller "stat" ligeledes, når det er relevant, at betragte som en henvisning til organisationens medlemsstater.

Artikel 31

Ikrafttræden

1. Denne konvention træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra deponeringen af det andet ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument som omhandlet i artikel 27.

2. Herefter træder konventionen i kraft

a) for enhver stat eller organisation for regional økonomisk integration, der på et senere tidspunkt ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder den, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra deponeringen af dens ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument

b) for en territorial enhed, som bliver omfattet af denne konvention i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra meddelelsen af den i nævnte artikel omhandlede erklæring.

Artikel 32

Erklæringer

1. Erklæringer som omhandlet i artikel 19, 20, 21, 22 og 26 kan afgives i forbindelse med undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller på et hvilket som helst tidspunkt herefter, og kan når som helst ændres eller tilbagekaldes.

2. Erklæringer, ændringer og tilbagekaldelser skal meddeles depositaren.

3. En erklæring, der afgives med undertegnelsen, ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen, får virkning samtidigt med konventionens ikrafttræden for den pågældende stat.

4. En erklæring, der afgives på et senere tidspunkt, og en eventuel ændring eller tilbagekaldelse af en erklæring får virkning den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra dagen for depositarens modtagelse af meddelelsen.

5. En erklæring i medfør af artikel 19, 20, 21 og 26 finder ikke anvendelse på eksklusive værnetingsaftaler, der er indgået, inden erklæringen får virkning.

Artikel 33

Opsigelse

1. Deltagelsen i denne konvention kan opsiges ved skriftlig meddelelse herom til depositaren. Opsigelsen kan begrænses til en eller flere territoriale enheder i en stat med forskellige retssystemer, som er omfattet af denne konvention.

2. Opsigelsen får virkning den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tolv måneder fra dagen for depositarens modtagelse af meddelelsen. Hvis der i meddelelsen specificeres et længere opsigelsesvarsel, får opsigelsen virkning ved udløbet af den pågældende periode efter dagen for depositarens modtagelse af meddelelsen.

Artikel 34

Meddelelser fra depositaren

Depositaren giver medlemmerne af Haagerkonferencen om International Privatrecht og de andre stater og organisationer for regional økonomisk integration, som har undertegnet, ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt denne konvention i overensstemmelse med artikel 27, 29 og 30, meddelelse om følgende:

a) de i artikel 27, 29 og 30 omhandlede undertegnelser, ratifikationer, accepter, godkendelser og tiltrædelser

b) datoen for denne konventions ikrafttræden i henhold til artikel 31

c) meddelelser, erklæringer, ændringer og tilbagekaldelser af erklæringer som omhandlet i artikel 19, 20, 21, 22, 26, 28, 29 og 30

d) opsigelser som omhandlet i artikel 33.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt bemyndigede hertil, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Haag, den 30. juni 2005, på engelsk og fransk, idet begge tekster har samme gyldighed, i ét eksemplar, som deponeres i Kongeriget Nederlandenes regerings arkiv, og hvoraf en bekræftet genpart ad

diplomatiske kanaler vil blive fremsendt til hver af de stater, som var medlem af Haagerkonferencen om International Privatret på tidspunktet for dens 20. samling, samt til alle de øvrige stater, som deltog i denne samling.